

TEMMUZ 1993, SAYI 28

10.000 TL (KDV dahil)

KERVAN

DÜNDEN GÜNE

GÜNDEN YARINA

SİVAS KATLIAMI:

PIR SULTANLAR TÜKENMEZ

Laik-Demokratik Türkiye yine yüzbinlerle yürüdü

YAŞAR YALÇINKAYA, İZMİT GÖLCÜK

10 Haziran'da Gölcük Tersanesi'nde başlattığımız eylem çok başarılı bir şekilde sona erdi.

Eylemimiz, mesai saati bitimiyle kart basılıp o akşam saat 21'e kadar tersaneyi terketmemekti. Mesai çıkışında çıkış kapısında saflar oluşturup, alkışla tempo tutuldu. İşçiler çoğaldıkça alkış sesleri protesto biçimini aldı.

İşçilerin duyarlılığı ön plana çıkmış, birlik beraberlik ruhu gözlemlenirken okunuyordu. Biz işçiler içeride beklerken, bize destek olmak için gelen aileler dışarıda davul zurna eşliğinde, o temiz kalpleri ve insan olabilmek sorumluluğuyla haykırıyorlardı.

Saat 21.00'de tersaneden çıkmamız, coşku doluydu, zafer çıkışı gibiydi. Üretimden gelen gücünü birleştiren biz işçilerin sesi her yanda yankı yapıyordu. Eylem, ezenlere, iş güvenliği olmayan fabrikalara bir de özelleştirmeye kalkınlara, ucuz işçi çalıştırıp işsizliği azdıranlara karşı mücadele kendimize güvenimizi daha artırdı.

Sendika önüne geldiğimizde muhteşem bir kalabalık olmuştu. Harb-İş genel başkanı İzzet Çetin'in karanlık basarkenki konuşması coşkuyu daha da artırdı. İzzet Çetin konuşmasında özetle şu görüşlere yer verdi: Mücadelemiz sadece para için değil, ülkedeki demokratik hakların mücadelesidir. Hükümet iktidara geldikten sonra vaatlerini yerine getirmedi.

Özelleştirme zenginleri daha zengin ederken, işçileri işten atılma ve ucuz işçi çalıştırılması gibi sorunlarla başbaşa bırakacaktır.

Kısacası, Gölcük eylemi, mücadelenin somut bir örneğiydi. Bir kıvılcım işçilerin duyarlılığını ve eylem gücünü ortaya çıkarıyor.

KAMUOYUNA AÇIKLAMA

Bazı gazeteler ve televizyon kanalları, Ankara'daki dev cenaze töreninde SHP genel başkanı E.İnönü'nün "neredeyse linç edileceğini, saldırıya uğradığını", bu arada Sivas'ta yaralanan arkadaşımız B.Delibaş'ın da "İnönü'ye saldırdığını" duyurdular. Bu, abartmanın da ötesinde yalandır.

Tüm öteki sosyal demokrat partiler gibi, SHP de, halk hareketinin hiç güven duymaması gereken bir örgüt olduğunu, Sivas olaylarında bir kez daha kanıtlamıştır. Olay çıkacağı söylentisi bir hafta önceden başlamıştı. Azılı yobaz bildiriler dağıtılmıştı. SHP'nin büyüklüğünde bir parti, muhalefette bile olsa, isterse önlem alırdı. İktidar ortağı olduğu halde, önlem aldırarak SHP'nin aklının kenarından geçmedi. Olaylar başlayınca otelden telefonla aranan İnönü, birkaç telefon etmekle ve telefon ettiği Demirel'in, Çiller'in vb. birşey yapacağına güvenmekle yetindi. O güvenedursun, otelde canlarımız cayır cayır yandılar. Ve ardından İnönü, ben size telefon ettim, neden önlem alınmadı diye asıl yetkililere kızacağına, kendisine eleştiri yönelten halka kızarak "benim ordum yok ki" dedi.

Çok açıktır ki, "sol ve demokrat" olarak sunulan SHP, ancak sağ yelpazenin solunda bulunan ve liberalerin kabul edebileceği kadarlık demokrat olan, tipik bir sosyal demokrat partidir. SHP'nin

gönülünde yatan aslan, düzenin sürmesidir. "İstanbul'da işçiler ayaklanmış" diye bir haber gelseydi, İnönü telefon edip bekleyecek miydi?

Halkın sorunları SHP'yi yalnızca halkı yatıştırabilme amacıyla, halka hoş gözükme çerçevesinde ilgilendirmektedir. Ölen ölüp yanan yandıktan sonra Sivas'a uçak, helikopter vb. göndererek, birilerinin zaten yerine getireceği bir görevle gösteriş yapmak, buna örnektir. Türkiye siyaset sahnesinde alışılmadık derecede temiz kişiliğiyle İnönü, bu gerçekleri içtenlikle ortaya döktüğü, ikiyüzlülükle gizleyemediği için onun "siyaseti becereemediği" söylenmektedir.

Madalyonun bir yüzünde bunlar vardır. Ancak kuşkusuz, Sivas olayları nedeniyle birilerine "saldırılacak", birileri "linç edilecekse", bunlar SHP'çiler ya da İnönü değildir. Nitekim, halkımız, konuya ilişkin tüm eylemlerde bu sağduyuyu göstermiştir. SHP'ye, hakettiği "yuh"u çekmiştir, ama SHP'yi katliamdan doğrudan sorumlu tutma yoluna gitmemiştir. Eğer o kalabalığın İnönü'ye saldırı ya da İnönü'yü linç gibi bir niyeti olsaydı, İnönü'nün yanındaki bir avuç bakan ve milletvekili arkadaşları bunu zaten engelleyemezdi. Bizim arkadaşımız B.Delibaş da İnönü'ye saldırmamış, yalnızca onun elini sıkırmamakla kalmıştır. Haklıdır. İnönü, eli sıkılacak bir iş başarmamıştır.

Sivas olaylarından doğrudan sorumluluk taşıyanlara gelince...

Burjuvazi, "Türkiye'nin önündeki tarihsel fırsat"tan söz edip duruyor. Bu neyin fırsatıdır? Türkiye, dünyanın içinde bulunduğu keşmekeşten yararlanarak ABD, Fransa vb. gibi emperyalist olmaya çalışıyor. Bunca Türk ve Müslüman edebiyatı ardında, hem de Türk kökenli ve Müslüman halkların baş sömürücüsü olmak için çalışıyor. Bu çaba sürecinde, İran, Rusya, Yunanistan gibi bazı rakipleriyle boğuşmak zorunda kalıyor.

Bununla ilgili olarak, son zamanlarda her olayda bir "dış sorumlu" aramak moda oldu. Uğur Mumcu'nun ölümünde aynı moda uyuldu. Oysa, Mumcu'nun son araştırması, asıl devleti rahatsız ediyordu. Şimdi yine Hizbullah ya da benzeri, dış kaynaklı, "fanatik bir İslam örgütünden" söz ediliyor. Ancak bakıyoruz, bu olaylardan en büyük parayı toplayan, ne İran'dır, ne bir başkası, iktidar koltuğunda uzun süredir yer isteyen ANAP'tır.

Yeni koalisyonun kurulması gündeme geldiğinden beri azıtan terör. ANAYOL diye anılan ANAP-DYP koalisyonunu dayatmanın adeta bir aracı olmaktadır. Sivas olayları, bu olaylarda SHP'nin sergilediği belkemişlik ve halkın haklı olarak SHP'ye kızgınlığı, hep bu amaçla kullanılmaya çalışılmaktadır. "Cenazede İnönü'ye saldırdı" diye yalan haber yazılması, duyulması da aynı senaryoya otur-

maktadır.

Hatta, olaylar, ANAYOL formülü fiilen uygulamada mıdır diye düşündürmektedir. Telefonlar İnönü'ye geliyor. İnönü, koalisyon ortağı tepe yetkililere haber veriyor. Önlem alması gerekenler, Sivas'a "halkla güvenlik güçlerini karşı karşıya getirmeyin" emrini gönderirlerken, önlem alınmadığı için otelde halk yanıyor, suçlanan ise İnönü oluyor. Ve bunların ardından, hemen, gerek DYP gerekse ANAP içinde, ANAYOL konuşuluyor. Bu kadar tesadüf de fazladır.

Bir yandan demokrasi nutukları atılırken, öte yandan çok şirketliğin çok seslilik diye sunulduğu, halk düşmanlarının herşeyden çok halkımızın kendilerine karşı birlik olmasından korktuğu, bu nedenle siyasetin sinsice, siyasi olmayan yollardan, bölücü senaryolarla yürütüldüğü, "kimin eli kimin cebinde belli değil" denecek koşullarda yaşıyoruz.

Biz halkımızı, Türkiye'nin emperyalizmi ve gericiliği de dahil, tüm emperyalist ve gerici güçlere karşı birleşmeye, kendisinin de özlem duyduğu düşünceleriyle birleştirmeye çağırıyoruz. Ve diyoruz ki, halk düşmanlarına güven hastalığının mikroplarını saçan, kendine güven duyanları diri diri yakan belkemişlik sosyal demokrat anlayış bu birlikten dışlanmalı, işçi sınıfımız bu birliğin belkemiği olmalıdır.

KERVAN

BAŞSAĞLIĞI

Ümraniye temsilcimiz İlyas Değer'in babası

BİNALİ DEĞER

10 Temmuz 1993 Cumartesi günü vefat etmiştir. Kederli ailesine başsağlığı dileriz.

Kervan Dergisi Çalışanları

CANLAR, ERENLER

Dergimizi dağıtan B.B.D. şirketi, kendisiyle yaptığımız ve Ocak 1994'e kadar süresi olan anlaşmayı tek taraflı olarak bozdu ve dergimizi dağıtmama kararı aldı.

Şirketin bu konudaki kararı keyfidir.

Tüm canları dergimize abone olmaya, abone bulmaya, dergimizin dağıtımına yardımcı olmaya çağırıyoruz.

Dergimize sahip çıkalım, temsilci olalım, çevremizde dağıtımını örgütleyelim.

KERVAN'A EL VERİN, ABONE OLUN, ABONE BULUN!

Ayrıntılı bilgi veya katkılarınız için bizi:

TEL: (1) 516 84 64 FAKS: (1) 638 27 90 numaralardan arayabilirsiniz
Sevgi ve dostlukla
KERVAN DERGİSİ

SATIŞ ELEMANI ARIYORUZ

Birleşik Dağıtım'ın sözleşmeyi tek taraflı bozması nedeniyle KERVAN dergisi bayilere ulaşmayacaktır. Bu nedenle satış elemanları arıyoruz.

Satış elemanlarının kazancı yapılan satışın %40 olacak. Tüm okurlarımızı ve dostlarımızı bu kampanyada yanımızda görmek sevincimizdir.

Ayrıntılı bilgi için merkez büromuzu arayabilirsiniz:

TEL: (1) 516 84 64 FAKS: (1) 638 27 90

KERVAN DERGİSİ Zeytinburnu temsilciliği

**Esenler - Atışalanı ve Zeytinburnu Canlarıyla
Dayanışma ve Dostluk Gezisi**

PROGRAM

1. TÜRKÜLER, DEYİŞLER - Aynur Haşhaş
2. SEMAH GÖSTERİSİ - Figür Gösteri Sanatları Topluluğu
3. ÖDÜLLÜ YARIŞMA
4. MÜZİK EŞLİĞİNDE ŞİİRLER
5. D'AVUL - ZURNA
6. KONUK SANATÇILAR

TARİH: 1 Ağustos 1993 YER: Belgrad Ormanları
KALKIŞ SAATİ: 07.00 Turgut Reis Mahallesi Muhtarlığı Önü
07.30 Topkapı Sur İç

BİLETLERİNİZİ TELEFONLA AYIRTABİLİRSİNİZ. TEL: (1) 516 84 64

FORMU (YA DA KOPYESİNİ) VE ABONELİK BEDELİNİ ÖDEDİĞİNİZİ BELİRTEN BELGENİN KOPYESİNİ KERVAN MERKEZ BÜROSUNA POSTALAYINIZ.

Adı/Soyadı:

Sokak/no:

Şehir:

Ülke:

Posta kodu:

Telefon:

İmza:

Abone bedeli

12 sayı

6 sayı

Yurtiçi:

☐ 100 000TL

☐ 50 000TL

İngiltere:

☐ 17 Sterlin

☐ 8.5 Sterlin

Almanya:

☐ 80 DM

☐ 40 DM

Fransa:

☐ 200 FF

☐ 100 FF

İsviçre:

☐ 65 SFr

☐ 32.5 SFr

Amerika:

☐ 53 \$

☐ 26.5 \$

Avustralya:

☐ 53 \$

☐ 26.5 \$

☐ Banka havalesi ☐ Posta havalesi ☐ Nakit

Tarih: / /1993

Pir Sultan'lar tükenmez!

Kervan görevlisi diğer arkadaşlarımız ve Pir Sultan Abdal Derneği İstanbul şubesi üyeleri ile birlikte 1 Temmuz'da Sivas'a gelir gelmez, yolcularımızı Kültür Merkezi civarına, sergilenecek kitap-dergi ve benzeri yayınlarımızı da Buruciye Medresesi'ne indirdik.

Kervan standının yanında Eğitim-Sen Sivas şubesinin, *Mücadele* dergisinin, Pir Sultan Abdal Derneği'nden dostlarımızın dergi/kitap standları bulunmaktaydı. Yazar arkadaşlarımız Battal Pehlivan ve Lütfi Kaleli, standımızı ziyaret etmiş, imza günü için medresenin içine gitmişlerdi.

Ortalık tam bir kültür panayırı havasındaydı. Birçok insan gelip tebrik ediyor, öpüyor ve böyle bir hizmette bulunduğumuz için bizi kutluyordu. Kültür panayırı için Pir Sultan Abdal Derneği'nin gençleri ve değerli yöneticileri canla başla çalışıyorlardı. İnsana, sevgiye, kültüre karşılıksız adanmışlıklarından ötürü bu canlarımızı tekrar tekrar kutlamak gerekir.

Ancak dünya işleri her zaman güzellikler içinde yürümüyor. İlk kez Sivas merkezinde de yapılan Pir Sultan Abdal Şenlikleri'nin bu ilk gününde de böyle oldu. Kitap standlarına yanaşan bazı yay bıyıklı, çember sakallı uğursuzlar, en az sivil polisler kadar çevreyi rahatsız ettiler. Hz. Ali'nin bez portrelerinden satın alıp biraz ötede parçalayan alçaklar, kitap standı görevlisi arkadaşımıza grup halinde gelip "kafir" diye laf atan namertler oldu.

Karanlığın tosunları ortalıkta ulumaktaydılar. Ve kentteki polislerle bunların ilişkisi daha ilk günden terdihin ediciydi. **Kervan** standının önünde turlayan bu tiplerle sivil polisler arasında "ne var ne yok?", "iyidir, buradan ayrılmıyoruz abi, size yardımcı olmaya çalışıyoruz" gibi sohbetler eksik olmuyordu. Polisler ellerinde *Zaman* gazeteleri ile dolaşıyorlardı.

O akşam, kendi aramızda bu konuyu da görüştük. Bu arada, Kültür Müdürlüğü yetkililerinin "yayın standları buraya, medresenin önüne açmayın, camide cuma namazı var, saldırı olabilir" şeklinde ciddi uyarısı oldu.

O gece, standdaki tüm kitap ve malzemeleri toplayıp Ali Baba mahallesine getirip bir Alevi dostun evine yerleştirdikten sonra kapalı spor salonundaki konsere yayın standı açmaya gittik. Geceye katılım 10 bin dolayındaydı. Coşkulu bir etkinlikti. Halkın yayın masamıza ilgisi de büyük oldu. Yine, gecede sahneye çıkan sevgili canyoldaşımız, **Kervan** yazarı *Edibe Sulari Ağbaba*, standımıza geldi. Bazı görevli yoldaşlarımızla birlikte fotoğraf çekti. Sanki hepimizle vedalaşarcasına bizleri kucakladı, öptü.

Geceden sonra Ali Baba mahallesinde dostların yanında kaldık. Ertesi sabah, rengarenk kitap-kaset-yayın standları Kültür Merkezi'nin çevresinde açılmıştı.

Öğleye doğru kulağımızı

"cuma namazından sonra saldırı gelecek" diye bazı duyumlar geldi. Bu arada Kültür Merkezi binasında "Medya ve Emperyalizm" konulu panelleri Arif Sağ konserinin hazırlıkları yapıyordu. Standlardan Alevi deyişlerinin, semahların sesi yükseliyordu.

Cuma namazı sırasında poliste hareketlenme arttı. Saldırı olacağı kesinleşiyordu. Bu arada durumu görüştük. Saldırı olursa bu soysuzluğa ve saldırganlara onurluca karşı koymak gerektiği konusunda kafamız açıldı.

Sivas olaylarının canlı tanıklarından olan muhabirimiz B.Delibas, şeriatçılarla milliyetçi-faşistlerin örgütlü saldırısının nasıl geliştiğini anlattı

Kitap standının en başında **Kervan**-İstanbul temsilciliğinin standı vardı ve ben de orada görevli idim. Tekbir sesleri daha yakından duyulur olmuştuk. Kültür Merkezi'nin önündeki sokakta üç polis arabası duruyordu. Tekbir sesleri iyice yakınlaştığı sırada o ne? Polis arabaları çekilerek karşıdaki boş caddeyi korumaya aldılar.

On kadar polis, karşıda tekbir çekerek ilerleyen 1500-2000 kişilik sürüyü sözümona "durdurmaya" çalışıyordu. Ama, İstanbul'daki işçi eylemlerinde yaptıklarının aksine cop da silah da çekmediler, kalabalığı çekilmeye ikna(!) etme çabasında göründüler.

Bu durum karşısında ben standın önünde ne bulduysam elime aldım, beklemeye başladım. İyice yaklaşmış standı saldıran bir geriçiye haddini bildirdim, geri geri yuvarlandı. İkinci bir itle başederken üzerime taşlar yağmaya başladı. Tam alın çatıma irice bir taş isabet edince sendeledim ve saldırgan sürünün içine düştüm. 6-7 kişi "kafiri linç etmek üzere" üzerime çullandı. Taşlar yağıyordu. Koluma irice bir taşla vurulduğunu hatırlıyorum.

Yere tam düşecektim ki bütün benliğimle, iri yarı yapımı da kullanarak, son kez saldırganlara yüklendim ve standı doğru fırlattım. Bir dakika daha gecikseydim vahşice, taşlanarak linç edilecektim...

Ben geriye, sağ boşluğa doğru koşarken peşimden taş yağıyordu. Ortalıkta polis arabaları vardı ve beni gören arabanın kapısını kapatıyordu. Hatta bir polisin "defol lan buradan" diye bağırıldığını hiç unutmuyorum. Kültür Merkezi'ne ulaşmış kendi kalabalığının içine girdiğimde üstüm başım kan içindeydi ve kolumda iki kırık vardı. Boynuma sarılan koca canları, yaşlı teyzeleri hiç unut-

mayacağım.

Bizim bulunduğumuz yerde kadınlar ve çocuklar ağırlıktaydı. Ancak, başını eğmeyen genç bacıların örgütlediği direniş sayesinde, tam 1 saat süren saldırı sonuçsuz kaldı ve şeriatçı/milliyetçi-faşist sürü polis refakatinde geri çekildi.

Ardından, nasılsa bir ambulans geldi ve yoldaşların ısrarı üzerine hastaneye gittim. Başıma dikiş atılır ve kolum alçıya alınırken gerici sürüden insanların da gelmesi üzerine beni binanın başka bir bölümüne aldılar. İşlemleri böyle bitirebildik. Şeriatçıların Sivas kent merkezinde yaşayanlara saldırdığı terörü varın siz anlayın.

Kültür Merkezi'ne geri döndüğümde öğrendim ki ikinci bir saldırı daha olmuş. Binlerce şeriatçı/milliyetçi-faşist taşlarla, sopalarla saldırmışlar. Ama binanın içindeki 500-600 canın - ki çoğunluğu kadın ve çocuktu - destansı direnişi karşısında çatışma bayağı uzun sürmüştü. Bizden 6-7 yaralı var ama, saldırgan gerici sürüsünden yaralananlar da var. Ortalık mahşer yeri gibi...

"Bu insanların suçu nedir..." derken gerici sürü geri çekiliyor. O andan sonra şehirde sloganlar atarak turlamaya başlıyorlar. Vılayet'e, ardından 37 şehit verdiğimiz Madımak Otel'i'ne gidiyorlar. Bu arada Kültür Merkezi boşaltılıyor, bir kısım yaralılarla birlikte Ali Baba mahallesine, akşam da onların önerisiyle Pir Sultan'ın Banaz köyüne gidiyoruz.

Banaz'a iner inmez radyodan katliamın haberini alıyoruz. Sabahki destansı mücadelenin, gerici sürüyü geri çekilmeye mecbur eden kararlı direnişin sevinci kursağımızda kalıyor. Boğazımız düğümleniyor.

Vahşet, barbarlık camide ve şeriat çılgınlıklarıyla örgütleniyor! Olamaz! Günahsız, savunmasız bir avuç insanı taşlamanın, otel çevirip içeridekileri diri diri yakmanın, İslamiyetle bir ilgisi olamaz! Türkiye'de Alevilerle kardeş kardeş yaşayan, laiklikten yana olan milyonlarca dindar insan bir yana, bu cinayeti işleyen korkak ve kalleşler, şeriatçılar bir yana! Kahrolsun şeriat, yaşasın inanç özgürlüğü!

Öfkemiz, acımız büyük! Gece Banaz'ı korumaya alıyoruz, sabaha kadar gezici güvenlik ekipleri dolaşarak köyün çevresinde.

Sabahleyin, "şenlikler durmaz Pir Sultan anılır" kararı alıyor komitede. Pir Sultan'ın dev heykelinin dibinde 37 şehidimizin anısına semah yürüyoruz. Bağlama çalan gencin elleri titriyor, Ağlayarak vuruyor sazın tellerine. Semahçılar ağlayarak ama mağrur dönüyorlar. Hepimizin başı dik! Akşam, cenaze töreninin hazırlığı için Ankara'ya yola çıkıyoruz.

Kırk Şehitler'imizin anısı laik-demokratik Türkiye mücadelesinde yaşayacak! Pir Sultan Sivas'ta yeniden öldürüldü, Pir Sultan'lar tüm Türkiye'de diriliyorlar!

Pir Sultan'lar tükenmez! ●

■ Aylık dergi. ■ Sahibi: Genel Ajans Ltd. Şti. adına Semih İra ■ Sorumlu yazı işleri müdürü: Semih İra ■ Yazışma adresi: Merkez yönetim bürosu: Piyerloti caddesi, 17/4, Çemberlitaş, İstanbul. Tel: (1)516 84 64 Faks: (1)638 27 90 ■ Temsilcilikler: Avcılar: Gündüz Alt, Saadetdere Mah. Birlik Sok. No:20/A. ■ Kağıthane: Seyit Ermiş: Talatpaşa Cad. No:45, Ortabayır, Gültepe. ■ Küçükçekmece: Seyfi Algül, Cumhuriyet Mah. Karabekir Cad. Sardunya Sok. No:21/A-5. ■ Okmeydanı: Ali Çolakoglu, Piyalepaşa Mah. Taştan Sok. No:2/4. ■ Ümraniye: İlyas Değer, Şerif Ali Çiftliği, İmar İskan Blokları, B-1, Kat:2/4, Dudulu. ■ Zeytinburnu: Fatma Biçer, Yenidoğan Mah. 42. Sok. No:148/6. ■ Adana: Ünal Akbulut, Kiremithane Mah. 1304 Sok. No:36, Yüreğir. ■ Ankara: Gürkan Gür, PK 216, Cebeci. ■ Keçiören: Mehmet Ali Kırar, Yeşiltepe Mah. 1. Sok. No:24, 06300 Aktepe. ■ Antakya: Ali Koyun, Yeşilova Mahallesi, Ümit Sokak, No:10 Serinyol. ■ Antalya: Ahmet Aydın, Özgürlük Mah. Reisi Kaplan Cad. Toros Apt. No:47/B. ■ Bursa: Ender Can Genç, Çakır Hamam Temiz Cad. Sütmen İşhanı, Kat:3, No:39. ■ Eskişehir: Nurettin Çalıkuşu, Büyükdere Mah. Kaplan Sok. No:69. ■ Erzurum: Özgür İhtiyar, Cami-i Şerif Mah. Sivas Cad. 24300 Refahiye. ■ Hacıbektaş: Derya Çelebi, Bektaş Efendi Cad. No:4. ■ İzmir: Adnan Ayhan, 3.Beyler Yaparsoy İşhanı, Kat:5, No:505, Konak. ■ İzmit: Muradiye Yılmaz, Fethiye Cad. Özsoy İşhanı, Kat:3/6. ■ Mersin: Mehmet Yılmaz, Bahçelievler Mah. 346. Sok. Dinçer Apt. No:3/7 (P.K.3), Pozcu. ■ Mut: Cemile Uyar, Meydan Mah. Taç Sok. No:3/A. ■ Silifke: Cihangir Akdemir, Say Mah. 535. Sok. No:33. ■ Söke: Av.Mustafa Açıcı, Yağcılar İşhanı, Kat:2. ■ Turgutlu: Nerman Karabulut, Altay Mah. Akgün Sok. Kat:1 No:2. ■ Zile: Sadık Çıkrıkoğlu, Uzun Çarşı, Galer Sok. No:6. ■ Avrupa Genel Temsilciliği: Murtaza Dersimli, P.O.Box 1822, Londra N1, İngiltere. ■ Diğer yurtdışı temsilcilikleri: Fransa: Şanver Şen, c/o 37 Rue d'Hauteville Paris 75010. ■ Almanya-Frankfurt: Şirin Günel, Neuhoof Str. 13, 6 Frankfurt am Main 1. ■ Almanya-Münih: Hikmet Yalçın, Lessing Str. 41, 8047 Karlsruhe. ■ İsviçre: Ahmet Kısa, 7 Rue de Lancy, 1227 Carouge, Cenevre. ■ Hollanda: Tayfun Hüseyin Keleş, Postbus 5855, 3008 AW Rotterdam. ■ Hollanda-Schiedam: Mehmet Cımtay, Fabrisstraat 53, 3117 MG. ■ Avustralya: Eyyüp Aydoğmuş, 6/1A Betts St Parramatta 2150 NSW Avustralya. ■ Basım öncesi hazırlık: Genel Ajans. ■ Baskı: Çelik Ofset. ■ Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme ya da kısaltma hakkı dergimize aittir. Hiçbir yazı geri verilmez.

■ Yıllık abone bedelleri: Yurtiçi: 100 000TL, İngiltere: 17 Sterlin, Almanya: 80 DM, Fransa: 200 FF, Hollanda: 60 HFL, İsviçre: 65 SFr, Amerika: 53 \$ Avustralya: 53 \$ ■ Havaletler: Yapı ve Kredi Bankası, Aksaray Şb. Genel Ajans, Hesap No: 3549-3

4

SİVAS KATLİAMI

Bir olalım, iri olalım, diri olalım. *Mercan Köklü.*

Yangından kurtulan *Lütfü Kaleli* yazıyor: "Devlet bizi kurtarmaya değil cesetleri toplamaya gelmişti!"

Alevi ve işçi kuruluşları şeriatçıların bu son cinayetini şiddetle kınadılar.

10

SENDİKAL BİRLİK DÜŞMANLARI VE "YENİ" DİSK

"Yeni" Maden-İş'te çürüme: Yolsuzluk, entrika, yağma... Avukat *Rasim Öz* ve "görevden alınan" genel başkan vekili *Mehmet Sevim*'le söyleşi. *Sabahat Türkler*'le söyleşi.

16

ALEVİ ULULARI

Abdal Musa Sultan'ı Anma Törenleri / Kalenderi Piri Sücaattin Veli.

18

LAİK-DEMOKRAT TÜRKİYE'NİN DÜŞMANLARI

Alevi aydınları ile derneklerinin vaiz Buldan'a tepkileri sürüyor.

20

ŞEHİTLER'İMİZİ YAŞATACAĞIZ

Sivas katliamının şehitleri için Ankara ve İstanbul'da düzenlenen dev cenaze törenlerine yüzbinlerce insan katıldı.

Bir olalım, İri olalım, Diri olalım!

MERCAN KÖKLÜ

Sivas'ta 2 Temmuz günü şeriatçı, milliyetçi-faşist bir sürü tarafından cuma namazı ertesinde başlatılan vahşi saldırıda, kaldıkları otelde yakılarak ve kurşunla öldürülen sosyalist ve Alevi aydınlarımızı, gençlerimizi (onlara Kırk Şehitler'imiz diyebiliriz) türküler ve ağıtlarla toprağa verdik. Kırk Şehitler'in acısını ve öfkesini inanç özgürlüğü, laik ve demokratik Türkiye savaşımına kattık. Yolumuzu dünden daha kararlı, daha güçlü sürüyoruz.

Şeriatçı/faşist barbarların bu cinayeti Türkiye toplumunda büyük nefret uyandırdı, milyonlarca inançlı Müslüman emekçinin vicdanını sızlattı. Türkiye ve yurtdışındaki birçok merkezde Sünni-Alevi büyük kalabalıklar, yürüyüşlerde "kahrolsun şeriat", "laik-demokratik Türkiye", "Sivas'ın hesabı sorulacak", "Türkiye İran olmayacak" haykırılarıyla bunu yansıttılar.

Bu noktada iki kesimin (devletin ve "sol" hareketin) tepkileri "Laik-Demokratik Türkiye" hedefine yürüyen milyonlar tarafından dikkatle değerlendirilmelidir.

Devlet organları, olaylarda Aziz Nesin'in "tahriki" olduğu iddiasını öne çıkarmakta ve şeriatçı-milliyetçi sürünün (Refah Partisi çevresinde örgütlenen şeriatçılarla Büyük Birlik Partisi'nde örgütlenen milliyetçi-mukaddesatçı faşistlerin) toplu cinayetini mazur göstermeye çalışıyor. Bu, katliamda devletin rolünü gözardı ettirmeye yarıyor.

Alevilerin demokratik hakları ve inanç özgürlüğü savaşımı açısından çok değer taşımayan bir kitap çevresinde fırtınalar koparan ve halkı küçük gören, dikkatsiz, apolitik açıklamalarıyla öne çıkan Aziz Nesin'in, katliama görünür gerekçe olarak *kullanıldığı* açıktır. Ama devletin, buradan yola çıkarak sorumluluğu Aziz Nesin'in sırtına yıkmaya çalışması "alçaklıktır".

Katliamı çileden çıkartılmış halk yığınları yapmıştır. Sivas katliamı *önceden planlanmış ve örgütlüdür*. Göstericileri "galeyana" getirecek ajitasyon, iki

yerel gazetenin günler öncesinden başlattığı yayınlarla ve dağıtılan bildirilerle yürütülmüştür. Eylem için Kayseri, Malatya, Elazığ gibi çevre illerden şeriatçı/faşist kadroların getirildiği söylenmektedir. Sivas katliamında, başı çekecek tahrikçisinden atılacak sloganlara, açılacak yeşil sancağa ve Türk bayrağına, binayı ateşe verecek ve içerideki yangından dışarı kaçmaya çalışanlara kurşun sıkacak kişisine kadar, ÖRGÜTLÜLÜK söz konusudur. Madımak Otel'i'nin önüne önceden kaldırım taşları bırakılmasına kadar ayrıntılar düşünülmüştür. (Aylar önce Türkiye gazetesinde Pir Sultan Abdal'ı "sapık" ilan ederek şeriatçılara hedef gösteren Y.B.Bakiler'in, Eskişehir'deki vaizin, HBB TV'deki tahrikçisinin katliam öncesi psikolojik ortamı hazırlamada oynadığı rol de araştırılmalıdır.)

Katliamda devletin rolü *kilitir*. Laikliği sahte, tarafsızlığı yutturmaca, dini Sünni İslam olan devletin, ne Selçuklu, ne Osmanlı ne de Cumhuriyet dönemlerinde Alevi dostu *olmadığını* biliyoruz. Bu devlet Sivas katliamında şeriatçılara "göz yummuş", "yol göstermiş", "refakat etmiş", eylemin gelişimini "gözetmiş", en sonunda da "cesetleri toplamış"tır. Kentteki TÜM organlarıyla Türkiye devleti Sivas'ta ALEVİ KATLİAMINA İZİN VERMİŞ, katliam tümüyle tamamlanana dek gelişmelere *müdahale etmemiştir*. Devlet bakmış, şeriatçılar Alevi/laik aydınları yakmıştır.

Dağdaki bir-iki gencin üzerine anında komandolar ve özel timlerle çökebilen, İstanbul'da en ufak bir işçi eyleminde çevik kuvvet sürüsünü seferber edebilen devlet, *isteseydi* Sivas katliamını 15 dakikada önlerdi. İstememiştir.

BAŞ SUÇLU DEVLETTİR! Nesimi'mize, Edibe yoldaşımıza, Muhlis Akarsu'muza, Asım Bezirci'mize ve öteki Kırk Şehitler'imizi ateşe veren sürüyü,

Edibe Sulari yoldaşımızla Nesimi Çimen'imizin son fotoğrafı

beşikten itibaren BU DEVLET yetiştirmiştir, *yetiştirmektedir*. Zorunlu din dersinden imam-hatipine, Kuran kursundan mescidine camisine kadar din devlet eliyle örgütlenmektedir. Diyanet en büyük dinsel örgütlenmedir ve trilyonluk bir resmi bütçeyle beslenmektedir. *Dinci-gerici terörün yaratıcısı, besleyicisi, koruyucusu olan DEVLET*, tabii ki Sivas katliamından sorumludur!

Basında/medyada Aleviliğin "Türk-Kürt ayrımı... Alevi-Sünni çatışması... Terör..." bağlamında ele alınmaya çalışılması da, devletin Aleviliği Kürt milliyetçiliği ve terörle *aynı kefed*e göstermeye yönelik yeni bir tezgah içinde olduğunu anlatmaktadır.

Öte yandan, kendini "sol" olarak tanıtan grup, parti ve hareketlerin Sivas katliamı dolayısıyla takındığı tutum da öğretici oldu. Bunlar katıldıkları bütün toplantılarda, açık ve net olarak "Alevilikten söz edilmesin, laikliğe ilişkin ve şeriatı kınayan sloganlar atılmasın" dediler. Hatta Alevi şehitlerimizin camiye götürülmesinde ısrar edenler oldu.

Katledilenler Alevi, ama camiye götüreceğiz! Alevilerin katlini protesto edeceğiz ama Alevilikten söz etmeyeceğiz! Alevilerin (ve tüm emekçi halkın) özgürlüğünün

temel bir koşulu olan laikliği savunmayacağız! **Katil sürüsü şeriatçı**, ama şeriatla olan kinimizi haykırmayacağız!.. Bu ne biçim solculuktur? Bunlar bırakın sosyalistliği, ortalama devrimciliği, demokratlığı, en basit insan haklarının savunucusu bile OLAMAZLAR. Kendi mücadelelerin haklılığına Türkiye işçi sınıfını, emekçi halkımızı inandıramazlar.

Egemen sınıfın şeriatçıları kayıran kesimiyle Kürt milliyetçiliğinin kuyruğunda yol alan "sol"cuların ortak yaygarası, "halkı Alevi-Sünni diye bölmeyelim"dir. Hiç telaşlanmasınlar! Alevi ve Sünni emekçiler yüzlerce yıl birlikte, *kardeşçe* yaşamışlar, Osmanlı'ya karşı bir lokma ekmek için *birlikte* başkaldırmışlar. Şeriatın karanlığına birlikte meydan okumuş, "laik cumhuriyet"i kurmaya birlikte soyunmuşlar. Bugün sendikasında, partisinde *birlikte* kavga veriyorlar.

Alevi-Sünni, Türk-Kürt emekçiler LAİK-DEMOKRATİK TÜRKİYE hedefinde *birleşmişlerdir*. İnsanca yaşam ücreti için *birlikte* sokakları doldurmakta, "İN SANCA YAŞAM, GERÇEK DEMOKRASİ" istemini *birlikte* haykırmaktadırlar. Devletin, şeriatçı/milliyetçi akımların hiçbir tezgahı bu *yaşam ve savaşım birliğini* bozamaz, bozmamalıdır.

Emekçi Anadolu halkının bu savaşım birliğini dağıtmak isteyen, devrim ve sosyalizme düşman olan güçler kimlerdir? Emek güçlerinin birliğinden korkan **burjuva devlettir**. Uluslararası şeriatçı odakların uzantısı olarak Türkiye'de faaliyet gösteren, devletin en tepe noktalarına kadar sızdığı bilinen **şeriatçı akımlardır**. Emek güçlerini etnik kökenine göre bölmeye azmetmiş (Kürt-Türk) **milliyetçi akımlardır**.

Marksizmden ve tarihten habersiz "sol" akımlar ise, İran'daki Tudeh örgütünün 1970'lerdeki tutumuna çok benzer bir tutumla Aleviliğe, laik-demokratik Türkiye istemine karşı çıkarken, onun bunun oyuncacı oluyorlar.

İşçi sınıfı devrimcileri onların yolundan ilerlemiyor, *ilerlemeyecek!* ALEVİLİK Anadolu'nun başkaldırı çizgisi, sosyalizmin atasıdır. LAİKLİK, yarın kuracağımız sosyalist devletin olmazsa olmaz bir örgütlenme ilkesi, Türk-Kürt işçi sınıfımızın özgürlüğünün başkoşullarından biridir. Türkiye işçi sınıfı, hem laikliğin şaşmaz savunucusudur, hem de işçi-Alevi muasahibliğinin bilinciyle davranmayı geliştirecektir. İşçi sınıfımız "aynı inançta değil" diye insanları ateşe veren, onlar yanarken "cehennem ateşidir" diye zevklenen gerici sürüye meydanı terketmeyecektir. İşçi sınıfımız, devletten, şeriatçı/milliyetçi akımlardan Alevi-Sünni

emekçisinin birliğini bozmaya yönelik olarak gelecek *her oyunu* bozacaktır.

Sivas katliamı çevresinde gelişen olayların Alevi-Bektaşî toplumuna gösterdiği bir gerçek, *Dergah çevresinde merkezi örgütlenmenin* tüm görevlerin başında yer aldığı, Alevi toplumunun bu temelde *en geniş birliğin*in hızla sağlanması gerektiğidir. Aleviler, devletin bunu engellemeye ve Alevi toplumunu mahvetmeye yönelik "Alevi partisi" önerisini kabul etmeyecekler, tuzağa düşmeyeceklerdir.

Şeriatçı-milliyetçi sürünün devlet gözetiminde gerçekleştirdiği Sivas katliamının Alevi-Bektaşî toplumunda yarattığı acı ve öfke, ölçülemeyecek denli büyüktür. Ama, Aşık Hüdai'nin ağzından "Canan bizim canımızdır/Teni bizim tenimizdir/Sevgi bizim dinimizdir" diyen bu toplum, demokratik kazanımların büyütülmesine yöneltecektir.

* Alevilerin yaşadığı her yerleşim biriminde Dergah'ın manevi-maddi önderliğinde *Cem ve Kültürevi kuracaktır*.

* Dergahtan icazetli Dedeler Babalar önderliğinde her hafta Cem tutarak kültürünü genç kuşaklara taşımaya hız verecektir.

* Halkı küçük gören "aydın"ların ağzına bakmak zorunda olmadığı gerçeğinden hareketle, kendi aydın ve sanatçılarını daha da geliştirip ilerletecek, *Alevi Dedelerini* engin bilgi ile donatmaya öncelik verecektir.

* Alevi toplumunun kendi insan hakları için, inanç özgürlüğü için verdiği savaşım, toplumdaki daha geniş *demokratik savaşımın*, laik-demokratik Türkiye kavgasının parçasıdır. Aleviler toplumun *emekten, laiklik ve demokrasiden yana güçleriyle* (ki, en başta işçi sendikaları geliyor) *kolkola yürümek*, onlarla bir davranıp ortak iş yapma alışkanlıklarını daha da geliştirmek durumundadırlar. Bu, Alevi-Sünni emekçi halkımızın birliğini daha da pekiştirecektir.

Zorunlu din derslerinin iptali, Diyanet'in kaldırılması, Tekke ve Zaviyeler Kanunu'nun iptali... Bunlar, Aleviliğin *en acil* istemleri arasındadır. İnanç özgürlüğünün sağlanması ve "Laik-Demokratik Türkiye" hedefine ulaşılması açısından kilit önemdeki bu istemler ısrarla öne sürülmelidir.

Öz olarak Sivas katliamı Alevi-Bektaşî toplumunun, Türkiye işçi sınıfının önündeki görevleri değiştirmemiş ama dünden daha fazla yakıcılaştığını hatırlatmıştır.

Tarih boyunca Pir Sultan'larımızın başı eğilmedi. Bir öldük, bin dirildik. Kırk Şehidimizin anısını da yarına böyle bir mücadele ile taşıyacağız. Yeter ki Aleviliğin güçleri, emekten ve demokrasiden yana güçler, devlet-şeriat-milliyetçilik karşısında **BİR OLSUN, İRİ OLSUN, DİRİ OLSUN!** ●

İki Temmuz 1993 günü Sivas'ta devlet yoktu. Devleti temsil eden siyasi kadro Ankara'da rahattı. Başbakan Çiller, Sivas'taki katliamı doğal bir yangın sonucu "boğulma vakası" olarak gösteriyordu. Bu değerlendirmeyi ancak bir Amerikan vatandaşı yapabiliyordu...

Oysa Sivas olayı, tüm çıplaklığıyla şeriat isteyenlerin tezgahladığı bir vahşetti. Türkiye'yi tehdit eden şeriat akımının cüretkar bir eylemiydi. Sergilediği gösteri, devleti sindirmenin açık bir örneğiydi...

Bir vali, ne denli demokrat olursa olsun, yürütme erkini elinde bulundurmasına karşın bir belediye başkanının önüne devleti koyamıyorsa, şeriatın karşısına laikliği dikemiyorsa, orada devlet, şeriata yenik düşmüş demektir.

Bir başbakan yardımcısı ne denli demokrat olursa olsun, yürütme erkini elinde bulundurmasına karşın, devletin güvenlik güçlerine hükmedemiyorsa; talimata rağmen, 8 koca saat içinde 80 kişiyi azgın şeriat güruhunun elinden alamıyorsa ve göz göre göre masum insanların canlarını, gözü dönmüş, kana susamış şeriat canavarlarına teslim ediyorsa; onun demokratlığının bir anlamı yok demektir. Siyasiler tarafından şeriata prim verildikçe, İslam'ı "cihatlaştıran" şeriatçılar kan dökmek, can almak isteklerine devam edecek demektir.

İşte Sivas olayı, bunun en somut belgesidir. Amerikan vatandaşının bunu anlaması ve kavraması olası değildir.

Biz 80 kişi, tam 8 saat şeriat tehdidi altında yaşadık. Nasıl kuşatmaya alındığımızı, nasıl taş yağmuruyla merdiven aralığına itildiğimizi, nasıl kundaklandığımızı yaşayarak gördük. Sekiz saatlik uzun zaman diliminde devlet güçlerinin şeriata nasıl yenik düştüğünü yüzaltmış göz olarak izledik; bu akıl almaz yenilgiye tanık olduk.

Otelin karanlık merdivenlerinde cayır cayır yanarak, yoğun duman içinde boğulan körpçük gençlerimizin, genç kızlarımızın, beyinleri namuslu üretken yazarlarımızın, halkına gönül vermiş olan sanatçılarımızın ve diğer yetişkin insanlarımızın çığlıklarını duyarak, yüreğimiz parçalanarak yaşadık...

Aziz Nesin'i bu cehennem yerden uzaklaştırırken, sözde "kurtarıcıları-mız"ca nasıl linç edilmek istendiğini, olayı yakından yaşayan olarak gördük ve *canlı kalan tek tanığı* olduk...

Bu gözlemlerimize dayanarak şunu söyleyebiliriz ki; *olay önceden hazırlanmış planlı bir imha hareketidir.*

Şimdi, Türk vatandaşı Sayın İnönü'den şunları değerlendirip yanıt vermesini istiyoruz:

1. Pir Sultan Abdal Demeği, yapılabilecek etkinliği haftalar öncesi afişe etmiştir. Etkinliğe çağrılı olan bizler 1

KURTARMAYA DEĞİL CESET TOPLAMAYA GELMİŞLERDİ

Temmuz 1993 Perşembe sabahı Sivas'taydık. Madımak Otel'i'nin önünde 'kaldırım taşları yığılıydı. Mesai günü olduğu halde onarım çalışması yoktu. Cuma günü de kimsecikler çalışmıyordu. Peki o taşlar niçin yığılmıştı oraya?

2. Artık cuma namazları, tanrıya tapınma namazı olmaktan çıktı, can alma aracı haline geldi. Cuma namazından sonra kent merkezinde toplanan binlerce insan Aziz Nesin'in canını isterken, sonuç belliydi. Devletin güçleri, bu niyeti belli azgın kalabalığı *o an* niçin dağıtmadı?

3. Kültür Merkezi'ne saldıran bu azgın kalabalık, orayı tahrip ediyor, Aziz Nesin'in orada olmadığını öğrenince Madımak Otelini kuşatıyor. Niyet açıkça belli olduğu halde, niçin etkin önlem alınmadı?

4. Kültür Bakanlığı'nın diktiği *Ozan Anıtı*, ikinci Pir Sultan gibi boy-nuna ip takılarak caddelerde gezdirilip halkın saldırganlığı azdırılıyor. Neden buna engel olunmadı?

5. Sözde "kalabalığı yatıştırma" konuşması yapan belediye başkanı Karamollaoğlu, azgın kalabalığın duygularını okşadı, büyük alkış aldı. Kendisi olay yerinden ayrılır ayrılmaz, otel taş yağmuruna tutuldu. Atılan taşlar,

'ŞEHİTLER'İMİZ

- Nesimi Çimen (Alevi halk sanatçısı)
- Edibe Suları Ağbaba (Alevi halk sanatçısı)
- Hasret Gültekin (Alevi halk sanatçısı)
- Muhlis Akarsu (Alevi halk sanatçısı)
- Asım Bezirci (edebiyatçı-yazar)
- Metin Altıok (edebiyatçı)
- Behçet Sefa Aysan (edebiyatçı)
- Mubibe Akarsu
- Ahmet Alan
- Gülender Akca (Divriği K.D.)
- Mehmet Atay (Divriği K.D.)
- Seher Gül Ateş (Pir Sultan Abdal KTD)
- Erdal Aynacı (Divriği K.D.)
- Carinne Cuanna (Almanya)
- Serpil Canik (Divriği K.D.)
- Belkis Çakır (Divriği K.D.)
- Muammer Çiçek
- Serkan Doğan (Divriği K.D.)
- Murat Gündüz (Pir Sultan Abdal KTD)
- Gülsüm Karababa (Divriği K.D.)
- Menekşe Kaya
- Koray Kaya
- Uğur Kaynar (edebiyatçı)
- Mehmet Kıyafetoğlu
- Asaf Koçak (karikatürist)
- Handan Metin (Divriği K.D.)
- Sait Metin
- Yeşim Özkan (Pir Sultan Abdal KTD)
- Huriye Özkan (Pir Sultan Abdal KTD)
- Ahmet Özyurt
- Ahmet Öztürk
- Asuman Sivri (Pir Sultan Abdal KTD)
- Yasemin Sivri (Pir Sultan Abdal KTD)
- Nurcan Şahin (Pir Sultan Abdal KTD)
- Özlem Şahin (Pir Sultan Abdal KTD)
- İnci Türk
- Kenan Yılmaz

belediyenin daha önce oraya koymuş olduğu kaldırım taşlarıydı. Bunlar TV ekranlarına da yansıdı. Valinin su sıkarak kalabalığı dağıtmak istediği; belediye başkanının da buna engel olduğu, saldırgan kalabalıktan bize ulaşan öfkeli çığlıklardı. Nitekim "vali istifa" diyerek slogan atıyorlardı. Ve vali de bizim gibi köşeye sıkıştırılmış hissediyordu kendini. Bir devlet pırsar mıydı böyle? Menemen olayında pırsar mıydı Atatürk ve arkadaşları?

6. Çok sistemli biçimde otel tepeden tırnağa taşlanıyor, içeride mahsur kalan insanlar pencereden uzak tutuluyordu. O ara siz Aziz Nesin'le görüştünüz ve bizlere yaşam güvencesi verdiniz. Ama Sivas'ta devleti egemen kılamadınız. Sizin verdiğiniz yaşam güvencesini akşama dek umutla bekledik, ama umutsuz kaldık. Çağımızda 8 saatte ülkeler fetholuyor, fakat siz bir otele ulaşamıyorsunuz.

7. Saat 19.30'da elektrikler kesildi. Otelin merdiven aralığına sıkışmış olan 80 insan karanlığa gömüldü. Önce otel önündeki araçlar, sonra da otel kundaklandı; her yanı duman ve alev kuşattı; *devlet hâlâ görünmedi...* İnsanlar cayır cayır yandı, yoğun dumandan boğularak öldü; *devlet yine görünmedi...*

8. Bir mucize olarak Aziz Nesin'le dış pencereye ulaştık, yardım istedik. Gördük ki itfaiye arabaları otelin önünde

duruyor. *Ve müdahale etmiyor.* Anlıyoruz ki, bu hizmet görevlileri insanların canlarını kurtarmak için değil, onların cesetlerini toplamak için bekliyorlardı... Bizim çığlık çığlığa isteğimiz üzerine geldiler. Ama Aziz Nesin'i aşağı alırlarken, belediye başkanına çok benzeyen sakallı (sonradan adının Cafer Erçakmak olduğunu öğrendiğimiz) meclis üyesi ve beraberindeki itfaiye erleri, Aziz Nesin'i kurtarmak için değil, öldürmek için savaş verdiler. (Katliamı haber veren *Hürriyet* ile *Milliyet* gazetelerinin birinci sayfalarında yer alan fotoğraflar bunun kanıtıdır.)

9. Aziz Nesin otelden ayrıldıktan sonra yangın söndürülmeye başlandı ve içeriden cesetler toplandı...

Türkiye Cumhuriyeti devletinin yürütme erkini elinde bulunduran Türk vatandaşı Erdal İnönü olarak, bütün bunlar sizin bilgileriniz çerçevesinde gelişti. Ve siz, 8 saat içinde devleti şeriata üstün kılamadınız, 36 canın ölümünü durduramadınız... 36 kişinin ölümünden sonra hastanede ziyaretime geldiniz. Orada da söyledim, *laik devleti şeriata yenik düşürdünüz.*

Şimdi söyler misiniz lütfen, geleceğin Türkiye'sinde çocuklarımızın demokrasiyle birlikte laik yaşamasını nasıl sağlayacaksınız?

5 Temmuz 1993

PIR SULTAN'LAR

DEVLET GÖZETİMİNDE CİNAYET

Yaşanılan Sivas vahşeti, devlet gözetiminde işlenmiş bir cinayettir. Devlet kontrolünde demokrasi ve laiklik tam bir saldırı karşısındadır. Devlet kendinden, kendi baskıcı ve saldırgan politikalarından yana olmayan herkese düşmanlık gütmektedir.

Günümüzde en çok gereksinilen barış ve kardeşliktir. Oysa devlet şiddet ve çatışma kültürünü egemen kılmakta ve topluma topyekun saldırı planları hazırlamaktadır. Şimdi bu tuzakları açığa çıkartmak ve saldırıları geriletmekle karşı karşıyayız.

Gün demokrasi güçlerinin birlik günüdür. Gün laik güçlerin birlik günüdür. Gün barış ve kardeşlikten yana olma günüdür.

Biz aşağıda adları bulunan kuruluşlar, devlet gözetiminde işlenen Sivas vahşetini kınıyor, barıştan, demokrasiden ve laisizmden yana olan kişi ve kuruluşları birliğe çağırıyoruz.

Yitirdiğimiz sanat ve kültür adamlarımızın, Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği ile Divriği Kültür Derneği semah ve halkoyunları ekip üyesi sevgili gençlerimizin ve yurttaşlarımızın cenaze törenindeki birlikteliğimiz ve gücümüz bu zorba gidişata karşı ilk adımı oluşturacaktır. Bu nedenle, tüm aydın, demokrat, laik güçleri cenaze törenine katılmaya çağırıyoruz.

Demokrasi için, laiklik için, barış için elele.

Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği, Divriği Kültür ve Yardımlaşma Derneği, Edebiyatçılar Derneği, Karikatürcüler Derneği, Sanat Kurumu, İstanbul Divriği Kültür Derneği, Ozanlar Derneği, KERVAN dergisi, AKKAV, Semah Kültür Vakfı, Emlek-Hüyükülür Sosyal Dayanışma ve Kültür Derneği, İnsan Hakları Derneği, Türkiye İnsan Hakları Vakfı, 68' liler Birliği Vakfı, Eğitim-Der, Türkiye Ziraatçılar Derneği, Türkiye İşçi Partisi, Sosyalist Birlik Partisi, Sosyalist Devrim Partisi, Sivrialan Kültür ve Dayanışma Derneği, Sosyalist Gençlik Derneği, Yellice Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği, Ekin Sanat Merkezi, Ankara Hacı Bektaş-ı Veli KTD, Tuncelililer Dayanışma ve Kültür Vakfı, Ankara Genç Tiyatrolar Birliği, Ankara Birlik Tiyatrosu ve TMMOB, TTB, T.Veteriner Hekimler Birliği, T. Diş Hekimleri Birliği, Mülkiyeliler Birliği ve Vakfı, Kamu Çalışanları Sendikalar Platformu, Çağdaş Hukukçular Derneği, Veteriner Hekimler Derneği, Ankara Eczacılar Odası, Ankara-Kırıkkale Tabipler Odası, İHD Ankara Şb. DEMOKRATİK PLATFORM BİRLİĞİ

SUSMAYACAĞIZ!

12 Eylül öncesi Alevilerin üzerinde devlet destekli faşist ve gerici odakların işbirliğiyle toplu katliamlar yaşandı... 2 Temmuz 1993 Cuma günü faşist-gerici grup, yine devlet desteği ile Alevilere, ilerici, devrimci, demokratlara saldırmış, büyük katliam yapmıştır.

Şeriatçılarla milliyetçi-faşistlerin devletin bilgisi ve gözetimi altında

2 Temmuz 1993'te Sivas'ta gerçekleştirdiği Alevi aydın ve sanatçı katliamıyla ilgili olarak Alevi ve işçi kuruluşlarınca yayınlanan bildirilerden bazılarını kısaltarak yayınlıyoruz

Devletin güçlülüğünü her gün vurgulayan başbakan ve bakanları Ağrı'ya, Hakkari'ye, Botan'a vb. 1 saatte tüm güçleriyle çıkartmalar yaparken Sivas'ta yaşanan ve yaklaşık 10 saat süren şeriatçı, yobazların yaptığı Alevi katliamında devlet neredeydi, niçin hiçbir müdahalede bulunmadı?

Bizler Türkiye halkları olarak çağdaş dünyada bağımsız, demokratik ve laik bir toplum kurmanın kavgasını verdik, veremeye devam edeceğiz. Ortaçağ zihniyetli, yobaz, bağnaz şeriatçılar şunu bilmelidirler ki hangi kisveyle saldırlırlarsa saldırsınlar, ülkenin ilerici, devrimci ve demokrat halkları olarak onlara boyun eğmeyeceğiz.

Bizler gün gelip Hallac Mansur'lar gibi dara çekilsek, Nesimi gibi yüzölsek, Şeyh Bedreddin ve Pir Sultanlar gibi asılsak da, Uğur Mumcu, Turan Dursun, Bahriye Üçok, Musa Anter gibi karanlık pusularda katledilsek de şeriatçıların karşısında can korkusu taşımadan İRİ, DİRİ, BİRLİK OLACAĞIZ. BU BÖYLE BİLİNE...

Hükümet ve devlet yetkililerine sesleniyoruz. Katliamı ne kadar "ağır tahrik unsuru var" şeklinde mazur göstermeye çalışırsanız çalışın, SİZLER bu katliamın baş sorumluları olarak tarih önünde SUÇLUSUNUZ. Görevinizi yapmadığınız gibi, onlarca insanımızın hunharca katledilmesine, devletin polisi, jandarması, belediye başkanı ve devlet yetkilileri olarak zemin hazırladınız ve seyirci kaldınız. Medyalarınız aracılığıyla da mazlumu zalim göstermeye çalışıyorsunuz. Katliamları mazur göstermeye kalkmayın, nefretimiz ve hıncımız daima üstünüzde olacaktır.

ABD vatandaşı başbakan Tansu Çiller ve ekibinin istifa etmesini, Sivas katliamının baş sorumlusu yobaz belediye başkanı Temel Karamollaoğlu'nun ve diğer katillerin tutuklanarak yargı önüne çıkarılmasını acil olarak istiyoruz.

Bu bağlamda, nifak yatağı haline gelmiş Diyanet, İmam-Hatip okulları ve Kuran kurslarının kapatılmasını ve zorunlu din derslerinin kaldırılmasını istiyoruz.

Tüm devrimci, demokrat kişi/kuruluşları Sivas katliamı karşısında birleşik güç olmaya çağırıyoruz. SUSMAYACAĞIZ!

Şunu bilin faşistler, eli kanlı yobazlar. Biz halkız. Bir ölür bin doğarız. Dün Banaz'da bir Pir Sultan, bugün Sivas'ta Kırk Pir Sultan. Siz şunu bilin ki, ölen bedenlerimiz. Ya düşüncelerimiz? Eğer onu öldürmüş olsaydınız dört yüz yıl önce öldürmüş olurdunuz.

Sivas katliamında yaşamını yitiren İstanbul ve Ankara Divriği Kültür Derneği yönetim kurulu ve üyeleri:

Mehmet Atay, Belkıs Çakır, Aydoğan Yavaşlı, Serpil Canik, Handan Metin, Serdar Doğan, Erdal Aynacı, Mehmet

Başyurt, Güler Akça, Serkan Doğan, Metin Gedik, Mehmet Uzan

"ÜÇÜNCÜ ÖLMEM BU..."

(KERVAN'ın 2.basın bildirisi)

Sivas'da kapkara bir gün yaşandı. "4. Pir Sultan Kültür Şenlikleri"nde şeriatçı ve faşist canavarlar büyük Alevi ozanı Pir Sultan'a ve onun temsil ettiği Alevi kültürüne, Alevi-Bektaşilere saldırdılar. Halkımızın sanat ve kültür hazinesi olan aydınlarımızı, yazar ve sanatçılarımızı öldürdüler...

Sivas'ta yaşanan kanlı olayın sorumlusu başta devlet ve onun yaltakçılarıdır. Televizyonların ve basının saklamaya uğraştığı, olayların bilinçli ve planlı oluşudur. Daha şenlikler başlamadan Sivas yerel basını saldırıcaklarını açıkça ilan ediyor. Geceleyin "bir grup müslüman" imzalı tehdit dolu bildiriler başta Alevi mahallelerine ve Sivas'a dağıtılıyor. Olayın bir gün öncesinde açılmış olan kültür standlarından gerici yobazlar kitap satın alıp yırtıp atıyorlar. Bunlar yalnızca bizim bildiklerimiz ve kara gün yaşanmadan önce saldırı hazırlıkları yapıldığını açıkça gösteriyor. Sivas halkının devlete olanları iletmelerine rağmen hiçbir tedbir alınmıyor. Hiçbir güvenlik önlemi alınmıyor. Olaylar başladıktan sonra polis gericilere müdahale etmiyor, onlarla birlikte yürüyor. RP'li belediye başkanı Temel Karamollaoğlu gericilere Pir Sultan'ın heykelini söktürüyor, otelin önüne getiriyor ve yobazlara parçalamaları için teslim ediyor.

Yobazların halkımıza saldırısının sorumlusu en tepesindeki iktidardan en alttaki görevlisine kadar devlettir. DYP kongresinde "DYP ezan demektir" diyen başbakan hanım bunların olabileceğini hiç düşünmedi mi? Neden HBB televizyonunda milyonlarca Aleviye hakaretler yağdıran vaiz eskisine hiçbir şey yapılmadı? Olay sonrası basın açıklamasında "düşünce özgürlüğünü savunanlar halkımızın dinsel duyguları ile oynayamaz" diyenler... katiller yaptıklarında haklıdır demiyor mu? Neden başbakan Çiller hanım "gerekli bütün önlemleri aldık, devletimiz oradadır" diyor da, Sivas halkı eylemler başlamadan yaşayacaklarını her tarafa iletğinde o meşhur "tedbir"lerini almıyor? Devlet niye orada değil? "Almanya'da Türkleri yakıyorlar" diye bas bas bağırarak siyasiler bugün Türkiye'de Türkler, hem de değerli aydın ve sanatçılar yakıldığına bağırıyorlar?..

Direk Alevi, laik-demokratik halkımıza olan saldırı, burjuva basınca yok sayılarak, saldırı yalnızca Aziz Nesin'eymiş gibi gösterilmeye çalışılıyor. Oysa, Aziz Nesin'in aylardır sürdürdüğü propaganda, saldırının kılıfını oluşturmuştur. Aziz Nesin'in söyledikleri çok da haklı olabilir. Kendisi ve başka birçok insan bunları düşünebilir. Ama ülkenin başka hiçbir sorunu yokmuşçasına gündeme sürekli dini, hem de saldırarak dini getirerek gerici yobazların saldırılarına kılıf olmuştur. Bunlar geçmişte de oldu, bugün de oluyor.

ŞERİATÇI CANAVARLAR VE FAŞİST İTLER SİVAS'DA YENİ BİR ALEVİ KATLİAMI DAHA GERÇEKLEŞTİRDİLER. Bu saldırı yalnızca Alevilere değil, laik-demokratik halkımızdır. Halkımızın sanatına, kültürüdür.

Bu, yanlarına kalmayacaktır. Eşitlikten-ortaklıktan, insan sevgisinden, emekten yana düşüncelerimiz ve 25 milyona yakın dev gücümüzle bu bağnazlığı kırarak gerçek demokrasiye ulaşacağız...

KERVAN

PIR SULTAN BİR ÖLÜR BİN DİRİLİR!

Dördüncü Pir Sultan Abdal Kültür Şenlikleri dolayısıyla Sivas kent merkezinde bulunan laik, ilerici, demokrat Sünni ve Alevi aydınlara, canımızdan değerli Alevi sanatçılarına 2 Temmuz Cuma günü azgınca saldırın şeriatçı gericiler ve milliyetçi-faşist sürü, çok sayıda canı şehit etti...

Devletin tepe organları, Hızır Paşa lainlerinin cuma namazıyla birlikte başlayıp gece geç saatlere kadar süren saldırılarına iş işten geçene kadar kayıtsız kalırken, Sivas'taki devlet güvenlik güçleri olayların gelişmesini ENGELLEMEDİLER. Sivas RP'li belediye başkanı Temel Karamollaoğlu'nun liderliğinde, Pir Sultan Abdal Kültür Merkezi'ne, valiliğe saldıran, aydın ve sanatçıların kaldığı Madımak Otel'i kuşatan it sürüsüne, henüz zaman ve olanak yarken MÜDAHALE EDİLMEDİ.

Başbakan onlarca aydın ve sanatçımız diri diri yakıldıktan sonra, "devlet oradadır" diye demec veriyor. Evet, devlet "oradaydı". Ama Alevilerin, laik-demokratik Türkiye yanlısı Sünni aydınların katledilmesini önlemek için DEĞİL! Kültür Merkezi, daha sonra Madımak Otel'i, polislin refakatinde ablukaya alındı. Dahası polis, yazar ve edebiyatçılarımızı, türkü ve deyişleriyle toplumumuzu aydınlatan değerli insanlarımızı, "yakın, yakın" naraları ile diri diri ATEŞE VEREN gözü dönmüş sürüyü kendisi YÖNLENDİRDİ. Ülkemizin gözde ozan ve sanatçılarından bir bölük, içeri giren saldırganlarca ateşe verilen otelde hayat-memat kavgası verirken, devletin polisi, ordusu, "Şeytan Nesin'i isteriz, onu bize teslim edin!" diye bağırarak it sürüsünü olayın birkaç metre ötesinden SEYRETTİ.

Kan içmeye azmetmiş gericiler bir avuç aydınlığa saldırırken polisi, valisi, ordusuyla DEVLET kenardan seyrediyor. İtfaiye yangına geç "müdahale" ediyor, askerler

KÖLÜR, DİRİLİR!

geç "harekete" geçiyor... TV ekranları herşeyi gün gibi gösteriyor, ama yalnızca 35 kişi "tutuklanmış"(!). Olayların gelişmeye bırakılmasında ve bir katliamla sonuçlanmasında *yüzde yüz sorumluluğu olan...* devlet yöneticileri, şimdi de şeriatçı saldırının sorumluluğunu UTANMADAN Aziz Nesin'e yıkmaya çalışıyorlar.

Aziz Nesin'in allah ve Muhammed üzerine olan görüşlerini şu ya da bu vesileyle kamuoyuna açıklamasının "müslümanları tahrik ettiğini" iddia edenler, bu değerlendirmeleriyle, Sünni-şeriatçı görüşlerin peşinden gitmeyen inanç sahiplerinin "aykırı" düşündükleri için KATLEDİLMELERİNİ MAZUR GÖSTERMİŞ oldukları gibi, "laiktir" diye yırtındıkları Türkiye Cumhuriyeti'nde İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜNÜN OLMADIĞINI DA KANITLAMIS oluyorlar.

Elbette, Aziz Nesin ve *Aydınlık* gazetesi, Salman Rüştü'nün - Aleviliğin demokratik hakları ve inanç özgürlüğü mücadelesi içinde mercimek kadar değer taşıması bir konuda - yazdığı kitabı gündemin önlerine yerleştirmeye çalışarak, dikkat edilmesi gereken bir "yanlış" içindedirler. Ama, daha da ciddi ve önemli olanı şudur ki, "olaylardan Aziz Nesin sorumludur" diyerek işin içinden sıyrılmaya çalışan devlet sorumsuzları, bu tutumlarıyla, 2 Temmuz Sivas katliamının **önceden örgütlü, planlı ve katliama azmetmiş bir ekibin önderliğinde gerçekleştirildiği GERÇEĞİNİ SAKLAMIS OLUYORLAR.**

Olaylardan önce yayınlanan "müslümanlar" imzalı bir bildiride şu çağrı yapıyor:

"Kafirler şunu iyi bilsin ki, İslamın peygamberini ve kitabın izzetini korumak için bu uğurda verilecek canlarımız vardır. Gün müslümanlık uğruna gereklerini yerine getirme gündür. Gün, allah (cc)'ın vahyi Kuran-ı Kerim'e, allahın meleklerine, allahın resulü Hz.Muhammed (s), onun ailesine ve ashabına yüseltilen için küfürlerin hesabının sorulacağı gündür. İman edenler allah yolunda savaşsınlar... O halde şeytanın dostlarıyla savaşın..." (Nisa: 76)..."

Şeriatçı ve milliyetçi-faşist sürünün yaptığı katliam devletin tepe yöneticilerinin ileri sürdüğü gibi basit bir tahrik değildir. HBB TV'deki hakaret, Uğur Mumcu'nun katli, daha önce Turan Durğun gibi ilerici, laik aydınlarımızın alçakça öldürülmeleri hangi tahrikin sonucuydu? Şeriatçıları aydınlık geleceğimizi temsil eden insanlarımızı öldürmeye TAHRİK EDEN, ÖZENDİREN laik olmayan, Sünni yapısı ve işleyişiyle **bugünkü devlettir.**

Diyanet gibi dev bir dinsel örgütlenmeye kucak açan, onu trilyonlarla parayla, Kuran kursu ve imam-hatip okullarıyla, ilahiyat fakülteleriyle besleyen DEVLET VE ONU YÖNETEN BURJUVA PARTİLER, 163.maddeyi kaldırarak, şeriatçı gerici akımları şımartıp küstahlaştırmanın bir numaralı amili olmuşlardır. *Dinci-gerici terörün yaratıcısı, besleyicisi, koruyucusu, 2 Temmuz'da da gördüğümüz gibi, DEVLETTİR.* Ve yine bu devlet, 12 Mayıs 1993 günü özel bir TV kanalında milyonlarca Aleviye hakaret eden vaiz eskisini cezalandırma yolunda bugüne kadar HİÇBİR ŞEY YAPMAMIŞTIR.

Anlaşıyor ki, bu bir başlangıçtı ve

Alevi toplumunun nabzı yoklanıyordu. Alevi kuruluşlarının bu hakarete tepkisi gecikmeli, dağınık ve "ılımlı" oldu. Açıkçası, birkaç basın bildirisiyle duyurunun altına atılan imzalarla bu saldırıyı sineye çektik. İşçi kuruluşları, *Türk-İş* ve ona bağlı sendikalar, meslek örgütleri, siyasal partiler ve hele öğretmen kuruluşları da, HBB TV'deki hakaret karşısında SESSİZ KALDILAR. Korktuğu tepkinin gelmemesi, Aleviliğin ve laik-demokratik Türkiye kavgasının azılı düşmanı olan şeriatçı gericiliğin cesaretini artırdı. 2 Temmuz'a böyle gelindi. (...)

Alevi toplumu ve emeğin örgütlü temsilcileri SUSTUKÇA, kaderlerinin ortak olduğunun bilinciyle birer MUSAHİB gibi hareket ETMEDİKÇE, laik-demokratik Türkiye'nin savunucuları herbiri bir yanda AYRI BAŞ ÇEKTİKÇE, daha çok Yavuz kırımını yaşarlar. Alevi toplumu tam birliğe, dergah çevresinde MERKEZİ BİRLİĞE YÖNELMEDİKÇE ve parça parça demekçilik oynadıkça daha çok Sivaslar yaşarız.

SİVAS'DA ŞEHİT DÜŞEN canların herbiri, ülkemizi ısıtan 500 bin mumluk ışık kümesiydi. Onları şeriatçı sürü söndürdü... Bu katliam yanlarına kalmayacaktır! 22 milyonluk Alevi-Bektaşlı toplumu, laik-demokratik Türkiye ülküsünün milyonlarca savaşçısı, Türkiye işçi sınıfının sendikal ve siyasal örgütleri, HEP BİRLİKTE, UYUM İÇİNDE şeriat bağnazlığını kıracaktır. ALEVİLİK VE TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI, Türkiye'de laikliğin kökleşmesini MUT-LAKA sağlayacaktır...

Londra Alevi-Bektaşlı Cem ve Kültürevi, Londra İşçi Birliği, İngiltere Türkiyeli Kıbrıslı Kadınlar Birliği, İTÖF

GÜVENCE İŞÇİ SINIFIDIR

(*Türk-İş genel başkanı Bayram Meral'in Sivas olayları ile ilgili açıklamasından*)

(...) Büyük önder M.K.Atatürk'ün öncülüğünde kurulan laik Türkiye Cumhuriyeti'ni, İran veya Suudi Arabistan gibi demokrasinin olmadığı bir ülke haline getirmeye çalışan akımların kanun dışı ve şiddete dayalı davranışlarında bir yoğunlaşma gözlenmektedir.

Türkiye, ulu önder Atatürk'ün belirlediği laik, demokratik, çoğulcu ve çağdaş uygarlığı hedefleyen çizgisinde, üniter devlet yapısı içinde ilerleyecektir. *Bunun en büyük güvencesi, Türk-İş ve bir bütün olarak işçi sınıfıdır...*

Türk-İş, inançlara saygı temelinde *sınırsız bir düşünce ve düşünceleri açıklama özgürlüğünden yanadır...* Türkiye'de hiçbir kimsenin veya kuruluşun gücü, laik, demokratik, çoğulcu, çağdaş uygarlığı hedefleyen Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkmaya yetmeyecektir.

Türk-İş, Almanya'daki vatandaşlarımızın Alman ırkçıları tarafından vahşice yakılmasını lanetlemekte ve bu vahşetin önlenmesi için Alman Sendikalar Federasyonu ile işbirliği yapmaktadır. Türk-İş, hukuk devletine olan sonsuz inancıyla, *Sivas'ta 36 kişinin yakılarak öldürülmesini şiddetle protesto etmektedir.* Türk-İş, bu

olayın sorumlularının derhal yakalanmasını, bağımsız yargı önüne çıkarılmasını ve laik cumhuriyeti yok etmeye yönelik şiddet eylemlerinin üzerine kararlı bir biçimde gidilmesini istemektedir. (5 Temmuz 1993)

OYUNA GELMEYECEĞİZ

... Aziz Nesin *bahane* edilerek Alevi toplumuna saldırılıyor. Ve (Aleviler) devlet güçlerinin gözleri önünde katlediliyor.

Daha dün H.Ali Buldan'ın milyonlarca insana hitabını TV'den yaptığı saldırı *tahrik değil miydi?* Suç değil miydi? 40 milyona hitaben, her türlü iftira atan insana karşı kaç kişiyi öldürdük de, 1000 kişiye hitaben panelde konuşan konuşmacı yüzünden onlarca insan katlediliyor?

Tekrar uyarıyoruz. Devletin *şeriatçılığı destekleyen tüm anti-demokratik yasaları acilen kaldırmasını* istiyoruz.

Demokrasiden, laisizmden yana olanları insan olma sorumluluğu taşıyanları bu olayı protestoya çağırıyoruz. "Pir Sultan'lar ölmez!"

Hacı Bektaş-ı Veli KTD genel merkezi (Selahattin Özel) ve Narlıbahçe, Buca, Karşıyaka, Çaybaşı, Gültepe, Çiğli şubeleri, Hamburg Alevi Kültür Birliği (İsmail Doğan), Utrecht Alevi Kültür Derneği, KERVAN-İzmir, İSD İzmir Şb

YENİ BİR MENEMEN!

(...) *Bu bir irticadır, bu yeni bir Menemen'dir.* Laik Cumhuriyet'e karşı bir *başkaldırıdır*. Dolayısıyla sıradan bir polisiye olay olarak görülmemelidir...

Bu nedenle ilgililerin açıklamalarını tavizkar ve ülkemizin geleceği ve demokrasimizin gelişmesi açısından son derece *tehlikeli* buluyoruz.

Sivas olaylarını ülkemizin aydınlarına, düşünce/vidan özgürlüğüne, demokratik rejime... indirilmiş darbe olarak görüyoruz.

Biz sendikalar olarak, demokratik rejime, insan hak ve özgürlüklerine yönelik bu saldırıyı şiddetle kınıyoruz.

Gericiliğin ülkemiz aydınlarına, fikir ve vicdan özgürlüğüne yönelik saldırılarının durdurulması için faillerin biran önce bulunmasını ve yargı önüne çıkartılmasını bekliyoruz. Tüm demokrasi güçlerini birliğe ve göreve çağırıyoruz.

Belediye-İş/Petrol-İş/Deri-İş/Tümtis/Hava-İş

LAİKLİK YANLILARI, BİRLEŞELİM

(...) Şeriatçıların bu hunharca saldırısı sadece Pir Sultan ve Aziz Nesin'e yönelik değildir. Bu saldırı M.K.Atatürk tarafından kurulan Türkiye Cumhuriyeti'ni ve laik düzeni yıkmayı amaçlamaktadır. Demokratik gelişmeyi ve düşünce özgürlüğünü yok etmeyi hedeflemektedir. (...) Devletin en üst düzey yetkilileri bile şeriatçıların etki alanına girmişlerdir.

(...) Yarın daha geç olmadan toplumun

bütün demokrasiden ve laiklikten yana örgütlerini, bireylerini *birleşmeye* çağırıyoruz. Parlamentodaki, laiklikten yana milletvekillerini ve partileri - oy kaygılarını bir yana iterek - kara tehlikeye karşı *birlikte hareket etmeye* çağırıyoruz...

İstanbul Hacı Bektaş-ı Veli KTD YK adına başkan Av.Kemal Şeker

SORUMLU DEVLETTİR!

(*Almanya'da kurulu bir grup Alevi derneğinin bildirisinden*)

(...) Sivas ilindeki bu Alevi kıyımının sorumluları, bizzat görevini tam olarak yerine getirmek istemeyen emniyet amirleridir, aşırı sağcı emniyet mensuplarıdır.

Sivas ilindeki bu Alevi kıyımının sorumlusu bizzat RP'li belediye başkanı Temel Karamollaoğlu adlı molla bozuntusudur.

Sivas ilindeki bu Alevi kıyımının sorumlusu, "Aziz Nesin'in sözleri ve heykel halkı tahrik etmiş" diyen içişleri bakanıdır.

Sivas ilindeki bu Alevi kıyımının sorumlusu, DYP kongresinde "DYP ezandır, imandır" diye nutuk çeken... başbakan Tansu Çiller'dir.

Sivas ilindeki bu Alevi kıyımının sorumluları, meclis kürsüsünden "bir mezhep kavgası değildir, halk isyan etmiş, kimse halkımızın dini duyguları ile oynayamaz" şeklinde sözler sarfeden TBMM üyeleridir.

Sivas ilindeki bu Alevi kıyımının sorumlusu... **DİYANET**'tir.

Sivas ilindeki bu Alevi kıyımının sorumlusu TV ekranlarından Alevi toplumuna küfredilmesine ve Sünni halkın Alevi toplumu üzerine kışkırtılmasına göz yumanlar, buna karşı hiçbir cezai girişimde bulunmayanlardır.

Sivas ilindeki bu Alevi kıyımının sorumlusu **TEK KELİMEYLE**, en tepesindeki iktidardan en alttaki görevlisine kadar, bizlerin de vergi ödediği *devlettir.*

Şeriatçı canavarların gerçekleştirdiği bu Alevi katliamı yanlarına kalmayacaktır. Alevi toplumu milyonlarca yandaşı ve mensubu ile şeriat bağnazlığını kırarak, Türkiye'de laikliğin sağlam temellere oturtulmasını mutlaka sağlayacaktır.

Daha fazla katliam ve kıyımlara maruz kalmamak amacıyla susmamalıyız. Olayı, sokaklara dökülerek protesto etmeliyiz. Sivas ilindeki saldırıların tek hedefi **ALEVİLİK**ti. Hakaretleri sineye çekmenin zamanı çoktan geçmiştir...

Aachen vç., Ahlen vç., Radolfzell, Ravensburg Alevi Kültür Birlikleri, Augsburg Alevi Hacı Bektaş-ı Veli KD, Bochum vç. Aleviler Birliği, Lübeck vç. Hacı Bektaş-ı Veli Türk Kültür Cemaati,

Sivas katliamı Türkiye dışında, 10 Temmuz'da Hollanda'da HAK-DER'in, Almanya'da ABF ile öteki Alevi derneklerinin, 11 Temmuz'da İngiltere'de Londra Alevi-Bektaşlı Cem ve Kültür Evi'nin de aralarında olduğu bir grup derneğin düzenlediği eylemlerle ve onbinlerin katılımıyla protesto edildi.

TC'de "inanç özgürlüğü", dinsel ve mistik bir kavramdan çok bir demokrasi göstergesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Zaten inanç özgürlüğü kavrayışı klasik hukukta temel bir hak olarak görülür ve siyasal iktidarlar mümkün olduğu ölçüde bu hakka müdahaleden geri dururlar. Aslında bu geri duruş sınıflı sistemin sessizce onaylanmasına hizmet ettiği için sözkonusudur.

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde, çeşitli ülkelerin anayasalarında olduğu gibi 1982 Anayasası da soyut olarak inanç özgürlüğünü düzenlemiştir. Fakat bu düzenleme, inanç özgürlüğünü garanti altına almaktan çok, hatta tam tersine *belli bir dinsel görüşü desteklemenin* bir diğer amacı ise baskı altında tutmanın aracı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kısa tarihçe

İddiaların tersine Osmanlı devletinde bir inanç özgürlüğünden söz etmek, engin bir hoşgörü ortamının bulunduğu ileri sürmek, gerçekleri tersyüz etmekten başka birşey değildir. "Zulümden kaçan Yahudilere kucak açtık", "Ermenilerle, Rumlarla kardeşçe yaşadık, inançlarına-ibadetlerine karışmadık" sözlerinin reklamdan öte bir değeri yoktur. Çünkü merkezi feodal Osmanlı Devleti ve onun başındaki padişah *Sünni İslamın* bir temsilcisidir ve Sünni mezhepler dışındaki insanlar üzerinde bir baskı mekanizması işlevi görmüştür.

Sözde Yahudilere "şefkatle kucacı açan" Osmanlı Devleti kendi yurttaşı olan ve nerede ise nüfusunun yarısını oluşturan *Alevilere* karşı, şefkat yerine *zulüm* uygulamıştır. Anadolu'da yaşayan Alevilerin yolların, merkezi yerleşim yerlerinin çok çok uzaklarına kaçarak yurt tutmaları bir raslantı değildir. Osmanlı'da Aleviler için zulüm vardır.

Dergah'ın 1920'de kurtuluş savaşına destek vermesi, kitlesel olarak bu savaşa katılması ve savaşın önderliğini olumlaması, Osmanlı zulmüne olan tepki ile açıklanabilir...

Kemalist iktidar Osmanlı'ya muhalif yönü ile Alevileri yedeğine alırken, onlara "gölge etmeyecek" bu desteğe karşı borcunu ödemiştir. Fakat Sünni anlayışının yine *devletin temel dinsel anlayışı* olarak, hem de resmi olarak örgütlenmesi anlamında Osmanlı'dan farklılık taşımamaktadır. Sünni ideolojisinin resmi anlayış olarak örgütlenmesi konusunda bir kopuştan söz etmek, bir kopuş aramak boşunadır...

Sünni ideolojili "laiklik"

Kemalist yazarlar, T.C. devletin "laik bir devlet" olduğunu, devletin Diyanet İşleri'ni bir devlet

Dinci gericiliği dost görmek körlüktür

Av. ALİ YILDIRIM

kurumu olarak örgütlemesiyle dini duyguların istismarını önlediklerini ve böylece inanç özgürlüğünü gerçekleştirdiklerini övünçle anlatırlar. Laik devletin bir unsuru olarak da din ile devlet işlerinin ayrılması olduğu söylenir.

Teokratik, dinsel esaslara dayalı devletten burjuva cumhuriyete geçiş, kapitalist üretimin zorunlu bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Önemli bir aşamadır, kul devletinden, yurtaş devletine geçişi yadsımak mümkün değildir.

T.C.'de sermayenin eğilimleri doğrultusunda, *görünüşte* din işlerini devlet işlerinden ayıran bir örgütlenme sözkonusudur. Fakat işin esasına girildiğinde, tam aksine, *dinin devlet eliyle örgütlendiği* bir mekanizmayla yüzyüze geliriz.

Kemalist iktidar dini devlet eliyle örgütleyerek dine dayalı muhalefetin oluşmasına, kendi karşısında bir varlık olarak vücut bulmasına engel olmak istemiştir. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın merkezi idare teşkilatı içerisinde yer alması ve merkezi iktidarın açık ve kesin denetim altına alınması - inanç özgürlüğünün güvencesi olmak bir yana, laik devlet anlayışı bir yana - devletin, Sünni ideolojiyi kendisine kılavuz edinerek diğer inanç sistemlerine karşı saldırı yürütmesidir.

T.C.'nin laikliği sahtedir, ikiyüzlüdür. Sünni egemenliğini tüm devlet olanaklarını kullanarak, ideolojik ve baskı araçlarını çalıştırarak kurmak "laiklik" olarak pazarlanmaya, sunulmaya kalkışılmaktadır. Burada inanç özgürlüğünden söz etmek, inanç özgürlüğünün varlığını ve hele devletin inanç özgürlüğünü sağlayıp güvenceye aldığını ileri sürmek, düpedüz yalandır.

Bugün devlet örgütlenmesinde Diyanet İşleri Başkanlığı başbakanlığa bağlı olarak çalışmaktadır. Diyanete ayrılan bütçe, çoğu bakanlıkların bütçesini kat kat aşmaktadır. Ülkenin yüzlerce merkezinde açılan imam-hatip okullarıyla *dinci gericiliğe* eğitilmiş personel yetiştirilmektedir.

Devlet, Diyanet ile, imam hatip okulları ile tüm yurttaşlar üzerinde Sünniliğin otoritesini kurma peşindedir. Nüfusun yarısına yakını

oluşturan Alevi yurttaşların ise, ne imam-hatip okullarıyla, ne de Diyanet İşleri Başkanlığı ile en küçük bir ilişkileri yoktur. Bugüne kadar tek bir Alevi çocuğunun imam-hatip okuluna gittiği, öğretim gördüğü *görülmemiştir*. Yine Diyanet İşleri Başkanlığı'nda kadroda tek bir Alevi inançlı kişiyi bulmak bir yana, Alevilerin Diyanet'in kapısını açtıkları görülmemiştir. Alevilerin bu davranışını doğal ve olağan kabul etmek gerekir. İnançlarıyla taban tabana zıt kurumları benimsemeleri elbette ki Alevilerden beklenemez.

TC'de Sünni ideolojiye dayalı bir "laiklik" vardır. Bunun inanç özgürlüğüyle bağlantısı, ancak inanç özgürlüğünün *olmadığını* göstermek açısından vardır.

Hangi temelde muhalefet?

Bugün inanç özgürlüğü boyutunda dinci-gerici çevreler de T.C. devletini eleştirmekte, sözde Kemalizmi "sorgulamakta", laik anlayışa karşı eylemler geliştirmektedirler.

Dinci çevrelerin devlete karşı muhalefeti ile gerek Kürt hareketi, gerekse işçi sınıfının düzene muhalefeti arasında paralellikler kurmak, bir ortaklık bulunduğunu söylemek,

düşünmek, *saflıktır, çocukluktur*. Bu bilinçli bir tavır ise, daha da ciddi birşeydir, sosyalist mücadeleye *ihanettir*.

Dinci gericilik Kemalizmi "devlet dini denetim altına aldı, oysa din herşeyi olduğu gibi devleti de denetim altına almalı" noktasından eleştirmektedir. Oysa toplumsal mücadelede, feodalizmin parçalanması, burjuva devrimler dinci doğmaya karşı muazzam bir ilerlemeyi ifade eder. Dinci gericiliğin Kemalizme karşı oluşunun ardındaki özlemi, karanlık ortaçağ dehlizleridir. Sosyalizmin üzerinde yükselip yeşereceği temel ise, ne kadar iğrenç olursa olsun kapitalizmdir.

Dinci gericilik, laik anlayışla birlikte "demokrasi de kahrolsun" diyerek burjuva demokrasisini de karşısına almaktadır. Dinci gericiliğin devleti faşisttir. Kendisinden başka hiçbir eğilime, anlayışa yaşam hakkı tanımayan bir örgütlenme... İran'da yaşananlar bir göstergedir.

Dinci gericilik herkesi düşman ilan ederken, Alevileri *birinci sıraya* koymaktadır. Bunu açıkça yazması, söylemesi gerekmez. Alevi inancını bir "sapma" olarak görmesi, buna karşı yaptırımının ne olacağının da habercisidir.

Sosyalist mücadelenin dinci-faşist koşulları burjuva demokrasisine tercih etmesi, körlüktür. Dinci gericilik örtülü resmi ideolojidir. Dinci gericilik muhalefet ettiği T.C. gibi inanç özgürlüğüne de düşmandır. "Düşmanımızın düşmanı" bizim dostumuz *olamaz*. Dinci gericilikle mücadele, aydınlanma mücadelesi, sosyalist mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. İnanç özgürlüğünün temeli ise sosyalizmdir. ●

KERVAN

yeni temsilcilikler açıyor

İŞÇİ, EMEKÇİYSENİZ, HAKSIZLIKLARA,
SÖMÜRÜYE DUR DEMEKTEN,
GERÇEK DEMOKRASİDEN,
ADİL BARIŞTAN, 1000 YILLIK ALEVİ GELENEĞİ
GELECEĞE TAŞIMAKTAN, YANAYSANIZ,
KAVGACIYSANIZ,

BU GÖREV SİZİNDİR KERVAN TEMSİLCİSİ OLUN!

İstekli okuyucularımız, özgeçmişlerini, ad ve adreslerini içeren yazılı başvurularını 2 fotoğrafla (6x9) birlikte, aşağıdaki adreslere taahhütlü olarak postalayabilir, telefonla ya da şahsen başvurabilirler.

Türkiye: KERVAN Merkez Bürosu, Piyerloti caddesi 17/4, Çemberlitaş, İstanbul,
Tel: (1) 516 84 64 Faks: (1) 638 27 90
Avrupa: KERVAN Avrupa Temsilciliği, Murtaza Dersimli,
P.O.Box 1822, N1 Londra, İngiltere

Şarap akşamdan akşama, namaz ise her bayram

Derviş Baba, en güzel Bektaşî fıkralarını şiir diliyle anlatmayı üç fıkrayla sürdürüyor

ŞARAP AKŞAMLARI NAMAZ HER BAYRAM

Biri Bektaşî'ye sormuş "Ya Baba Rakı şarap içer misin acaba?"

Yavaştan der ki "salt akşamları!" "Peki Baba, oruç ve namazları...?"

"Oruç benden kaçır asla tutamam Namaz diyorsan her bayram,

HER bayram!"

ŞU KAPIDAN GİRDİN İÇERİ, BELLİDİR GİDECEĞİN YER

Kâhta kaymakamı çok kurnaz mıydı Ortada kalmış bir kararsız mıydı

Müftiyi dinler "ben sendenim" der Baba'yı görünce ona meyleder

Bir türlü ikisin' denk getiremez Karşılıklı söyleyip dinleyemez

Derkene birgün bu fırsat çıktı Babadır kahvede gözüne çarptı

Müftüyle birlikte içeri daldı İbrahim Baba'nın yanına geldi

Bir çay, kahve derken sohbet de arttı Kaymakam ortaya sorunu attı

"İbrahim Baba ve Müfti efendi Her ikinizi de severim" dedi

"Biriniz Alevi biriniz Sünni Bu Ömer Osman der, sen ise Ali

Müfti çar-i yâri göğe yükseltir Baba Ehlibeyt'e canını verir

Herkes inancını savunsun şurda Söz veriyorun işte huzurda

Kazananın elini öpeceğim Ve onun ardından hep gideceğim"

Müfti efendi dedi ki "ben hazırım Çar-i yar sahabe verir huzurum

Resul gören göze ben inanırım Muaviye'yi da ashab tanırım"

Bu minval üzere çok sözler etti Bir kez bile anmadı Ehlibeyti

İbrahim Baba'ysa kızdı köpürdü Ama bell' etmedi sade öksürdü

Dedi "ne söylerim ben bu adama Resul'u göreni seviyor ama

Hep yanbaşında evindekini Fatma Ali Hasan ve Hüseyin'i

Yani ev halkını sevip saymıyor Emevi soyuna saygı duyuyor

Benim kaymakamım sana gelince Söyleyeceklerimi düşün derince

Farzet Muhammed peygamber sendin Diyelim şu kapıdan içeri girdin

Masamda Ali'yle kızı torunu Oynarız bir kaptı kaçtı oyunu

Müftinin yanında Bekir'le Osman Ömer Muaviye Yezid ve Mervan

İşte bunca basit senin tercihin Belli değil midir gidecek yerin?"

Müfti hemen kalkıp dışarı çıktı Herkes arkasından alayla baktı

Kaymakam elini öptü Baba'nın Talip oldu ona kesti kurbanın

Derviş Baba türabı erenlerin Bir bakışta gerçeği görenlerin

İÇLERİ DOLU MU, BOŞ MU OLACAK?

Bir Hoca camide vaaz veriyor Cennet cehennemden sözler ediyor:

Herkes günahını boyunlarında Taşıyacak gerçek ağırlığında

Çok hafif olanlar sıratı geçip Cehennem üstünden kuş gibi uçup

Cennet köşesinde yerin bulacak Ta mahşere kadar orda kalacak

Gılman ve huriler hep çevresinde Zevk sürecekler köşkleri içinde!

Bektaşî Babası rastlantı bu ya O gün gelmiş idi namaz kılmaya

Şarapçılara Hoca neler diyordu Tek tek cehenneme gönderiyordu

Şarap şişeleri tümü boynunda Uçmak mümkün değil tamu yolunda

Düşündü Bektaşî, "tam günahkârız Belli cehennem mekân tutarız

Şimdi benim büyük ızdırabım var Orada içkisiz mahşere kadar

Vallahi duramam içmeden şarap!" Bağırır "Hocam, ver soruma cevap

Bilirsin şarapçı bir günahkârım Boynumda binlerce şişe taşıyım

İçleri dolu mu boş mu olacak?" Hoca da dedi ki, "dolu olacak

Az iç de az götür öte dünyaya Gücün yetecek mi ha taşımaya?"

Bektaşî ise sevindi, "hü dost!" çekti Demini orada da içecekti

Derviş Baba der dünya durdukça Hocalar hep zırva yumurtladıkça

Hoşsohbet Bektaşî fıkrâ üretir Pir dervişine dil verir söyletir

PİR SULTAN ABDAL

'Çıktım yücesine seyran eyledim'

GAZİ ASLAN

Yüzyıllar öncesinden gelen bir ses: "Çıktım yücesine seyran eyledim, gönül eylesene küstü bulunmaz!" Duygulu, sevgi dolu, inanç yüklü! Sanki bugün yazılmış gibi buram buram, sade, akıcı. Arapça, Farsça, Osmanlıca değil. Halkın dilinde, halkın özlülerini söyleyen bir ses PİR SULTAN. Hem söyleyen hem de söylenen Pir Sultan.

Söylemeye başladığından bu yana susmamış Pir Sultan. Saz değişmiş, mızrap değişmiş, mekân değişmiş, zaman değişmiş, ama sazi kim çalmaya başlamışsa Pir Sultan başlamış söylemeye. Sadık çalar, Rahme çalar, Feyzullah çalar, Ruhi Su çalar bütün görkemiyle. Pir Sultan şiiridir akar gönüllere, dostluklara temel olur, güzelden sevgiden yana.

Konuşur dörtlükler yürekler coşar, tüm canlar bir korodur, tüm canlar birer Pir Sultan'dır. Akar yüreklerle. Cümleler kelime, kelimeler harf olur damarlarda dolaşır canlara hayat vericesine. İşler vücuda zerze, öfke dolu, zulme sömürüye karşı direnç olur. Pir Sultan nefret doludur Hızır Paşa'lara, Kara Kadı'lara, kör müftülere. Zehir gibi acı katliamları yaşar, hüznlenir, ama susmaz, haykırmaya devam eder Pir Sultan. Karanlıkları deler titretir zulmü, Hızır paşalar uyuyamaz korkudan.

Koro büyür ses gürleşir, dörtyüzyılda dört bir yana ulaşır. Fabrikada söylenir, işçinin marşdır PİR SULTAN. Öğrencinin türküsü, köylünün deyişidir, cemlerde duvazımam. Anadolu'nun bitmez kültürüdür söyler PİR SULTAN akar gönüllere. Alevilerin baş tacıdır,

ezilenlerin onuru. Anadolu kültür ve edebiyatında özgün bir yeri vardır.

Osmanlı ümmetçidir, Türk-lüğünü kabullenmez, düşmanca bakar Aleviye. Osmanlı'nın tutumuna tepkidir Pir Sultan. Düşüncelerini paylaştığı bir yönetim özer.

Pir Sultan'ı anlamak Anadolu'yu tanımaktan geçer. Osmanlı gözüyle bakanlar üniversite de bitirseler doçent de olsalar Pir Sultan'ı anlayamazlar, burun kıvrırırlar. İftiralar "gerçek"tir onlar için. Halkın sorunlarını bilmezler ama Alevilerin "tarikatta mum söndürdüğünü" bilirler(!) Lafta sıkı sıkıya Müslümanlardır, ama hakka ulaşmanın mutluluğuna eren insanları dinsizlikle suçlarlar. Pir Sultan işte böyle bir zihniyetle, Yezid Emevi zulmünün devamıyla karşı karşıyadır. Onlar, Pir Sultan'a ve onun özgür düşüncesine tahammül edemezler. Düşüncüyü çürütemeyince iftiralar atarlar. İftiralar yetmeyince inananları asar, keser, diri diri kuyulara doldururlar. Kılıç ve kan, Osmanlı'nın PİR SULTAN ABDAL'lar karşısındaki acizliğidir.

Pir Sultan sanatçısıdır. İnancını ve mücadelesini sanatıyla anlatmasını bilir. Sanatı silahıdır. Toplumun sorunlarını alır, işler ve sonucunu yine topluma verir. Bu müthiş bir alışverıştır. Pir Sultan'dan birşeyler alanlar onu öylesine sahiplenirler ki, okur-yazar değildirlere ama benlikleri doludur, yirmidört kitabı ezber bilirler. Çocuklarına miras diye Pir Sultan Abdal şiirlerini bırakırlar. Pir Sultan Abdal sanatçısıdır, halkın sanatçısı! Herkes sanatçı olamaz. Her aşık "bu cevri çekemez", "Ali pazarına dökemez".

Pir Sultan sevgidir, sevgi doludur yüreği. Onun sevgisi "Şah"ıdır, imamlaradır, hele de Ali'yedir, Ehlibeyt'edir. Onun sevgisi rençberin öküzüdür, gökteki turnayadır, dostun bahçesinde açan güledir. O bir güzelin aşığıdır, güzele tapar hangi dindeyse. Onun sevgisi insanıdır, bütün kerametlerin sahibi olan insana. Eline, beline, diline sahip olan insana, gönlünü hakka açan ve bu sevgi ile hakka ulaşan insana. Yaşadığı sürece seven, "gözlerimiz cemal gördü, cennete muhtaç değiliz" diyen ve herşeyi bu dünyada gören insana.

Pir Sultan eylemcidir. Hakların mücadelesiz alınamayacağını bilir. Mücadele örgütlülükle olur, o canları birleşmeye çağırır. Pir Sultan'ın eylemi sadece o günün eylemi değildir. O, geçmişten gelen ve gelecekte de devam edecek olan bir eylemcidir. Sömürü ve zulme karşı mücadele kaçınılmazdır ve baskı ve zulüm bitene kadar, Mehdi yeryüzüne inene, dünyada adalet kurulana kadar sürecektir.

Pir Sultan bir gelenektir. Bir nehirdir, çaylar ırmaklar katılır ilerledikçe. Nehir gittikçe büyür, hiçbir güç engelleyemez. Bir çoğu şiir yazar düşünce aynı, tarz aynıdır. Her yazan bütünlüğü korur hiçbir çelişki yoktur. Hakla öylesine bütünleşmiştir ki, nereden nasıl ayırtılabilecektir. Pir Sultan Abdal'lar altı-yedi değil, milyonlardadır. O, geçmişi geleceğe taşıyan müthiş bir gelenektir.

Onu söyleten toplumun ortak sorunlarıdır. Pir Sultan'ca mücadele de, sanat da, sevgi de ortak olmalıdır. Pir Sultan Abdal şiiridir, sevgidir, eylemdir.

Pir Sultan, Anadolu halkının ortak geleneğidir! Yücelerde seyran eyliyor. ●

BU SOYGUNDUR! Tümünün adı açıklansın!

Sun Turizm/Fest Turizm/Çelebi Ticaret-Halı Pazarlama/Marmara
Koop/Halkalı Güneşli Çobançeşme'de belediye arsaları/
Firuzköy'de 50 000 dönüm/Çerkezköy/Çek-senet-borsa işleri/
Sınıf ve kitle repoculuğu/İşveren vekilliği.../Eli telsizli müdür
DİSK'li "sendikacılar"... Şimdi de: DİSK'lilere hizmet ödentisi-

kıdem tazminatı-tazminat-ücret-ek ücret-sosyal yardım/
vakıflaşma/DİSK tesisleri/özelleşme/Aliağa'da Maden-İş'li
kuyumcu/DİSK parasıyla Üsküdar'da 5 katlı bina diken dönek/
Çeşme'de tripleks villa sahibi olan öteki dönek... İşçi sınıfımız
DİSK'teki skandallardan öğreniyor!

DÜN işçi
sınıfımızın "Türk-
İş'te birlik"
çağrısına kulak
vermeyi reddedip
DİSK'in tüm mal
ve para varlığıyla
Türk-İş'e
katılmasını kabul
etmeyenler,
BUGÜN hem
sendikal birlik
düşmanlığını
sürdürüyor, hem
de DİSK
sendikalarının
kasasında birikmiş
işçi aidatlarını
hızla
yağmalıyorlar.
Avukat Rasim
Öz'ün Maden-İş
sendikası içindeki
yağmalamalarla
ilgili yandaki
raporu ve
açıkladığı ek liste,
DİSK'te
yuvalanan
sendikal birlik
düşmanlarının
vardığı noktayı
çok güzel
sergiliyor

1. T.Maden-İş sendikasının ana tüzü-
ğünün 47. md. göre; görevi sona
ermeyen sendika yöneticilerinin hizmet
ödeniği alması *mümkün değildir*. Keza iş
yasasına göre görevi- çalışması devam
eden çalışanların da kıdem tazminatı
alması *mümkün değildir*.

Oysa; T.Maden-İş yöneticileri eski
listelerde yazılı miktarda brüt ve karşılı-
ğında gösterilen net hizmet ödeniğini
almışlar ve bir kısım delegeye de aynı
şekilde (işaretli) ödemeler yapmışlardır.
(abç)

2. Ayrıca geçmiş döneme ait 12 Eylül
1980 ile 15 Temmuz 1991 arası
ücretlerini ve 16 Temmuz 1991 ile
kongre tarihi olan 7 Mart 1992 tarihine
kadar olan ücret alacağı olarak da 7 Mart
1992 tarihinde kabul edilen gelecek
döneme ait de öngörülen miktarlar
üzerinden 205 milyon + 269 milyon TL
= 474 milyon TL brüt ücret almışlardır.

Oysa; 7 Mart 1992 günü divan seçimi
ile tüm yöneticilerin görevi,
aday olmayanlar yönünden
sona ermiştir. Aday olanlar
da, ücretlerini ancak göreve
başladıkları 8 Mart
1992'den sonra zamlı ücret
alabilirler ama geçmişe ait
bütçe üzerinden ne kendile-
rine ve ne de başkalarına
ödeme yapamazlar.

Maden-İş yönetimi ise,
tümünü son bütçe üzerin-
den yapmıştır. Örneğin,
Mehmet Karaca'nın hizmet
ödeniğine en son ücreti 14
bin TL'dir. (Buna yasal faiz
artışı uygulansa bile hiçbir
zaman onların esas aldığı
miktarı çıkmaz.) Örneğin,
8 yıl 1 aylık çalışma süresi
olan (ki bunun 3 yılı DİSK'-
de geçmiş olmalı, oradan da
tazminat aldı mı bakılabilir-
nir) Mehmet Karaca'ya
770 milyon 732 bin 990
TL hizmet ödeniği ve 472
milyon TL de brüt ücret
ödenmiştir.

Oysa hiçbir hizmet öde-
neğinde Mart 1992 tarihinde
maaş tavanı olan 4.663.000
TL'den fazla esas alınamaz.
Tüm ödemeler bu tavanın

üzerinde, 28 milyon TL gibi rakamlar
esas alınarak ödeme yapılmıştır.

3. Bölge temsilcilerinin hemen hepsi-
ne yakını kayyumdan tüm kıdem
tazminatlarını ve içeride kalan ücretlerini
15 Temmuz 1991 tarihinden sonra
almışlar. Ayrıca kayyumun uygulamadı-
ğı %25 zam farkını da sendikayı dava
edip alarak genel ibraname vermişlerdir.

Örneğin Celalettin Erdem, Özcan
Pekşen, Seyda Bakır, Feramuz Önal,
Mümin Duman, Ramazan Kalakçı,
Dursun Sabur, Hasan Yalçın tüm
haklarını aldıkları halde, yeniden hiç
ödeme yapılmamış gibi ödemeler tavan
sınırı olmaksızın yapmışlardır. Öyle ki,
bunlardan aynı zamanda denetim kurulu
üyeleri olan Celalettin Erdem, Özcan
Pekşen hemen kongre sonrasında göreve
başladıkları halde; mükerrer ödeme ya-
pılmıştır ayrıca. Aynı zamanda delege
olan Ramazan Kalakçı, Feramuz Önal,
Seyda Bakır gibi kişiler sendikada

ücretli olarak çalışmaya devam etmeleri-
ne rağmen tazminat almışlardır.

Tazminat ödemelerinde bütçe kararı-
nın 9. maddesindeki açık hükme de
aykırı ödenmiştir. Ayrıca bütçede hiz-
met ödeniği farkı da yoktur.

Bütçede ödemelerin ancak yasa ve
tüzüğe uygun olarak; 16 Ağustos 1991
tarihinden sonra fiilen çalışanlara ödeme
yapılacağı hükme bağlanmış olduğu
halde fiilen çalışmış herkese 17 Temmuz
1991'den sonrası için ücret ödemesi
yapılmıştır. Öyle ki, Halit Erdem Ekim
1991'de Türkiye'ye döndüğü halde, ona
dahi 16 Temmuz 1991'den itibaren bütçe
kanununun 7.maddesindeki 6.milyon TL
sınırı da aşılarak ödeme yapılmıştır.

Ayrıca; Murat Tokmak, Ekrem
Aydın, Halit Erdem, Mehmet
Karaca gibi 12 Eylül 1980'den itibaren
yurtdışında bulunan kişiler fiilen çalış-
madıkları 12 Eylül 1980 ile 15 Temmuz
1991 arası dönemi hem kıdemlerine
saydırmışlar, hem de bu
dönemlere ait ücretlerini 7
Mart 1991 tarihli bütçeyi de
aşan miktarda sendikadan
paralar almışlardır.

A SİL ŞAŞIRTICI olanı
ise, bütün aldıkları
paralar ve yaptıkları öde-
meler için Genel Yönetim
Kurulu'ndan SOMUT Hiç
BİR KARAR ALINMAK-
SIZIN tahsilat ve ödemeleri
yapmışlardır.

(...) 15 Ocak 1992 gün ve
10/1 sayılı kararda görüle-
ceği gibi "G.yürütme kuru-
lu üyeleri ve bölüm
temsilcilerine hizmet öde-
melerinin yasa, anafütük ve
bütçe kanununa uygun ola-
rak hesaplanmasına... Ve de
fiilen ödenmesine" denil-
miştir.

Bu karara göre; hiç bir
uygulama yapılmadığı gibi,
yapılan hesaplama göre
ödenen miktar hiçbir şe-
kilde genel yönetim kurulu-
na getirilip ödenen miktar
karara bağlanmaksızın keyfi
biçimde (ödemelerin tümü)
ödeme yapılmıştır.

Avukat Rasim Öz

"EK BİLGİLER"

"Mehmet Karaca. Kıdem tazminatı: 730 milyon 900 bin 790
TL. Ücret: (12 Eylül sonrası - 15 Temmuz 1991) 207 milyon
514 bin 614 TL, (16 Temmuz 1991 - 7 Mart 1992) 269 milyon
TL

"MÜKERRER ÖDEME YAPILANLAR VE HALEN
SENDİKADA ÇALIŞANLAR:

"1. Celal Erdem. Denetim kurulu üyesi ve sendikada işçi.
Tüm haklarını kayyumdan ve farklarını aldığı halde: 310
milyon 525 bin 74 TL

"2. Özcan Pekşen. Denetim kurulu üyesi ve sendika işçisi.
385 milyon 533 bin 619 TL

"3. Seyda Bakır. 333 milyon 533 bin 619 TL

"4. Feramuz Önal. 258 milyon 360 bin 387 TL

"5. Mümin Duman. 278 milyon 45 bin 26 TL

"6. Ramazan Kalakçı. 241 milyon 674 bin 2 TL.

"7. Dursun Sabal. Onur kurulu başkanı. İkinci kez 527
milyon 812 bin 994 TL

"8. Hasan Yalçın. 324 milyon 104 bin 97 TL

"(...)"

* (Bunlar, Av.Rasim Öz'ün hazırladığı ek listedeki
isimlerin yalnızca bir kısmıdır. T.Maden-İş kasasındaki işçi
aidatlarının yağmasından kendilerine "ödeme" yapılanlar
arasında, T.Maden-İş delegesi sayılan en az 20-25 kişi daha
olduğu biliniyor.

İşçi sınıfının "Türk-İş'de sendikal birlik, sendika-içi
demokrasi ve militan eylem" çizgisinin çıkarları, T.Maden-
İş kasasının yağmalanmasında payı olanların TÖMÜNÜN
ADLARININ İŞÇİ KAMUOYUNA AÇIKLANMASINI
gerektiriyor.

Sendikal birlik düşmanlarının Maden-İş'te sergiledikleri
pislikte rol alan herkesin adı HEMEN ortaya dökülmelidir.)

ÇÜRÜMÜŞLÜĞE DE BÖLÜCÜLÜĞE DE HAYIR!

Genel kurul delegeleri, 22-23 Mayıs 1993'te “Yeni” Maden-İş yönetiminin bağımsız Otomobil-İş'e katılıp “Birleşik Metal İşçileri Sendikası”'nı (BMS) oluşturmaya saatler kalmıştı ki, iki sendikanın birleşmesini reddettiler. Yönetimler arasındaki sözleşmeyi, protokol ve tüzüğü tanımadılar. Muhalefet, Sabahat Türkler, Rasim Öz, Mehmet Sevim öncülüğünde harekete geçip “Maden-İş'in ismine sadık kalmayı” öne çıkararak red cephesini yönetti. “Yeni” Maden-İş yönetiminin çürümüş, kokuşmuş kimliğinin, kirli çamaşırlarının açığa çıkmasına yol açtı.

Gelişmeler “Yeni” Maden-İş'teki çürümenin boyutlarını göstermesi bakımından öğreticidir.

Muhalefet sözcülerinin açıklamalarına göre, başını “Yeni” Maden-İş genel başkanı Murat Tokmak'ın çektiği yönetici çoğunluk, ne burjuva yasallığında, ne de işçi vicdanında yeri olmayan milyarlık tazminatların ödenmesine karar vermiş ve almıştır. Ayrıca işçilerin onmilyarlarca liralık kaynağı bankayla sendika arasında kaybolmuştur(!) Ayrıca, “Yeni” Maden-İş yöneticileri, 12 Eylül sonrasında sendikayı zarara uğratan kayyumlardan hesap sormak şöyle dursun, genel kurulda onlara teşekkür bile etmişlerdir.

Bu kadarla kalsa. Önerdikleri Birleşik Metal İşçileri Sendikası tüzüğü, yönetim kurulunun Maden-İş'ten gelecek üyelerine sendikal yaşamda görülmemiş mali ayrıcalıklar getiriyor. Buna göre, yeni sendikanın mal-para varlığının denetimi Maden-İş kökenli yöneticilerde olacak. Sendika varlıklarının %35'e yakın bir bölümü, “sınai-ekonomik yatırımlar”, kooperatif, vakıf, vb. için kullanılacak. Yatırımların, vakıfların yönetici çoğunluğu ile paylarının denetimi yaşamboyu BU Maden-İş yöneticilerine bırakılacak.

12 Eylül öncesinde işçilerin ve komünistlerin devrimci potansiyelini boğmada, devasa sendikal örgütlerin özünü boşaltmada burjuvaziyle elbirliği edenler, gerçekten, Av.Rasim Öz'ün belirttiği gibi yurtdışından açıkça “sermayenin savunucusu olarak” dönmüşlerdir.

“Yeni” Maden-İş yönetiminin bunları sergileyen ve onu “sınıf uzlaşmacısı 5'ler” olarak adlandıran muhalefetin belgeli açıklamalarına yanıtı, Av.Rasim Öz'ü 17/2. maddeden işten atmak,

onlarla birlikte yürürken yine de herşeyi kabullenmediği görülen genel başkan vekili Mehmet Sevim'in “ihracını” istemek, sendikanın çeşitli görevlilerini görevden almak vb. oldu.

Şimdi ne olacak?

“Yeni” Maden-İş yönetiminden şimdi yayılan - ama kökü, tasfiyecioportünist ekibin ta 1978-79'larda saçtığı zehire dayanan - gericilik, komploculuk, çıkarıcılık ve burjuvaziyle gönül birliği etmişlik kokusu, bu yönetimi ve onun “yeni” DİSK'in öteki sendikalarındaki bileşenlerini birkaç kez görevden uzaklaştıracak kadar NEFRET uyandırmıştır. Yapılacak ilk genel kurulda bu sınıf düşmanları elbette görevden uzaklaştırılmalı, sendikal birlik düşmanı soyguncuların tezgahladıkları herşey kamuoyuna açıklanmalıdır.

Ancak, “Yeni” Maden-İş'te sorun, yalnızca kimi yöneticilerin yolsuzlukları, milyarlarca liralık kanunsuz ödemelerin yapılmış oluşu, tüzük ve yasa tanımaz tutumlar, vb. değildir. Bunlar temizlendikten sonra, Maden-İş Türk-İş'te sendikal birliği mi yönelecektir, yoksa bazı arkadaşların ağzından işittimiz gibi “Türk-İş'e alternatif” olmayı mı hedefleyecektir? Sendikadaki çürümeye duyduğu tepkiyle harekete geçen muhalefetin hangi yoldan ilerleyeceği ciddi bir moral sorun olarak önlerinde durmaktadır. Sendikal eylemin bütünü içindeki bölücülerin yolundan mı gidecekler, yoksa işçi sınıfı biliminin gösterdiği doğru yoldan, *Türk-İş'te birlik yolundan* mı gidecekler?

Aralarında namuslu, değerli insanlar olduğunu bildiğimiz Maden-İş muhalefeti, “sınıf ve kitle sendikacılığı” olarak adlandırdığı anlayışın “yeni” Maden-İş'te (ve DİSK'te) filizleneceğine inanmaktadır. Bu da bir görüştür. Yanlış bir görüştür. Sendikal birliği dışlayan, burjuvazinin şiddetle alkışladığı sendikal rekabeti kaçınılmaz olarak körükleyecek bir görüştür. Bilimsel sosyalizmin kurucusu Karl Marks'ın ısrarla belirttiği gibi, işçi sınıfının sayısal birliği, sendikal birliği, her türlü sendikal çalışmanın *candamarıdır*. “Sınıf sendikacılığının en temel bir ilkesi, aynı zamanda sendikaların gelişme yasası olan ‘sendikal birlik, sendika-ıçi demokrasi, militan eylem’dir.”

Çürümüşlüğe, bölücülüğe hayır!

Bugün Türk-İş'e (ve metal işkolunda

Türk Metal'de birliğe) karşı çıkanlar, yaşamın gösterdiği eğilime ters düşüyor ve batıya yol alan gemide doğuya koşuyorlar. Ayrıca işçi sınıfı puta tapmaz, materyalisttir. İnancı, bağlılığı işçi sınıfı ideolojisi Marksizme, onun önerdiği doğru siyasal tutumdur! Bir ayağı sendikal birlik olan sınıf sendikacılığıdır! Bu açıdan ne DİSK'i ne de Maden-İş'i fetişleştirmeye çalışmak zaten doğru değildir, tutmaz. İşçiler, “Yeni” DİSK'in bugünkü bölücü misyonunu gördükçe, “Yeni” Maden-İş'te yaşanan soysuzluğun yerel ve geçici bir durum olmadığını öğrendikçe, böyle bir fetişleştirmenin yanlışlığında hemfikir olacaklardır.

Bu açıdan bakıldığında, üzerinde yaygara koparılan “Otomobil-İş'le birlik” konusu da *tali* bir konudur. Otomobil-İş deyince, çoktan işkolu yetkisini yitirmiş, gerçek üye sayısı 20 binin altında olmasına rağmen bürokrasinin bilgisi ve gözyummasıyla Türk Metal'e karşı “ayakta tutulan” bir sendikadan söz ediyoruz. Sendikal mücadelede 1986'dan bu yana gelişen militan mücadelede fazla somut katkısı olmayan bir sendikal örgütten söz ediyoruz. (Netaş grevinin başarısının onurunun Netaş işçilerine ve işçi sınıfı devrimcilerine ait olduğunu, başarısızlığın tüm sorumluluğunun da bugün lanetle anılan yönetim kliline ait olduğunu bugün sağır sultan bile bilmektedir.) Kongrede alınan Türk-İş'te birlik kararının yöneticilerce çiğnendiği, uygulanmadığı, bunu protesto eden üyelerin ihraç edildiği bir sendikadan söz ediyoruz.

Otomobil-İş'le “birlik”, Türk-İş'te birliğe düşman bir yönetimin elinde can çekişen yaşlı ve topal bir ata parasal “gençlik aşısı” yapmak, üyesiz Maden-İş'i de kısa bir süre için biraz ettendirmek olur. “Birleşme” adına bölücü olanı güçlendirme çabası olur. Sırf Maden-İş'le “birleşebilmek” için, bugün eleştirilen anti-demokratik/sermaye yanlısı tüzüğe “evet” demede sakınca görmeyen bir yönetimden olumlu bir misyon beklenebilir mi?

İşçi sınıfımız, “yeni” DİSK'in hayalet sendikalarıyla, bu sendikaları daha şimdiden hızla kemiren yolsuzluk, vurgunculuk, sahtecilik olaylarıyla geleceğe ilerlenemeyeceğini görmektedir. Açık ki, “yeni” DİSK ve bağlı sendikalar, burjuvazinin işçi sınıfının geleceğini karartma operasyonunun parçasıdır.

Öte yandan, eski DİSK'in, eski Maden-İş'in bıraktığı başlıca miras, sınıf sendikacılığında attığı adımlar, militan mücadele deneyimi ve bu mücadelede pişmiş işçi kadroları. Bu geleceği, bu mirası, 12 Eylül öncesinde işçi sınıfımızın yarattığı bu maddi-manevi zenginliği Türk-İş'e (Türk Metal'e) taşımanın burjuvaziye vuracağı darbe *korkunç*, Türk Metal'i demokratikleştirme yönündeki etkisi ise büyük olacaktır. 1986 sonrası sendikal mücadele sürecini yaşayan sınıf bilinçli işçilerin Türk Metal'in devrimcileşmesinden kuşku duyması için fazlaca neden yoktur.

Bugünkü Türk-İş, tüm eksikliklerine karşın 12 Eylül öncesinin Türk-İş'i değildir. **Sendikal birliğin** tartışmasız temsilcisidir. “Sendikal birlik, sendika-ıçi demokrasi, militan eylem” ilkesinin yaşama geçirilmekte olduğu yerdir.

Sendikal eylemin 1986'dan bu yana gelişmesi, tüm işçi sınıfına Türk-İş'te birliğin muazzam gücünü, olağanüstü ürünlerini göstermiş, canalcı önemini tekrar tekrar kanıtlamıştır. İşçilerin bilincinde yer etmiş bu gerçeği bir kenara iterek, hele ona karşı çıkarak sınıf sendikacılığı YAPILAMAZ! Sathesi yapılır. Yanlışta ısrar ise, en dürüst sendikacıları bile sınıfın dışına düşürür, burjuvazinin değirmeninde öğütülecek yonga haline getirir. İşçi sınıfına vereceği zararın büyüklüğünü en iyi işçiler takdir edeceklerdir.

Türk-İş'te gerçekleşmiş sendikal birliğin alternatifi yoktur! Kaldı ki, Türk-İş eski Türk-İş olsaydı bile, doğru tutum onun içinde çalışmaktır. Yaşamın öğrettiği doğru **sendikal birliktir**. Görev tüm metal işçilerinin TÜRK METAL'DE BİRLİĞİNİ sağlamaktır! Sınıf sendikacılığının ilkeli siyaseti bunu gerekli kılıyor. Gerisi süslü sözden ibarettir.

Maden-İş'li namuslu, dürüst, yüreği işçi kalmış arkadaşlar komünistlerin bu dost uyarısını dikkate alırlarsa, işçi sınıfının mücadele tarihinde yeni bir sayfa açılmasına gerçek bir katkıda bulunmuş olurlar. İşçi sınıfının vicdanı, sınıf sezgisi, son 12-13 yılın deneyiminin ışığında vereceği karar şaşmaz biçimde eğriyi doğruyu ayıracaktır.

“Yeni” DİSK'teki çürümüşlüğe de, bölücülüğe de HAYIR!

Yaşasın sınıf sendikacılığı ve Türk-İş'te birlik!

KERVAN

‘Yeni’ Maden-İş’te çürüme:

Rasim Öz: 16 Haziran 1970’ten beri Maden-İş içerisinde yer aldım. 71 darbesinde sendikacıyı hukukçu olarak ben savundum. 12 Eylül 1980 sonrasında Maden-İş’in yurtdışına giden, yurtiçinde illegal yaşayan veya tutuklananlarının, DİSK’e bağlı tüm sendikaların sıkıyönetim mahkemelerinde savunuculuğunu yaptım. 23 yıl boyunca Maden-İş’in savunuculuğunu yaptım, sendika yönetiminin 21 Mayıs tarihli “vekaletten azil” kararına kadar...

Mehmet Sevim: 1976 yılında Ankara’da metal işkolunda çalışmaya başladım. Maden-İş’in örgütlenmesinde aktif rol aldım. Temsilcilğe, baştemsilcilğe, daha sonra genel yönetim kurulu üyeliğine seçildim.

12 Eylül sürecinde illegal olarak İstanbul’da yaşadım. Sendikamın son genel kurul öncesinde aktif olarak çalışmalara başladım.

Sendikamın yönetimindekiler - onlara sınıf uzlaşmacısı 5’ler diyoruz - (son) genel kurulda yeniliğe uğradılar, bu toplantıdan Otomobil-İş’e iltihak kararı çıkmadı. Bunun üzerine, kendilerinin hakimiyetinde olmayan Kartal, Ümraniye, Ankara temsilciliklerini kapatma, temsilcilerin görevlerine son verme kararını aldılar ve beni de hiçbir yetkileri, tüzküsel nedenleri olmadığı halde ihraç istemiyle onur kuruluna verdiler.

Mücadelemiz devam ediyor. İkinci bir genel kurul için imza topladık. 51 delegenin noterden imzasıyla durum kendilerine bildirildi. En geç iki ay içinde olağanüstü genel kurul kararı almak zorundalar. Orada nihai hesaplaşmamızı yapacağız.

DİSK’in açılmasıyla Pandora’nın kutusu açılmış gibi oldu. Tekstil’de korsan kongre, söylentiler... Nakliyat-İş’te Tümtis’e oyun yapıldı. Genel-İş ve SHP, Gıda-İş... Şimdi de Maden-İş’te yolsuzluk, sahtecilik olayları patlak verdi. Bu sendikal tabloyu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Rasim Öz: Faşizm, 12 Eylül’de işçi sınıfının örgütlerini yok etmeyi amaçladı. Bunda önemli ölçüde başarılı oldu... Ama süreç içerisinde, 86-89’larda, özellikle bahar eylemlerinde yansıyan tepkilerle Türkiye işçi sınıfının bütünüyle susturulmadığı, yıldılatılmadığı, tam tersine yeni bir anlayış ve tepki yaratacak konuma geldiği görüldü.

Ama bugün dünyanın birçok yerinde “çağdaş sendikacılığı” savunular, aslında sendikasılaşmanın yollarını açıyorlar. Taşeronlaşma yolu ile, örgütlenme önlenmeye çalışılıyor.

Türkiye’de işçiler tam anla-

myla örgütlenmemişlerdir. Mesele metal işkolunda 450 bin işçi var. Bunun 100 bini örgütlü. Geriye kalan 350 binin örgütlenmesi için Maden-İş’in deneyimi var, kadrosu var, geçmişi var. Ama 12 Eylül süreci “birilerini” öylesine değiştirmiş ki! Yurtdışına gönderdiğimiz zaman işçi sınıfının savunucusu olan bu insanların çoğu oradan *sermayenin savunucusu* olarak dönmüşler. Şirketlerle sendikaları yoketmek istiyorlar...

Kim bu “birileri”? DİSK Maden-İş’in eski yöneticileri değil mi?

Rasim Öz: Evet, belgeleri de ortada. Yurtdışından dönen malum şahıslar, dostlarım idi. Onlar yurtdışındayken burada onları savunma görevini onurla yaptım. Onların sınıf bilincine ve kararlılığına inanıyordum. Ama döndükten sonra bir de baktım ki geçmişlerini topyekün **inkar ediyorlar, pişman olmuşlar.**

Sendikacı olarak sorunları ülke bazında, işçi sınıfı bazında çözmeyi doğrudan doğruya işverenlere emanet ediyorlar. “Yatırımcı” anlayışa sahipler. Hedefledikleri BMS tüzüğü’nün 5. maddesinde sendikamın nakit mal varlığının %20’sini “sınai ve iktisadi teşebbüslere” yatırmayı amaçlıyorlar. “İktisadi” demek, her ticari ilişkiyi kapsar. Kumarhane de işletebilirsiniz, Spor Loto da oynayabilirsiniz. Borsacılık da, bankacılık da yapabilirsiniz, ticaret yaparsınız.

Bu anlayışta insanlar hangi sendikada olurlarsa - ister Türk-İş’te ister DİSK’de olsun - orada işçi sınıfındaki mevcut potansiyele değerlendirmesinin olanağı **olamaz.** Sınıfın “iğdiş edilmesi” operasyonu sözkonusu OLUR! Biz bunların oyununu bozmak, bu insanları teşhir edip maskelelerini düşürerek, işçilerin kendi önderlerini kendilerinin yaratmalarına yol açmak istiyoruz.

DİSK Maden-İş’ten aktardığınız bu veriler, sarı sendikacılığın, sınıf uzlaşmacılığının kendini Türkiye’de somutlama çabalarıdır. İşçi sendikalarını büyük tekellerin yan örgütlenmeleri haline getirme anlayış ve çabasıdadırlar. O tüzük maddeleri örneği de bunun kanıtı...

Rasim Öz: Söylediklerinize katılmıyorum. Bu Maden-İş’in değil, Maden-İş’i satmak isteyenlerin anlayışı. DİSK’in hiçbir sendikasında böyle bir tüzük yok...

Mehmet Sevim, sizin değerlendirmeniz ne yönde?

Mehmet Sevim: DİSK adına, “çağdaş” sendikacılık denilen, çeviri metinlerindeki çeviri dü-

DİSK Maden-İş’in avukatı Rasim Öz ve sendikamın “görevden alınan” genel başkan vekili Mehmet Sevim, muhabirlerimize Maden-İş’teki gelişmeleri anlattılar

şünce, bir takım insanlarca taşınmaktadır. Bu anlayışın ülkenin somut gerçekleriyle ilişkisi yoktur. Onların tek sorunu işverenlerle, TUSİAD’la, TİSK’le entegrasyonu sağlayabilmektir...

90’ın sonlarında işçi eylemlerinin olması, DİSK’in artık bir ihtiyaç olduğunu ortaya koymuştur.

Metal işkolu Türkiye işçi sınıfının mücadelesinin mihenk taşıdır. Hak-İş’in güçlü sendikası Özçelik-İş’tir, yine Türk Metal’in Türk-İş içindeki fonksiyonu bellidir. DİSK’te bir takım eksikliklerin olması tabiidir. Maden-İş olgusu ile doğrudan bağlantılı. Maden-İş’in bir buçuk yıllık yönetmeden sonraki çalışma döneminde yeterince sendikal aktiviteye girmemesi, örgütlenme çalışmalarına başlamaması, yönetimde çoğunlukta olan sınıf uzlaşmacı yapının bilinçli olarak örgütlenmeden kaçması ve hiçbir adım atmaması, DİSK içindeki örgütlülüğüyle de orantılıydı.

DİSK’in, Maden-İş’in bir ihtiyaç olduğunu yinelemek istiyorum. *Tek sendika, tek konfederasyon* olayını savunmuyorum. DİSK’in gelecek olduğuna inanıyorum. Bu bizim özlemimiz...

Diğer anlayıştaki kişilerden (5’lerden) bir farkımız da; onlar örgütlü toplumu savunmuyorlar.

Bilimsel-teknolojik devrim yutturmacası var... Bu arkadaşların ifadesine göre ülkemizde “robotizasyon” o kadar gelişmiş ki neredeyse Taksim meydanında robotlar dolaşacak.

Sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda doğru sendikal politikalar örgütlemek, en yakıcı görevlerimizden birisidir. İnanıyorum ki Maden-İş metal işkolundaki örgütlülüğüyle, Otomobil-İş sendikasıyla yapacağı ilkeli bir birleşmeyle bu boşluğu dolduracak ve gerçekten alternatif olacaktır. (Tabii, niyetler ne olursa olsun, Türk-İş’te sendikal birliğe “alternatif” olacak! - KERVAN) Hatta Türkiye’deki demokrasi mücadelesinin ivme kazanması bile DİSK ve Maden-İş’in ete kemiğe bürünmesine, sendikal yaşamda hak ettiği yeri almasına bağlı.

“Uzlaşmacı 5’ler” sınıfın örgütlenmesinin önünde bir set teşkil ediyorlar. Maden-İş’in yok edilmesine müsaade etmeyen genel kurul bunlara birinci dersi vermiştir. İkinci genel kurulda da bunlar şu anda işgal ettikleri Maden-İş’in başından gideceklerdir.

Maden-İş, 80 öncesinde tepe noktada bulunmuştu. Ama bugün “Türk-İş’te sendikal birliğin karşısında yer alan bir Maden-İş” anlayışını aşmak, daha ileri sendikal mevziler yaratmak gerekiyor. Türk-İş’in karşısında “Yeni” DİSK’in örgütlenmesi gerektiği görüşüne katılmıyoruz, DİSK bugün işçi sınıfı için bir ihtiyaç değildir. Temel ihtiyaç sendikal birliği pekiştirmektir!

Mehmet Sevim: Uzlaşmacı beşlerle temel çelişkilerimizi mücadele içinde aşmak mümkün diye düşündük. Sınıfla buluşmak, sendikayı ete kemiğe büründürmek çözümdür dedik. Yani Maden-İş sendikası şu 1,5 yıl içinde örgütlenbilseydi, o pis kan temizlenip sınıftan taze kan alınabilirdi.

Biz, sendikal bölünmeyi, sendikal rekabeti - hareket noktası ne olursa olsun - YANLIŞ buluyoruz. Hele metal işkolunda bugün Türk Metal dışında sendikaların varlığını hiç doğru bulmuyoruz. DİSK açıldığında da “DİSK mal ve para varlığıyla Türk-İş’e katılmalıdır” dedik. Deneyim sınıfın sendikal birliğinin herşeyden önce geldiğini öğretti. Otomobil-İş’in son 10 yılda sendikal birliğe karşı yürüttüğü mücadelenin sonuçları ortadayken, Maden-İş’le yeni bir örgütlenme yarışı başlatılma çabası sınıfın birliğine yarar getirmeyecektir.

Mehmet Sevim: Tabii ülkenin

inde bulunduğu somut durumu gözardı etmemek gerekir. Bir sendika ancak üyeleri var ise sendikadır. Maden-İş’teki mücadelemizin de özü bu, bu sendikayı sendika yapma çabasıdır bizim çabamız, *Otomobil-İş’le birleşerek ve örgütlenerek!*

Maden-İş’in örgütlenmesi, DİSK’in örgütlenmesi demokrasi güçleri açısından bir zorunluluk ve ihtiyaçtır, ben öyle görüyorum.

Türk Metal’e gitme, Türk Metal’le birleşme veya “tek sendika-tek konfederasyon” olayına da şöyle bakmak lazım: Mustafa Özbek olgusu, oradaki yönetim olgusu, işleyiş. Türk Metal’de en basitinden işyeri sendika temsilcileri *seçimle gelmez.* Çok anti-demokratik bir yapıdır. Deyim yerindeyse “mafya tipi” örgütlenme biçimi vardır. Türk Metal’de genel kurulda delegasyon %90’ı atamadır. Yönetim pek değişmez. Mustafa Özbek orada adeta bir saltanat kurmuştur. En bariz farkımız, sendikal demokrasi denen olay Türk Metal’de işlemiyor.

Türk Metal son dönemde ilginç işler de yapmaya başladı. Kıbrıs’da otel alıyor, gemi kiralıyor, hastahane projesi de var. Bunlar ayrı şeyler. Tüm bunlar Maden-İş’in yıllar önce yaptığı işler. Türk Metal belli ölçüde Maden-İş’i taklit yoluna girmiştir. Bunlardan yararlanacaklar konusunda keyfiliğe işleyecektir, ticari bir takım ilişkiler gündeme gelecektir.

Ben, kişi olarak DİSK *Türk Metal’e karşı* demokratik bir ihtiyaçtır diyorum.

Sendikada demokrasi olmalı ve de kurumsallaşmalı. Ama “ben başka bir sendikadan veya onun yöneticilerinden ileriylim” görüşüyle ayrı sendika kurmak yanlış. İleride “biz daha ileriyiz” diye 7 arkadaş daha çıkıp bir sendika daha kurar. Sonra başka bir 7 kişi daha çıkar... Bu iş nereye varır? İşçi sınıfının acil ihtiyacı BİRLİKTİR. Sendikal bölünme ve rekabet işçiye değil burjuvaziye yarar!

Mehmet Sevim: Maden-İş’i ayrı görmek lazım. O yeni bir oluşum değil ki. Maden-İş 1947’den beri kurumlaşmış, demokrasiyi kendi bünyesinde işletmiş. Geçmişte sınıf adına ne kadar ileri kazanım varsa, hepsinde gerçekten Maden-İş’in önemli imzası var. Sınıfın geleceği de Maden-İş’tir.

Sizin getirdiğiniz tez, *tek sendika-tek konfederasyon* fikridir. Gerekeceği nedir? “İşçiler çok dağınık durumdadır, tek konfederasyon olması yararlıdır.” Türk-İş’in yapısına bakmak lazım. Kuruluşundan bu yana Türk-İş’in

Yolsuzluk, entrika, yağma!..

misyonu ve işverenlerin/devletin denetiminde olduğu gözardı edilirse yanlış değerlendirme yapmış oluruz.

Türk-İş 1953 yılında Amerikan yardımıyla kuruldu. Türk-İş sürekli resmi devlet sendikacılığını kotardı. Bütün yapısı öyle oluştu. Şimdi Türk-İş olgusunu devletçi-gelenekçi yapısından farklı düşünmemek gerekir. Şu an ve en son 1 Mayıs tavrında bile neredeyse vali ile aynı paralelde açıklama yapar duruma geliyor. Daha geçen 1 Mayıs'ta değin 24 Temmuz'u işçi bayramı olarak görüyordu. DİSK açılınca hepsi 1 Mayıs'ı kesildi. Bu yıl ilk defa meydanlarda kutladı. Ama yine gelenekçi ve devletçi yüzü sergilendi.

Tabii ki biz kör rekabetçi değiliz. Maden-İş'in farkı gerçekten *üyelerini her yönüyle doyurmasıdır*. Maden-İş'i ciddi bir ahatif yapma olayı... Türk-İş'i demokratik adımlar atma noktasına getirmek...

Anti-demokratik kurumlar diyor-sunuz Türk Metal'e, Türk-İş'e. Bu değerlendirmeniz, DİSK'in ayrı bir sendikal örgüt olarak varlığını haklı kılmaz! Sonuçta bu, objektif olarak sınıf hareketini sendikal alanda bölme, işçileri birbirinden ayırma operasyonudur. Düşmanın ekmeğine yağ sürer. Doğrusu, Türk Metal içinde mücadele etmektir. 70'li yıllarda DİSK'te kavga veren kadrolar Türk-İş'te olsaydı, Türk-İş öyle kalabilir miydi?

Rasim Öz: DİSK'teki, Maden-İş'teki işçiler Türk-İş'te olsaydı birleşmelerine fırsat verilir miydi?

Bakın, T.Harb-İş'de muazzam bir değişim yaşandı. Yeni yönetimde eski DİSK/Aster-İş'liler de var. Sınıf sendikacılığının başarısına örnektir. Keza Belediye-İş'te eski Genel-İş'li kadrolar yönetici... Eski DİSK bir okuldu, ama yaşam bize sendikal birliğin cananlığı önemini öğretti. İşçi sınıfı devrimcileri böyle düşünüyor.

Mehmet Sevim: Bu bir düşünce tabii. Bizimki de düşünce. Harb-İş örneği olumlu bir örnek olabilir. Biz "ileri işçiler, sınıf bilinçli işçiler Türk-İş'te çalışmamalı, DİSK'e gelmeli" diye birşey söylemedik. Gerçekten de orada ileri mevziler kazanıyorsa orada çalışmalı.

Bizim sözünü ettiğimiz, tek tek kişiler bazından çıkıyor bir kurum olayına yöneliyor. Türk-İş içinde Harb-İş örneği var, ama çok olumsuz örnekler de vardır. Yine Harb-İş'i ele alırsak, Kenan Durukan bu işkolunda kurulmuş vakfın başındadır, oradan sökülmemiştir. (Bu röportajın yapıldığı tarihten 1 hafta sonra, bu vakfın

Yalova'daki kongresini yeni yönetim 6-0 aldı. Sendikadaki değişim vakıftaki zaferle taçlandı.-KERVAN)

Burada Türk-İş'i kötüleyip DİSK iyidir demek istemiyoruz. Ama bir kurum olarak, anlayış olarak, yapılanma olarak Türk-İş gelenekçi-devletçi sendikacılık yapısından kurtulamamıştır. 1966 yılındaki kongre tartışmalarını okuyorum. Bizim ölümsüz genel başkanımız Kemal Türkler'i orada "komünist" diye kürsüden indiriyorlar. En büyük tartışma Amerikan kuruluşlarından, AAFLİ'den gelen yardımdan çıkıyor. Türkiye'de DİSK sınıfın bir ihtiyacıdır ve ilkeleri doğrultusunda örgütlenmesi kaçınılmazdır.

Otomobil-İş ile Maden-İş'in birleşmesinde son durum ne, neler olup bitti?

Rasim Öz: 1992 Ekim'inden itibaren yönetim kurulları bu niyetle işe başladılar. Ama o günden itibaren yönetim bunu kendisinin dışına kesinlikle açıklamadı. Başkan, genel sekreterle birlikte 4 kişilik komisyon kurdu. 4 kişiyi de daha sonra 1 kişiye indirdiler. Yeni sendika, onun sendikal politikası nasıl olacak söylenmiyor. Ta ki pazar günü yapılan kongreye kadar.

Şöyle anlaşıyor: Yeni yönetim 4 + 5 olacak. 5 üye alan başkanlığı alacak, 4 üye alan genel sekreterliği. "Dairelerden hangisini istiyorsunuz?" tartışmasında Maden-İş'liler ısrarla Mali Daire'nin üstünde duruyorlar. "Biz örgütlenme dairesi, eğitim dairesi istemiyoruz. İstedikimiz, para gücü, para olanağı elimizde bulunsun ve biz mutlaka çoğunlukta olalım". 1,5 yılda hiçbir üye kaydedilmedi. İşçilere gidilmediği gibi gelenleri kapıdan çevirdiler. Örgütlenmeye niyetlerinin olmadığı kesinlikle ortadaydı.

Birleşme müzakerelerinin hiçbir demokratik tartışma yönü olmamıştır. Kendi eski delegelerine sormadıkları gibi, ben bu sendikanın 23 yıllık hukucusuyum, bu tüzük ortaya çıktıktan sonra zorla alabildim. Ve kendi genel kurullarına, oraya gidecek insanların kim olacağını bile onaylatmıyorlar, tartışmıyorlar bile. Genel kurul gündeminde sadece "katılın mı katılmasın mı?" görüşülecekmiş.

Otomobil-İş'e katılmasıyla Maden-İş'in tüzel kişiliği tümüyle sona eriyor. Bunu rapor olarak yazdım. "Eğer örgütlenmek istiyorsanız, bu adı bu geleneği belli ölçüde yaşatmalısınız. Bu hem tüzükte olmalı hem politik olarak belirlenmeli, hem de yönetim oluşumu demokratik bir biçimde

bu genel kurulda olmalı" dedim.

Bunlar, yalnızca yeni yönetimde çoğunluğu elde tutma kaygısına düşmüşlerdir. Bize "devrimci çete" diyorlar. Bu terimi şiddetle red ediyorum. Çete lafını ancak onlar hak ediyor. Örgütlenme niyetleri yok, birleşiyoruz derken Maden iş'i adıyla falan siliyorlar. 5 kişi oraya gidiyor, bir-iki trilyon lira para gidiyor, üç-beş kişi o sendikanın yönetimini işgal ediyor. Otomobil-İş'lilerle yaptıkları gizli pazarlıklar... Kongreye "mutlaka beni seçeceksin, işverenlerle ortaklaşa sendikal faaliyet yapacağım" diyen tüzüğü kabul

"İzmir'de 60 kişilik bir işyeri var, neredeyse üste para verecekler bize. Bunları üye yapalım, kongreye gidelim!" diye ciddi ciddi tartışıldı

edeceksin" diyorlar. Bunun ne demokrasi, ne tabanın söz ve karar sahibi olması, ne de "çağdaş" sendikacılık ile anlaşılır yanı yoktur. Ticari bir kafanın para ve koltuk satın almasıdır.

Çağdaş sendikacılık diye bir terim var ve DİSK de bunu dilinden düşürmüyor...

Rasim Öz: Bu beşli yapı "çağdaş sendikacılık" anlayışı altında çağdaş çıkarıcılık, vurgunculuk yollarını arıyorlar, diyorum.

"Birleşme" kongresi sürecinde Otomobil-İş tarafında/sizin tarafta neler oldu?

Mehmet Sevim: Görüşmelerin başlangıcı şubat ayına sarkar. - Türk Metal karşısında alternatif

görüşü olmasına rağmen biz işkolumuzda Otomobil-İş'le birliği savunuyoruz. Nasıl bir birliği? İlkeli birliği! - Şubat'ta komisyonlar oluşturuldu, belli bir süre çalıştılar. O sırada ad, tüzük, kimin kime katılacağı meselesi, ortada belli birşey yoktu. Komisyonların içinde değildim. O dönemde henüz olayın şekli belirmemişken birtakım tepkileri açığa vermem mantıksızdı. Ayrıca ben bu birliğe karşı da değildim. Otomobil-İş'le birleşmeyi biz kendi istediğimiz olağanüstü kongre gündemine de aldık. Dolayısıyla o dönem tepki duymamız zaten mümkün değildi.

Komisyonlar sorunu belli bir aşamaya getirdiler. Son aşamada komisyonlar kalktı - bu ekip bu konuda çok ustadır, Otomobil-İş'teki uzantıları Celal Özdoğan'dır - son dönemde bir oldubittiye getirmeye çalıştılar olayı. Ben GYK üyesiyim, protokol konusunda bilgim yoktu. Olay sadece genel başkanlar, genel sekreterler düzeyinde yürütülüyordu. Örneğin bizim delegasyon kongreye gelene kadar, dağıtılan BMS tüzüğünü hiç görmemiştir. Tüzük, genel kurul günü saat 15.30'da dağıtılmıştır.

Maden-İş'in 46 yıllık tarihi geçmişi var. Tüzel kişiliğine son verilirken en azından Maden-İş delegasyonuyla, Maden-İş'lilerle bunu tartışmak gerekir. İki genel başkanın iki genel sekreterin düşünceleri yetmez. Ama amaçları oraya kapılanmak, aldıkları yüklü tazminatların ayıyuka çıkmasını engellemek, olayı örtbas etmektir.

Bunların belgesi var mı?

Mehmet Sevim: Tabii belgeleri-miz var. (Belgelerin bir kısmı KERVAN'da yayınlandı.)

Bunlarla çelişkilerimiz son dönemlerde yoğunlaştı. Niye son dönemde? Başta pek belirgin değildi. Tüzük konusu, protokol, yönetime gelir ondan sonra imzalanır. Böyle olmadı, sendikanın yönetiminden bile kaçırılarak bazı tezgahlamalarla çalışıldı. Benim ne protokolda ne de BMS tüzüğünde imzam yoktur, olağanüstü genel kurulda imzam vardır, çünkü bunlar şike üyelerle genel kurul yapmayı denemişlerdir.

Şike delegelerle genel kurul, nasıl oluyor?

Mehmet Sevim: Örneğin uzlaşmacılardan birisi diyor ki, "her GYK üyesi sağlam gördüğü insanlardan 10'ar kişiyi Maden-İş'e üye yapsın, kongreyi bunlarla yapalım. Eski delegasyonla gitmeyelim". Neden? Eski

delegasyondan korku var. (Belgeniz var mı?) Var! Öbürleri de üye yapacak. 7 kişiyiz, 70 kişiyle olağan kongreye gideceğiz.

Bu olmadı tabii, olamazdı da. Uzun tartışmalardan sonra "İzmir'de 60 kişilik bir işyeri var, bunlar üste para verecekler neredeyse bize, bunları üye yapalım, kongreye gidelim, eski delegasyonla yapmayalım" diye önerdiler. Delegeler bizi seçtiklerinde eskimemişlerdi, şimdi eskimiş oldular. Uzun uğraştan sonra olağanüstü genel kurul başarılıdı.

Buralara kadar dayatmacı yaklaşımlarını sürdürdüler. En son benim açıklamama, "bu bir dayatmadır" dememe rağmen, benim protokola eleştirilerimi dikkate almamışlardır.

Bu arkadaşlar gene oldubittinin devamı olarak, işte Otomobil-İş yönetimi - DİSK yönetimi - Maden-İş yönetimi bir toplantı yaparak kapı aralarında benden rica minnet imzalamamı istiyorlar, işte ayıp oluyor, Otomobil-İş yönetimi de var, imzalayiver diyorlar gibi son derece ilkel yaklaşımlar sergilediler. Protokolü imzalamadım. Onların deyimiyle "korsan", bizim deyimimizle olması gereken tavrı koyduk, basın toplantısında görüşlerimizi açıkladık. Sonraki gelişmeleri biliyorsunuz. 3 bölge temsilcisi ve Rasim Öz görevden alındı, ben onur kuruluna verildim. Gerekçesi de şu: Maden-İş'in kişiliğine zarar vermek. Yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali. Onur kurulu beni akladı, Maden-İş yönetimini mahkemeye verdi.

Bir GYK üyesini ancak genel kurul ihraç edebilir. Bu arkadaşlar tüzük tanımadıkları için... Tazminatlar konusunda da aynı şeyi yaptılar. Tüzüğe rağmen tazminat aldılar. Eski yöneticilerin her biri, brüt 1 milyarı geçen tazminatlar almışlardır... (Görevi devam edenlerin tazminat hakkı yoktur. Herhangi bir nedenle çekilme, istifa gibi, görev sona erdiği takdirde tazminat alabilirler.) Bu kadar parayı aldılar da, halen sendikanın DİSK aidatını ödemediler.

Herşeye rağmen, çok fazla ekonomik çıkar sağlamalarına rağmen - hiçbir karara dayanmadan, sosyal yardım adı altında, tam da kongre öncesinde - salt çoğunluğu bile sağlayamadılar.

Maden-İş delegasyonuna ne kadar "sosyal yardım" dağıtıldı?

Mehmet Sevim: Vallahi, o değişken. Kimine uçak bileti, kimine resmi sorumluluk, kimine sosyal yardım. Ama kongre öncesinde benim sendika aracını kullanmamı engellemeye çalıştılar. Yine de kongrede istediklerini yapamamışlardır. Yenilgiye uğramışlardır. ●

“Soygunculara karşıyım”

Son Maden-İş kongresinde gelişen olayları ve nedenlerini bize açıklayabilir misiniz?

T Maden iş sendikasındaki olayın nedeni, özet olarak “çağdaş sendikacılık” adı altında sarı sendikacılığa karşı sınıf ve kitle sendikacılığının çatışmasıdır. Öte yandan, namuslu insanların soygunculara ve vurgunculara karşı savaşıdır.

Maden-İş’in Otomobil-İş’le birleşerek isim değiştirmesine (Birleşik Metal İşçileri Sendikası-BMS) tepki göstermeniznin nedeni nedir?

Gerçekte Maden-İş Otomobil-İş’le birleşmiyor, kendi yaşamına son vererek Otomobil-İş’e katılıyor. Gerçek bu.

Öncelikle, Maden-İş’in yaşamına son verilmesine karşı çıktım. Kabul edilen ismin Maden-İş olmaması bu katılımın bir sonucu olarak ortaya çıktı. Maden-İş’in Türkiye işçi sınıfı hareketi içinde ve ülkemizin demokrasi mücadelesi içinde özgün bir yeri var. Kitaplara, anılara yerleşmiş olan bu isim Kemal Türkler gibi birçok şehitleri bağrında taşımakta ve yaşatmaktadır. Ayrıca Maden-İş, işçi sınıfının her ileri hareketini topluma mal etmiştir.

Son 1,5 yıldır Maden-İş yöneticilerinin kurmakta oldukları, “yetki ve görevleri sürecek olan, ölseler de mirasçılara geçecek olan VAKIF’lar”, şirket, kooperatif vb. kuruluşlar hakkında bilgi verebilir misiniz?

Mevcut yönetim, sendikayı sendika gibi değil şirket gibi, mirasçılara geçecek vakıflarla şirket ve vakıf gibi yönetmek istiyor.

Gönen tesisleri kimlere 49, ya da 99 yıllığına kiraya veriliyor?

Gönen tesislerini (sendikanın) yönetim ve denetim kurulundan oluşan bir vakıf yönetimi ile, 49 yada 99 yıllığına cüzi bir kira ile kiralayarak, yönetimden düşseler bile mirasçılara geçecek biçimde kullanmak istiyorlar.

Sendika tüzüğünde sendika parasının “%20’sinin sınai/iktisadi kuruluşlara, %10’unun kooperatiflere, %5’inin sandıklara yatırılması” konusu nedir, bilgi verir misiniz?

Bildiğim kadarıyla Sendikalar Kanunu’nun

DİSK Maden-İş içindeki gelişmelerde sendika yönetimine karşı muhalefetle birlikte hareket eden Sabahat Türkler, gelişmelerle ilgili çeşitli sorularımızı yanıtladı

39.maddesine göre sendikaların ticaret yapması, başka kuruluşlara borç vermesi yasaktır. Ama bunlar, Maden-İş sendikasını iltihak ettirmek istedikleri BMS tüzüğünün 16.maddesine, sendika parasının %20’sini snai ve iktisadi kuruluşlara %10’unu kooperatif ve %5’ini sandıklara ve geri kalanı da belirttiğim gibi vakıflara aktararak, sendikacılık adı altında ticaret yapmak istediklerini kendi belgeleri ile kanıtlamışlardır.

Bu insanlar Kemal Türkler’in başkanlık yaptığı dönemde de Maden-İş içindeydiler. O dönemde bu tür yağmacılık, yiyicilik örneklerine rastlanmıyordu? Neden?

Bu insanların Kemal Türkler döneminde bu tür yağmacılık

ve yiyicilik yapmaları mümkün değildi ve olmamıştır. Çünkü o zaman en azından siyasi ahlak ve baskı vardı. Kemal Türkler vardı. Şimdi bu insanlar hiçbir kuralla kendilerini bağlı saymıyorlar. Kemal Türkler yaşasaydı, eski ve dönmüş arkadaşlarını bu halde görse Haliç’in pisliği-

ne atardı.

Sizce, burjuvazinin şu ya da bu haksızlığa uğrattığı sendikacılar, uğradıkları haksızlığın faturasını kendi sendikalarına mı, yoksa haksızlığı yapan devlete mi çıkartmalıdırlar?

Elbette ki hesap işçilere onların alınterinin birikimine değil, haksızlığı devlet adına yapan cunta ve onun uşaklarına çıkarılmalıdır. Haksızlığı yapan işçiler değil cunta ve onun uşakları olduğuna göre, faturası da onlara ödetilmelidir.

Daha “Yeni” DİSK açılmadan yayınladığımız bir yazıda, “DİSK davası tüm sonuçlarıyla birlikte kaldırılmalı, devlet haksız yere cezaevinde tutulanlara tazminat ödemeli, eski

işlerine dönmelerini sağlamalıdır” demiştik. (Kavga, Haziran 1991, s.6) Ancak, geçen iki yıl içinde, DİSK ve DİSK’e bağlı sendikaların yöneticilerinin kendi sendikalarından 12 Eylül dönemi için çok büyük miktarlarda tazminat vb. talep ettiğini ve aldığını öğrendik. Maden-İş’teki son gelişmeler, “Yeni” DİSK’te 1-1,5 yıldır alenen yaşanan soysuzluk, ahlaksızlık ve yağmacılık olaylarının son örneklerindendir. Eski DİSK’in yüreği işçi kalmış unsurlarının bugün tepki gösterdiği bu duruma 1,5 yıldır neden sessiz kaldığını açıklayabilir misiniz?

B unda yanılıyorsunuz. Daha DİSK açılmadan 3 yıl önce, DİSK ve birçok sendikasının avukatı Rasim Öz, Cumhuriyet gazetesine ilanlar vererek, cuntaya rucuu edilmek üzere bu haksızlığın hazineye ödetilmesi için dava açma hakkını hatırlatmıştı. Birçok DİSK ve sendikası mensubu da bu çağrıya uymuş, çok sayıda dava Av.Rasim Öz tarafından açılmış, sonuçlandırılmış ve halen de açılmaktadır. Maden-İş’deki yolsuzluğa sessiz kalınması da söz konusu değildir. Bu yolsuzlukların kesin kanıtı henüz kongre öncesi elde edildiği için Av. Rasim Öz tarafından kamuya duyurulmuştur.

“Yeni” DİSK ve ona bağlı sendikaların yöneticilerinin, bir yandan “şeffaf sendikacılığı” savunup, bir yandan da örgütlerinin başına geçerken işçilere para ve mal beyanında bulunmaları büyük bir hataydı. (Çoğu, artık işçi konumunda olmadığını yığınlardan saklayamadı. İşte Maden-İş örneği önümüzde. Hem fabrikatör/tüccar, şirket vb. kurucusu/hissedarı/yöneticisi, hem de sendikacı olunabilir mi?) Yine de zaman geçmiş değil. DİSK ve bağlı sendikaların tüm yöneticileriyle ailelerinin şimdi mal-para beyanında bulunmalarının, işçiler açısından öğretici olacağını ve gizli kalmış bilgileri ortaya çıkaracağını düşünüyoruz. Bu konuda sizin düşünceleriniz nelerdir?

Bu sorunun muhatabı olmadığım varsayarsak başka kuşaklarınız Maden-İş’li beylere ve diğerlerine sormanız gerekir. ●

ÖLÜMÜNÜN 13.YILDÖNÜMÜNDE

Kemal Türkler’i sendikal birliğimizin gücüyle anıyoruz

D İSK ve Maden-İş genel başkanı, işçi sınıfımızın sayılan ve sevilen lideri Kemal Türkler’i, ölümünün 13.yıldönümünde anıyoruz.

Kemal Türkler’in sendikal yaşamı, sınıfına bağlı, dürüst ve doğruya gözünü kapamayan işçi liderlerinin sınıf savaşının harında nasıl değiştiğini ve ilerlediğini gösterdi. Sendikal yaşama ve daha sonra sendika yöneticiliğine başladığı yıllardaki Türkler’le, 1980’deki Türkler arasında büyük fark vardı.

Türkler’in sendikal yaşamı kadar ölümü de çok şey öğretti. Bu değerli işçi lideri, işçi sınıfının savaşımının sosyal demokrasi ve TKP’ye o gün hakim olan oportünizm eliyle boğulmuş olduğu dönemde öldürüldü. Aynı oportünizm, Türkler’in cenaze töreninin burjuva düzene karşı yığınsal bir işçi eylemine dönüşmesini de engelledi.

Kemal Türkler’in öldürülmesinin DİSK ve Türk-İş arasında

birlik eğilimlerinin arttığı bir döneme denk düşmesi de ilginçti. Bu birlik gerçekleşseydi Türkler böyle bir birliğin başına gelmeye en güçlü adaydı. Türkler cinayeti, burjuvazinin bundan duyduğu korkuyu da sergiledi.

O dönemde işçi sınıfının devrimci girişimine hem TKP hem de DİSK içinde düşmanlık edenler,

bugün sınıf düşmanlıklarını, DİSK’in mal-para varlığını yağmalayarak ve DİSK eliyle sendikal rekabeti körükleyerek sürdürüyorlar.

İşçi sınıfının Türk-İş’te gerçekleşmiş sendikal birliğine yönelttikleri her saldırıyla burjuvaziden epeyce alkış toplayan bu kesim, Türkler’in anısına da ne denli düşman olduğunu sergiliyor.

Sabahat Türkler’in anlatımıyla “sevecen, paylaşımcı, insan ilişkilerine büyük değer veren” bu değerli işçi lideri, yine eşinin anlatımıyla, bugün yaşasaydı “eski ve (mücadeleden) dönmüş arkadaşlarını bu halde görse Haliç’in pisliğine atardı”.

İşçi sınıfı devrimcileri, değerli işçi lideri Kemal Türkler’in anısını, burjuvaziye ve DİSK kasalarını yağmalayan vurgunculara ve sendikal birlik düşmanlarına karşı “Türk-İş’te sendikal birlik, sendika-içi demokrasi ve militan eylem” anlayışıyla verdikleri mücadelede yaşatacaklardır.

KERVAN

KÜLTÜR DİZİNİ

- **OKUNACAK EN BÜYÜK KİTAP İNSANDIR** 40.000 TL.
Rıza Yürükoğlu
- **ALİ ÖZSOY DEDE: GÖRÜŞLERİ VE ŞİİRLERİ** 15.000 TL.
- **MUSAHİBLİK** 7.000 TL.
İsmail Kaygusuz
- **OSMANLIDA KARŞI DÜŞÜNCE ve İDAM EDİLENLER** 30.000 TL.
Rıza Zelyut
- **POSTTAN DOSTA** 20.000 TL.
Ali Haydar Celasun
- **ANADOLU'DA ALEVİLİK** 25.000 TL.
Battal Pehlivan
- **ANADOLU ve BALKANLARDA ALEVİ YERLEŞMESİ** 35.000 TL.
Nejat Birdoğan
- **ALEVİ-BEKTAŞI FIKRALARI** 25.000 TL.
Battal Pehlivan
- **ALEVİ-SÜNNİ İNANCINDA MEVLANA, YUNUS ve HACI BEKTAŞ GERÇEĞİ** 40.000 TL.
Lütfi Kaleli
- **ALEVİLİKTE CEM** 25.000 TL.
Ali Haydar Celasun
- **PİR SULTAN ABDAL** ÇIKIYOR.
Battal Pehlivan
- **KİMLİĞİNİ HAYKIRAN ALEVİLİK** ÇIKIYOR.
Lütfi Kaleli

EDEBİYAT DİZİNİ

- **SAVAŞLI YILLAR 1: SON GÖRGÜ CEMİ** 25.000 TL.
İsmail Kaygusuz - Roman
- **İSTANBUL HEMŞERİLERİ (1955)** 15.000 TL.
İsmail Bilen - Roman
- **UMUT ÇİÇEĞİ** 10.000 TL.
Hasan Kıyafet - Öyküler
- **KOMÜNİST İMAM** 25.000 TL.
Hasan Kıyafet - Roman
- **ALİ ALİ** ÇIKIYOR.
Hasan Kıyafet - Roman

Alev Yayınları

PIYERLOTİ CAD. 17/4 ÇEMBERLİTAŞ 34400 İSTANBUL
TEL: 516 84 64 FAX: 638 27 90

SİYASAL

- **MARKSİZMDE İŞÇİ SINIFI KAPSAMI VE TÜRKİYE** 20.000 TL.
Emine Engin
- **METAL İŞKOLUNDA BİRLİK SORUNU VE TÜRK METAL'DE BİRLİK** 5.000 TL.
Ali Babaishak - Mercan Köklü
- **ROMANYA'DA KARŞI-DEVİRİM** 15.000 TL.
Mercan Köklü
- **FAŞİZM VE BURJUVA DEMOKRASİSİ** 35.000 TL.
R. Yürükoğlu
- **TKP 8.KONGRE BELGELERİ** 10.000 TL.
- **TKP PROGRAM** 10.000 TL.
- **Dr. BEDİR AYDEMİR - YAŞAMI ve GÖRÜŞLERİ** 50.000 TL.
- **SOSYALİMLİN ÇÖZÜLÜŞÜ ÜZERİNE ÜÇ MAKALE** 20.000 TL.
Rıza Yürükoğlu
- **BENİ AVUÇLARINIZIN İÇİNE YAZIN** 10.000 TL.
-Bedir Yoldaşın Anısına-
Ozan Öncü
- **KIVILCIM YAĞMURU** 10.000 TL.
Abidin Aydın
- **BİR DOST BİR POST YETER BANA** 10.000 TL.
İpek Bayrak
- **ÇORUMLU HALK OZANLARI** 25.000 TL.
Hüseyin Çırakman - Antoloji
- **ACILARIN IRMAĞI DİRENCE MEME** 10.000 TL.
Refik Uğur

İNCELEME-ARAŞTIRMA-ÇÖZÜMLEME

Kaynak

SAYI 2

SOSYALİZMİN, dünya işçi hareketinin, sınıf siyasetinin sorunlarını incelemeye, araştırmaya ve hiçbir kopyacılığa düşmeden Marksizmi ülkemiz koşullarına uygulamaya, Marksizmin verdiği araçlarla ülkemizin ve halkımızın sorunlarını anlamak için yola çıkan inceleme-araştırma-çözümleme dergisi **Kaynak**'ın 2.sayısında şu yazıları bulacaksınız:

- **Rıza Yürükoğlu**'nun "Yalçın Küçük ve Sovyetler Birliği'nde Sosyalizmin Çözülüşü"
- SBKP 29. Kongre'sinden belgeler
- SBKP Bolşevik Platformu'nun kurucusu **T. Habarova** ile söyleşi
- **İsmail Kaygusuz**'ün "Alevilik inanç ve kültür tarihi I"

Bugünkü koşullarda genel dağıtımına verilmeyecek olan **Kaynak** ancak abonelere postalanacaktır. Dolayısıyla değerli dostlar, hepimizden **Kaynak**'a abone olmanızı, yanlışlarımızı eleştirmenizi ve katkılarınızı istiyoruz. Yazışma adresimiz: **Kaynak** dergisi, Merkez yönetim bürosu, Piyerloti caddesi, 17/4, Çemberlitaş, İstanbul (Tel: 1-516 84 64)

HACI BEKTAŞ ŞENLİĞİ

16-18 Ağustos tarihleri arasında yapılacak olan Hacı Bektaş Veli'yi anma şenliklerine KERVAN DERGİSİ otobüs kaldıracaktır.

İlgilenen canlar aşağıdaki telefon numarasından ayrıntılı bilgi alabilirler.

Tel: 516 84 64

Abdal Musa'da bir sıcak muhabbet

Kalabalıktı

BEDİR YÖLE

Abdal Musa Sultan'ı Anma Törenleri'nin 9.su 5-6 Haziran'da Antalya Elmalı, Tekke köyünde yapıldı. Törenlere 25 bin kişi katıldı.

Yurdun dört bir yanından gelen insanlarla dolup taşan Tekke köyünde bir yanda şenlikler yapılırken, bir yanda da Abdal Musa Türbesi'ni ziyaret edildi, türbe duvarı dibinde kurbanlar kesildi. Geceleri insanlar evlerde, kahvelerde biraraya gelerek toplu sohbetler, cemevlerinde cem yaptılar.

Ortak kanı, bu yılın törenlerinin önceki yıllardan çok daha kalabalık olduğu, ve ama Tekke köyü insanlarının yine de onca kalabalığı bağrına bastığı, hemen herkesin yatacak yer bulabildiği idi. Törenler düzenli, planlı yapılabilirse halk bir sıkıntıdan daha kurtarılmış olacak.

Törenlerde Abdal Musa Kültürevi'nin temeli atıldı. Sonra, düzenleyiciler, adalet bakanı Seyfi Oktay'a, kültür bakanı Fikri Sağlar'a ve CHP genel başkanı Deniz Baykal'a, katkılarından(!) dolayı "şükran plaketi" verdiler. Adalet bakanı Seyfi Oktay, kültür bakanı Fikri Sağlar, Antalya belediye başkanı Hasan Subaşı ve CHP genel başkanı Deniz Baykal kürsüden konuşma yaptılar.

Konuşmasına "bugüne yüzü güzel, gönlü güzel insanlarımızla beraber erişmekten mutluyuz" diye başlayan adalet bakanı Seyfi Oktay, Abdal Musa gününün sıradan bir şölen olmadığını vurguladı. "Bu inançta halkın düşüncesi hakkın düşüncesi olarak kabul edilir. Kadına saygı vardır. Bizim kabemiz gönüldür, insandır. Eline, beline, diline, eşine, aşına, işine sahip olmak en büyük ibadettir" şeklinde konuşan bakan Oktay, laiklik konusunda da "inançlara ve düşüncelere saygı göstermek ancak laik yapıyla gerçekleşir, bazı gerici odaklar laikliğe karşı çıkmayı düşünce özgürlüğü olarak görüyorlar, bu özgürlük değildir" dedi.

Kültür bakanı F.Sağlar da, özetele "Hacı Bektaş'ın akılcılığı

Abdal Musa'nın düşüncesini ve hoşgörüsünü etkileyerek bilgelik mertebesine ulaştırmıştır, böylelikle Bektaşî-Alevî düşüncesi olarak daha da gelişmiştir, insan sevgisi, hoşgörüsü, birlik, bütünlük bu düşüncenin içinde var, bir mezhep olmaktan çıkıp bütün dünyayı kapsayan bir felsefe haline geldi" dedi.

Konuşmaların ardından derneklerin semah gösterileri oldu. Alevî sanatçılar çeşitli türküler ve deyişler söylediler.

Gölge etmesinler

KERVAN-Bursa

Tekke köyüne vardıkdan sonra ilk işimiz standımızı açmak ve çadırımızı kurmak oldu.

O günün akşamı yorgunluğumuzun atmak için bir saz bulduk ve çadırımızın önüne ateş yaktık. Sazlı muhabbet halkası kısa sürede 100 kişiyi aştı. Deyişler, türküler ve dönülen semahlarla muhabbetimiz gecenin geç saatlerine kadar devam etti. Aynı kültürü ve düşüncüyü paylaşan insanlar, deyişleri duyup semah döndüğünü görünce nasıl da kolayca kaynaşıyorlar, sıcak muhabbete dahiıyorlar? Bu, Alevî toplumunun kültürünü özgürce yaşama tutkusunun anlatımıydı.

Törenlerin her iki gününde de elden/standdan yoğun dergi-kitap satışı yaptık, ilgi büyüktü. Ana standda açtığımız **Kervan** pankartı Abdal Musa'ya gelen herkesin dikkatini çekti. HBB TV'de Alevîlere hakaret olayıyla ilgili **Kervan** özel sayısının duvarlara asılması ve canların kendi çevrelerinde dağıtmak üzere alıp götürmesi de önemliydi.

Törenler boyunca biz, Alevî ulusu Abdal Musa Sultan'la buluşmanın heyecanını duyduk. Ama organizasyondaki bazı eksikliklerin ve "fazlalıkların" üzerinde durmadan edemeyeceğiz. Tören alanının son gün ve alelacele hazırlanması, binlerce insanın yığıldığı törenler boyunca tuvalet sorunu, su sorunu, stand ve seyyar satıcılar için yer ayrılmamış olması, köyde yapılmış olan yerlerin

de uzun vadeli düşünülmemiş olması, ciddi eksikliklerdi. Bir başka eksiklik, tiyatro ve cem dışında panel, seminer vb. etkinliklerin olmamasıydı. Tiyatro güzeldi. Ama, İstanbul Karacaahmet Derneği'nin örgütlediği Alevî Ceminde adeta yalnızca Kuran'dan ayetler okundu. Çok sayıda Alevî, bu yapıpına tepki gösterdi.

Abdal Musa törenlerinin bir "fazlalığı", ilk gün meydanın burjuva partilerin şov alanı olmasıydı. Sosyal demokrat bakanlar, milletvekilleri, parti yöneticileri boy gösterdiler. Maraş, Çorum ve Sivas'larda, Alevîlere yönelik katliam, iftira ve hakaret kampanyalarında sesi sedası çıkmayan sosyal demokratlar, o gün kürsüden inmediler. Bunlar, burjuvazinin Alevîliği devlete, Diyanet'e, milliyetçiliğe çekmek için her yolu kullanmaktan çekinmeyeceğini bir daha gösterdi.

Bu arada tören alanının finansörünün devlet tarafından üstlenilmiş olması, gelecek yılın şenliklerine devletin özel semah ekiplerinin katılacağı sözünün verilmesi de ilginçtir.

Bizce, devlet Alevîliğe gölge etmesin, birşey yapacaksa Diyanet'i, zorunlu din dersini kaldırsın.

Kültürümüzü koruyalım

KERVAN-İstanbul

Pir Abdal Musa'yı Anma Törenleri'ne - bu yıl 9.suydu - katılanların sayısı her geçen yıl artıyor. Bu artışta en önemli etken Alevîlikteki büyük ayağa kalkıştır.

Katılımın büyüklüğü, toplumun ilgisinin yoğun oluşu sevindirici. Fakat madalyonun bir de, binlerce insanı rahatsız eden, öteki yüzü var: Şenliklerde organizasyon yok gibiydi. Kimin ne yaptığı belli değildi. Şenliklerin başlayacağı saate kadar program dahi belirlenememişti. Görüştüğümüz birçok ozan, sanatçı dost, halktan insanlar, bu durumdan duydukları rahatsızlığı dile getirdiler.

Bunlar arasında en ilginç olanı da **Aşık Nesimi Çimen**'in duru-

ŞAHİM ABDAL MUSA

Her matem ayında kanlar saçarlar
Uyandırıp Hak çırağın yakarlar
Demine Hü deyip gülbenk çekerler
Nurlar gelir Şahım Abdal Musa'ya

Meydanında dâra durmuş gerçekler
Çalınır koç kurbanlara bıçaklar
Döğülür kuddüm, açılır sancaklar
Tuğlar gelir Şahım Abdal Musa'ya

İkrandır koç yiğidin yuları
Fakıhları çeksem gelmez ileri
Akpınar'ın Yeşilgöl'ün suları
Çağlar gelir Şahım Abdal Musa'ya

Ali'm Zülfikar'ın almış destine
Sallar durmaz Yezidlerin kastına
Tümen tümen Genç Ali'nin üstüne
Sırlar gelir Şahım Abdal Musa'ya

Benim bir isteğim vardır Kerim'den
Münkir bilmez evliyanın halinden
Kaygusuz'um ayrı düştüm pirimden
Ağlar gelir Şahım Abdal Musa'ya

muydu. Kendi olanaklarıyla kalcıp Pir Abdal Musa'nın dergahına gelen Aşık Nesimi, burada canlarına hitap edemedi gitmek durumunda bırakıldı. Yola onyıllarca hizmet vermiş bir ozana böyle tutum takınılması acıdır. Hele bir de sonucu vardı ki, evlere şenlik! Laçkalığı, laubaliliği bu kültüre yakıştırıp, böylelerini insanlarımızın karşısına çıkararak eleştirilmelidir.

Burada bir ortak sorunun üzerinde durmak istiyoruz.

Alevîlikte İnsan-ı Kamil olgusu var. Alevîler tarih boyunca bu nitelikte olduklarını düşündükleri insanları kendilerine önder olarak seçmişlerdir. Pir Abdal Musa, böyle liderlerden biridir. Onu anmak, İnsan-ı Kamil kavramını, bu kavramı içeren derin felsefeyi öne çıkaran, törenlere katılan insanları o yönde düşünmeye yoğunlaştıran bir *program* ister. Özde ciddiyet, samimiyet ister ki, yüzlerce yıl öncesinden bugüne ulaşan Alevî-Bektaşî değerlerimiz

korunsun, daha da yücelsin. Hizmet bu yönde verilmediği zaman Sünni egemen sınıfın, devletin Alevîliğe zehir saçmasına, kışkanlıkla koruduğumuz değerlere hakaret ve saldırıda bulunması, Alevîliği Sünnîliğe çekme çabalarına meydan boş bırakılmış olur.

Bugünden koşulların gerektirdiği önlemleri almaz ve meydanı bu zihniyetlere bırakırsak, 1000 yıllık kültüre en büyük ihaneti biz yapmış oluruz.

Alacağımız en önemli önlem, Alevî toplumunun *merkezi örgütlülüğünü* savunmak, güçlendirilmesine pratik katkıda bulunmaktır. Alevî toplumu yüzlerce yıldır *cemevleri* ve *Dergah* etrafında örgütlenerek günümüze gelmiş. Dedelerin/Babaların önderliğinde yürütülen bu örgütlülük sayesinde birliğini koruyarak bugüne gelebilmiştir. Bugün bunu modern toplum koşullarında hayata geçirmek durumundayız.

Bir başka önlem, gelecek yıllarda anma törenlerini bu anlayışa uygun ve zengin bir içerikle gerçekleştirebilmek için bugünden *planlama* yapmak, Abdal Musa'nın, onun Piri Hacı Bektaş-ı Veli'nin düşünce ve eylemine gönül vermiş, konuya hakim insanlara görev vermektir.

Üçüncüsü, Alevî-Bektaşî kültürüne yabancılığı gün gibi ortada olan burjuva ideolojisinin temsilcilerinden medet ummayı bir kenara bırakmaktır. Toplumumuzun savunduğu değerlerin ve erdemlerin tümüne zıt anlayışlara niye kucak açalım? Bu anlayışların savunucuları bugüne kadar Alevî-Bektaşî toplumuna *hangi* hizmeti götürmüş ki bugün verdiği "hizmet"ten yarar bekleyelim?

Tarih boyunca bize baskı, zulüm ve acıyı reva görmüş, bugün bizdenmiş gibi görünüp toplumumuzun içine girmeye çalışan insanların niyeti açıktır. Onlar Alevî inanç ve kültürünü, yaşam biçimini yozlaştırmak, "ehlileştirmek" istiyorlar.

Gelin bunlara karşı duralım,

Kalenderi Piri Sücaattin Veli

9 Mayıs'ta Seyitgazi ilçesinin Sücaattin köyündeki Külliye'de düzenlenen 5.Sücaattin Veli Dostluk ve Sevgi Günü'nde Eskişehir Sücaattin Veli Derneği yönetim kurulu başkanı **Ali Sarıtaş**'ın yaptığı konuşmayı kısaltarak veriyoruz

Alevi-Bektaşî kültürümüzü, emekçi değerlerimizi gelecek kuşaklara ulaştıralım.

Güzellikleri bozmayalım

AYNUR HAŞHAŞ

Antalya Abdal Musa şenlikleri ilk yapıldığı zamanlarda, Tekke köyü halkı ziyarete gidecek olan kişileri büyük bir samimiyet ve içtenlikle, kimsenin alışık olmadığı bir ilgi ile karşılıyorlar, evlerini gelen kişilere açıyorlardı. Bu davranışlarını gün geçtikçe azaltmaya başladıklarını düşünüyorum. Nedenini köy halkından ziyade köyü ziyaret edenlerde aramak gerekiyor. Ziyaretçiler bu içtenliğe aynı şekilde karşılık verebildiler mi? bu soruya yanıt vermeliyiz.

Önceki yıllarda köyden kente göç eden, metropollerde farklı bir yaşam biçimiyle karşılaşmış, birlikte getirdikleri kültürü korumaya çalışırken iki kültür arasında kalan kesim, zamanla köy yaşamını küçümsemeye başladı. Şehirlinin kendisi üzerindeki "üstünlüğünü" köyde yaşayanlar üzerinde kendi kurmaya çalıştı, onları yıldırdı.

Köydeki insanlardan kendilerini "ayırdılar", kaldıkları evleri kalıcı dostlukların mekanı değil de "gecelenecek yer" gibi gördüler. Etrafı pisletip geldikleri gibi gitmekte sakınca görmediler. Bazıları, Abdal Musa'ya ziyarete değil de tatil beldesine gidiyor-muş gibi giyindi, bermudalar, şortlar, taytlar ve taletlerle Abdal Musa'da dolaşır oldu. Belki kendi şehirlerinde, mahallelerinde böyle gezemez, kendi evlerini böyle hor kullanmazlar.

Tekke köyü halkının yozluk ya da düşüncesizliklere, edep-erkana dışı tutumlara tepki duyması haksız sayılabilir mi? Hoşgörüyü suistimal etmeyelim. ●

Değerli konuklarımız, sevgili canlar, ya erenler, kardeşler... Bu gün 9 Mayıs 1993. Beşinci defa düzenlediğimiz bu Dostluk ve Sevgi Günü'nde, yurdumuzun çeşitli yörelerinden bin bir zorlukla ve yorucu bir yolculukla bu Dergaha gelip yüz sürdünüz, ziyaret ettiniz. Eyyy, Sücaattin Veli'yi sevenler, ona gönül verenler, dostluk ve kardeşlik sevgisi taşıyanlar. Sizlere en içten duygularla demegimiz ve köyümüz adına hoş geldiniz diyor, kardeşlik ve dostluk kucaklamızı açıp sizleri özlemle kucaklıyoruz... Senede birkaç defa da olsa, bu ulu evliyanın dergahında toplanmak, kardeşliğimizi, dostluğumuzu pekiştirmek, sevgi ve saygımızı arttırmak, daha sıkı tanışmak, aynı yol ve düşünce birliği ile tek vücut olmak, çok güzel bir olay, güzel bir duygudur.

Canlar. Seyit Sultan Sücaattin, Sekizinci İmam Rıza soyundan olup dört veliden biridir. Bunlar Hacı Bektaş Veli, Hacı Bayram Veli, Seyit Sücaattin Veli ve Şeyh Şahabettin Veli'dir. *Vilayetname-i Sultan Sücaattin* adlı esere, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün araştırmalarına, *Aşık Paşazade Tarihi*'ne ve *Büyük Osmanlı Tarihi*'ne göre, Sücaattin Veli 14.asrın ikinci yarısı ile 15.asrın birinci yarısında yaşamış, Çelebi Mehmet ve birinci Murat devirlerini görmüştür. Ancak, çeşitli tarih ve rivayetler olmasına rağmen doğum ve ölüm tarihleri ailesi yetişmesi ve çocukları hakkında kesin tarihi bir bilgi henüz elde edilememiştir.

İran'da Horasan'dan yola çıkan Sücaattin Veli, önce Amasya'ya oradan Çorum'a ve Kayseri'ye gelmiştir. Buradan sıra ile Nevşehir, Konya, Isparta, Kütahya, Afyon'a gitmiş, Eskişehir'in Seyitgazi ilçesinin 6 km. uzağındaki *Sücaattin köyüne* yerleşmiştir. Kendisi, Rum abdallarından önemli bir şahsiyettir. Ulu bir yol gösterici, ermiş, evliyadır.

Velayetname'den ve tarihi kaynaklardan anlaşıldığına göre, Sücaattin Veli bütün yaz durmadan dolaşan, kışın ise Seyitgazi ilçesi yakınındaki İlme çiftliği dolaylarında, iki mağarada yaşamını sürdüren tipik bir Kalenderi şeyhidir. Sonradan şimdiki türbesinin bulunduğu Sücaattin köyüne yerleşmiş, kalan ömrünü burada geçirmiştir.

Seyit Sultan Sücaattin'in Timurtaş oğlu Ali Bey gibi devlet adamları ile ve ayrıca Seyit Nesimi, Kaygusuz Abdal ve daha birçok ünlü şeyhlerle de yakın ilişkisi vardır.

Müritleri *Üryan Sücailer* diye tanınan Sultan Sücaattin'in zaman zaman fetihlere savaşlara katıldığı ve gazilerle de yakınlığı olduğu bilinmektedir. Bunlardan, 16.asırda yaşamış Pir Mehmed, Sücaattin Veli ile ilgili bir şöyle diyor:

Pir Mehmed'im, kendi halinde gezer, Sultan Sucah Dedem eylemiş nazar, Aşıklar methini okuyup yazar Pirimin cemali nur allah allah.

Menkıbelere dikkat edilecek olursa, merkez Seyitgazi olmak üzere Bursa, Yenişehir, Kütahya, Isparta, Afyon, Manisa, Ankara, İstanbul, Çorum, Trakya ve hatta Bulgaristan, 18.asırda Anadolu Kalenderlerinin yoğun oldukları bölgelerdir.

15.yüzyılda 2000'in üzerinde müridinin bulunduğu ve zamanın pek çoğunu bu müritleri ile geçirdiği belirtilen Sücaattin Veli'nin türbesine Babailer, Sücailer, Alevi ve Bektaşiler tarafından çok önem verilmiştir. Adının birçok Alevi-Bektaşî şiir ve nefeslerinde hümetle yadedildiğine bakılırsa onun bu kesim tarafından önemli evliyadan sayıldığı görülür.

Canlar, cananlar, dostlar.

Sücaattin Veli'nin felsefesi ve düşüncesi dostluk, kardeşlik ve sevgi üzerinedir. Fakirin zenginin bir olduğu, ağanın uşağın bir tutulduğu bir düsturdur. Kıymetli canlar. Bugün

Türkiye'de 21 milyonun üzerinde Alevi toplumu mevcuttur. Bu toplum devletine vergisini itirazsız verir, evlatlarını askere gönderir, şehit verir... Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bu yılki bütçesine 3,5-4 trilyon lira gibi yüklüce para ayrılmakta olduğu hepimizce malumdur. Bu paralarla Kuran kursları açılır, camiler yaptırılır, imam hatip ortaokulları/liseleri yaptırılır, fakülteler açılır... Ama, acaba hangi Alevi köyüne Cemevi yapılmıştır? Hangi Alevi köyüne Dede Evi yapılmış, hangi Alevi köyünde düzenlenen törenlere, Ayin-i Cem'lere yardım edilmiş, hangi Alevi köyündeki yatır veya türbe tamir ettirilip onarılmıştır? Hiçbir Alevi köyüne yardım yapılmamıştır...

Sayın Canlar. Alevilik nedir, nreeden gelmektedir? Aleviliğin düsturu ve ahkam tüzüğü nelerdir?.. *Büyük Meydan Larousse Ansiklopedisi, Mezhepler Tarihi, Aleviliğin İçyüzü, Taberi Tarihi* ve daha birçok kıymetli kaynağa göre İslam Dünyası Sıffin savaşında ve sonrasında ikiye bölündü. Emevi Sultanı yanlılarına Sünni, Hz.Ali yanlılarına da Alevi denildi. "Sünni" denilen kesim, peygamberin damadı, Fatma tüz Zehra'nın eşi, ilim deryası, peygamberin vahiy kâtibi ve tanrının arslanı Hz.Ali tarafını tutmayıp, Emevi Sultanı'nın yanına geçtiler ve Ali'ye cephe aldılar. Alevi kesimi Hz. Ali tarafını tutup, onunla birlik oldu, onun saflarında savaştı. O zamandan bu güne dek de onun yolundan ve izinden ayrılmadı.

Peki Canlar. Huzuru mahşerde peygamberin akrabası, peygamberin kızı Fatıma'nın eşi, ehlibeytin göz bebeği İmam Haşan ve İmam Hüseyin'in ataları Hz.Ali'den mi şefaate bekleyeceğiz, yoksa Ali'ye baş kaldıran Emevi sultanlarından mı?

Bize dil uzatanlar ve bilmeden kara sürenler pek çok. Onlara sesleniyorum. Hz.Ali tarafını tuttuğumuz ve onun yolunu sürdürdüğümüz için kötüleniyoruz, karalanıyoruz. Ama

Alevilik, Anadolu'da 1300 yıldır Türkçe mersiyelerini, gülbeklerini, nefeslerini ve koşmalarını tarihe mal etmiş, ayin-i cemleri ile kul hakkını kuldan alarak allah'ın adalet temelini tasdik eden bir *erkan yoludur*.

Alevilikte göz göre göre yalan söylenmez, haram yenmez, şehvete kapılmaz, dedikodu yapılmaz, kin kibir tutulmaz, benlik yapılmaz hasetlik güdülmez. Alevi gördüğüne faş etmez, görmediğine gördüm demez, kendine ait olmayana el sürmez, verdiği ikrardan dönmeyiz. Alevi kul hakkını yemez, insan kanını akıtmaz, eşini sebpsiz yere boşamaz. Din, dil, ırk farkı gözetmez, mezhep ayrımcılığı yapmaz. Aleviliğin düsturu ve ahkam tüzüğü budur.

Aleviler *Kurani Kerim*'in Fetih süresinin 10- 18., İsrâ suresinin 15., Nahl süresinin 91-95., Leyh suresinin 20-21., Müminin suresinin 104-105., İbrahim suresinin 50., Ali İmran suresinin 11-82., Şura suresinin 26. ayetleri ve diğer benzer ayetlere uyarak yollarını sürdürürler.

Aleviler kul hakkını *bu dünyada* öderler. Cem ayininde ve Dede önünde hak ve hukuklaşarak kul hakkına riayet ederler.

Canlar, Dostlar! Alevi olarak bizim hiçbir saklımız ve gizlimiz yoktur. Bugün şurada sazımız sözümüz, nefesimiz, koşmamız, gülbengimiz, duamız, semahımız ile Alevi kültürü gözler önündedir. Sizlerin huzurunda dünyaya bir kez daha haykırıyorum ki:

Alevi olarak özümüz gözümüz gönlümüz ve düşüncemiz, doğru ve birdir. Elimize, dilimize, belimize bağlıyız. Eşimize, aşımıza ve işimize sadık bir zümreyiz. Herşeyden önce gönül kırmayız, sevgiden yanayız, kardeşlik ve dostluğa önem veririz. Birlik ve beraberlikten ayrılmayız. Öyleyse canlar bir olalım, kardeş olalım, dost olalım, gönül kırmayalım. İnsanlık da, Alevilik de budur. ●

Yanlış adres

CEVDET RENDE

İl genel meclisi üyesi - Antakya

HBB TV'de yayınlanan "Alevilik" programını, hepimiz dehşetle izledik. Açık oturum, iki uygar insanın tartışmasından çok, birikmiş kin ve nefretin, yalanla yoğrulmuş, devletin eski bir vaizi tarafından kusulmasıydı. Vaizin Alevi yurttaşlar için söyledikleri İbn-i Teymiye, Hamza Efendi, İbni Kemal ve İbni Suud'ların yaptıklarını anımsatıyordu.

Tek bir din ve mezhebin geçerli olduğu Ortaçağ'daki çekişmeleri, çok sesli, çok mezhepli, çok dinli olan çağdaş devlet yapısında sürdürmek olanaksızdır. Doğrusunu isterseniz, çağımızda herkesin, bir başkasının düşünce, vicdan ve din özgürlüğüne hoşgörü gösterme zorunluluğu da vardır.

Günümüzde de iletişim araçlarıyla yapılan yayınların bilimsel, yapıcı, çoğulcu ve eşitçi olması gerekir. Ne acı ki söz konusu izlencede konunun çok hassas olmasına rağmen, bu noktalara dikkat edilmedi.

İzlence dolayısıyla eski İstanbul vaizi Hasan Ali Buldan ve özel HBB televizyonuna birçok eleştiri ve kınama yapıldı.

Ancak ülkemizde yaşayan 20/22 milyon Aleviye yapılan bu düzeysiz hakaret ve aşağılamalara, Alevi yurttaşlar dışında, birkaç aydından başka tepki gösteren olmadı. Bence bu da devletin, bugüne değin bu yurttaşlara karşı yaydığı imgenin ve izlediği politikanın bir sonucudur.

Benzer aşağılamalar Diyanet İşleri Başkanlığı, İlahiyat Fakülteleri ile Milli Eğitim Bakanlığı'nın yayınlarında yapıyorsa, eski bir cumhurbaşkanı, "bunlar bizden değil, Alevidir" diyebiliyorsa, bir görevli de Hataylı bir başka Sağlık Bakanlığı personeli için, "Alevidir sakıncalıdır" diye rapor verebiliyorsa ve bu yaptıklarından dolayı bu insanların haklarında soruşturma açılmıyorsa, toplumun bu duyarsızlığına şaşmamak gerekir.

İnsanlığa sığmayan bu yalın davranışların sorumlusu bir kesim halkı, Alevi yurttaşlara karşı koşullandıran Milli Eğitim, Diyanet İşleri Başkanlığı, yürütme ve benzeri kurumlarda yuvalanmış bulunan "tutucu" insanlardır. Bugün devletin birçok kurumunda, her fırsatta Alevilere saldırıyı görev bilen binlerce Hasan Ali Buldan'lar bulmak mümkündür. Bu nedenle sorumluları aşağılarda değil, bu adreslerde aramak gerekir. ●

BASIN BİLDİRİSİ

12 Mayıs 1993 Çarşamba gecesi HBB TV'de izlediğimiz, Cemal Şener ile Hasan Ali Buldan'ın programı bizleri hem son derecede üzmüş, hem de kaygıya kapılmamıza neden olmuştur. Türkiye'de yaşayan 20 milyon insanın, hiç beklemedikleri halde vaiz Buldan tarafından cahilane bir dille, haksızca, bilgisizce yerilmeye çalışılması bizlere geçmişteki yapılan eğitsel hatalar üzerine bir kez daha düşündürdü.

Yıllardır ülkemizde izlenen yanlış eğitim politikasının ürünü olan bu tür insanlar ve zihniyetler kinlerini kusmaya başlamışlardır. Belli gerici eğilimlerin baskısı ile gerici ve dinci eğitim politikası izleyen ülkemizin geçmiş iktidarları, bunları Kuran kursları, imam-hatip liseleri ve ilahiyat fakülteleri ile de besleyince, ortaya yüzlerce Ali Buldan'lar çıkmıştır.

Bu yoz ve gerici zihniyetin piyonları şimdi sahneye çıktılar ve hiçbir suçu, günahı olmayan, felsefesi insanı sevmek, dostluk, sevgi ve dürüstlük ile yoğrulmuş 20 milyon Aleviyi kendi yıkanmış beyinlerince aşağılamaya çalışmaktadırlar. Eğitildiği kurumlarda aklını kullanamaz, mantığını çalıştıramaz hale getirilen bu

zavallı insanlar, hiç değilse mensubu bulunduklarını iddia ettikleri İslam dinini incelikleriyle öğrenselerdi, insanları birbirinden ayırmanın, iftira atmanın yanlışlıklarını kavrayabilirler, bağnaz ve yobaz düşüncenin gafletine düşmezlerdi. Ne yazık ki bu zihniyet bundan bile yoksun kalmıştır.

Bu davranış bizlere, bildiğimiz fakat bir türlü anlatamadığımız bir gerçeği yani eğitim sistemimizdeki yanlışlığı en çarpıcı yönü ile gösterdi. Bu olaydan ders alması gereken hükümetler, artık eğitim politikamızın değiştirilmesinin zorunluluğunu; çağdaş, demokratik, laik ve gerici-likten arındırılmış bir eğitim sisteminin kurulması mecburiyetini anlamalıdır.

Atatürk'ün kurmuş olduğu laik cumhuriyet çizgisinden uzaklaşmış bu eğitim sistemini ve bu sistemin ürünü olan bağnaz ve gerici zihniyeti biz milletvekilleri olarak şiddetle kınıyoruz.

14 Mayıs 1993

Milletvekilleri: Şahin Ulusoy (Tokat), İbrahim Gürsoy (İstanbul), Abuzer Tanrıverdi, Cemalettin Gürbüz (Amasya), Halil Çulhaoğlu (İzmir), Nami Çağan, Fahri Gündüz (Uşak), Nihat Matkap (Hatay), Güler İleri (Tokat), Mehmet Gülceğün (Muğla)

İftiracı bölücüler yargılansın!

HBB TV'si bilsin, tartışmaya biz her zaman açığız. Ama, denetimsiz ve bilinçli olarak ekrana getirdiği gericiyle Alevi toplumunu birbirine kışkırtıp kan dökmek isteyenler, dökülecek bir damla kan olursa kendileri boğulacaklardır.

Türkiye 21.yüzyıla gidiyor. Biz Alevilerin Sünni emekçi kardeşlerimizle anlaşamayacağımız konu yoktur. Hasan Ali Buldan gibi bir din ve insan düşmanının 20 milyonluk bir toplumu hayasızca suçlamasına da ancak ve ancak kendisi gibi birkaç din düşmanı ortak çıkabilir.

Ey Sünni, emekçi kardeşlerimiz. Bizler Dedelerimizin hatalarını yanlışlarını açık açık tartışır, insanlara faydalı olan herşeyin en iyisini sergiler ve o doğrultuda hareket ederiz. Lütfen sizler de böylelerine -cephede, işyerinde, şehirde, kasabada, tarlada omuz omuza yürüdüğünüz insanları, içini bürümüş kin ve nefretle acımasızca suçlayan bu hainlere -inanmayın.

Alevisiyle Sünnisiyle **emekçiyiz**. Hepimizin mutlaka bu memleketin sanayisinde çalışan, alınteri döken, sınıf mücadelesi veren yakınları vardır. İşçi sınıfının çıkarını savunan sendikalar çalışanların en iyi şekilde yaşamaları için işverenle toplu sözleşme görüşmesi yaparken, sözleşmeler imzalanırken Alevi-Sünni ayırt edilmiyor. İşçi miyiz, sendikalı mıyız, ona bakılıyor.

Sünni kardeşlerimiz. Alevi toplumu hakkında kitaplardan, aydın insanlardan, Alevilerden bilgi alabilirsiniz. Din düşmanlarının iftiralara bakmayın, biz her zaman eleştiriye açık bir toplumuz. Aleviliğimizle de gurur duyuyoruz.

Bizler, Pirimiz Hünkar Hacı Bektaş Veli'nin "ne ararsan, kendinde ara"

MEHMET ÇATIK

Adana Çimento işyeri temsilcisi

felsefesi ve ehlibeytin "eline, beline, diline" felsefesiyle yola çıkmış, insanın kutsal bir varlık olduğuna inanmış ve "herşey insanlık için" diyen bu memleketin evlatları olarak insanca çalışıp insanca yaşamak, özgürce konuşmak istiyoruz.

Hünkar Hacı Bektaş Veli, "karanlığa ışık tutanlara ne mutlu" diyor. Biz böyle aydın, demokrat, devrimci, yenilikçi, önder dervişlerin izinden yürüyen bir toplumuz. Biz, "öbür" dünya korkusuyla, cennet-cehennem safsatalarıyla emekçi insanları sermaye karşısında mücadeleden çekmiyoruz. İnsanları insan gibi yaşamaları için *yapılması gereken mücadeleye* davet ediyoruz.

Halkı "öbür dünyada cezalandırılma" ile korkutan din düşmanları, bir gün de sermayeyi korkutsa ya! Öbür(!) dünya sadece emekçilere mi var?

Din bayrağı altında insanları sömüren dindar(!) beyler! Bu memleketin evlatlarını savaş zamanı cepheye, çalışma zamanı işe, istedikleri zaman da sokaklarda dolaşan işsizler ordusuna katmak, sermayeyi "cehennemlik" yapmaya yetmez mi? İşsiz bırakılan insanlar sokaklara atılıp onların masum yavruları açlık ve sefaletle başbaşa kaldıkları zaman sermayeye "kimin evlatlarını kimin sanayisinde sokaklara atıyorsunuz, bu kâr hırsı nedir?" diyebiliyor musunuz? *Diyemezsiniz!* Çünkü sizler, insanların kanını emen sömürücü sınıfın, sermayenin din sömürüsü yapan kardeşisiniz!

Biz Aleviler, hep beraber bu dünyada

insan gibi yaşama mücadelesi verelim diyoruz. "Dini alet edip insanları birbirine karşı kışkırtmayalım, herkes ibadetinde serbest olsun, din ve devlet işleri birbirinden ayrılsın, kim ibadet yapmak istiyorsa kendi ibadet yerini kendi yapsın, kim önderlik yapmak istiyorsa onun aidatını kendileri ödesin" diyoruz.

Sen, H.A.Buldan, TV'de 60 milyona hitap ederken kalkıp Alevinin yıkanmadığından, temiz olmadığından bahsediyorsun! Bir Alevi karısıyla yatarken başını mı bekliyorsun? Bizim temizliğimiz göstermelik değildir! Bizde "eline, beline, diline" sahip olmayan biri, Alevi dergahına ve ceme alınmaz. Ruh temizliğine ulaşmamış kişi halk tarafından cemde yargılanır. Çünkü Alevilik, insanlar için herşeyin en temizini, en iyisini yapmayı istiyor. Çünkü bizim herşeyimiz *insanlar için*.

Biz ibadetimizden dolayı herhangi bir Sünni kardeşimize zarar vermiyoruz. Kim senin inancında, ibadetinde gözümüz yok. Bu bize yakışmaz. Bizim kimsenin hakkını da gözümüz yok. Sünni-Alevi emekçinin emeğinin karşılığını istiyoruz.

H.A.Buldan'ların gözü, yüzyıllarca beraber yaşamış emekçi insanları birbirine karşı kışkırtmada, toplumu huzursuz etmede!.. Onların gözü yeni Çorumlar, Kahramanmaraşlar yaratmada! Beklentileri bu. Ama hayır! Bela arayanlar gittikleri yolda belalarını bulacaklardır.

Bu ülke Alevisiyle Sünnisiyle, Çerkesi Arabı Çeçeniyle, Lazıyla, Kürdüyle bölünmez bir bütündür. İnanıyorum ki, H.A.Buldan'ların bölücü laflarına da bu toplumun karnı toktur. Burada sömürülenin sömürüleceği var. Ve bu memleket biz emekçilerindir, Buldan'ların değil! ●

ŞİDDETLE KINIYORUZ

HBB Televizyonu'nda 12 Mayıs 1993 günü yayımlanan "Yüksek Tansiyon" adlı programda, İstanbul eski vaizlerinden Hasan Ali Buldan'ın Aleviler hakkındaki sözleri, genelde fanatik, başka inançlara tahammülü olmayan insanların, yıllardır Alevi toplumuna yönelttiği önyargılı ve saldırgan tutumu yansıtmaktadır.

Aleviler bu tip baskı ve saldırı sonucu da kimliklerini saklamakta, kültürlerini yitirmekteyiz. Zorunlu din dersi okuyan çocuklarımız da din dersi öğretmenlerinden Aleviler hakkında gerçek dışı, önyargılı sözleri dinlerken, öfke ve çaresizlik içinde susmaktadırlar. İnsan haklarına, inanç ve vicdan hürriyetine saygısız, hoşgörüsüz bu saldırılar Alevi toplumunu edileştirmiştir.

2000 yılına girerken "çağdaş, laik ve demokratik Türkiye" özlemimiz, bu tip saldırı ve uygulamalarla yara almaktadır. Toplulukların kültürünü ve kimliğini baskı sonucu saklaması, insanlık ayıbıdır. Kültürler ve dinler mozaiki Anadolu'da her topluluğun kültürünü yaşaması ve geliştirilmesi, inançlarından dolayı aşağılanmaması her demokrat ve aydın insanın özlemidir.

İnsanımızı kamplara bölen her türlü kışkırtıcı söz ve davranışı şiddetle kınıyoruz. Bu tablo, Alevilerin de inanç özgürlüğünü sağlayacak şekilde Diyanet İşlerinin yeniden düzenlenmesinin ne kadar gerekli ve acil olduğunu ortaya koymaktadır. İlgilileri, tüm demokrat ve aydınları, duyarlı ve doğru tepkiler oluşturmaya çağırıyoruz.

Gölcük Sultanbaba
Çağdaş Kültür Derneği Y.K.

MEZHEPÇİLİK YAPIYORLAR

LÜTFİ KALELİ

Semah Kültür Vakfı genel başkanı

Laiklik, kısaca, din işlerinin devlet işlerinden ayrı olmasıdır. Cumhuriyet döneminin başlangıcında, "Tevhidi Tedrisat Kanunu" ile kısmen laikliğe adım atılmış, daha sonra da laiklik Anayasa'da yer almıştır.

Ne var ki aynı Anayasa'da, din işleriyle ilgili bir kurum olan Diyanet İşleri Başkanlığı da yer almıştır.

O günlerin koşullarında, "dini kontrol altında tutmak" düşüncesiyle Diyanet'in devlet bünyesinde bulunması uygun görül-müş olabilir. Ama bugün gelinen noktada, Diyanet'in devlet bünyesinde yer almasının doğru olmadığı anlaşılmıştır. Buna somut iki örnek verebiliriz:

a) Hiçbir zaman laik olmayan devlet, mezhepçilik yapar olmuştur.

b) 60 milyonluk bir ülkede, çok azınlıkta kalan şeriatçı kesimin dini hizmetlerine 13 bakanlık bütçesine denk ödenek ayrılarak, bu hizmetten yararlanmayan büyük çoğunluğun hakları gaspedilmiştir. Bu gasp temeline bina edilen şeriat imparatorluğu kurulmuştur. Ve şimdi, bu şeriat imparatorluğu laik devlet ve demokrasiyi tehdit eder duruma gelmiştir. Devlet bakanı Ekrem Ceyhan diyor ki; "Biz, siyasetin emrinde bir din değil, dinin emrinde bir siyaset istiyoruz..."

İşte geldiğimiz nokta: T.C. dine teslim edilmek istenmektedir. Daha kesin bir ifadeyle, T.C. dine teslim olmuştur. İşte uygulaması:

Okullardaki zorunlu din dersleriyle salt Sünni Hanefi mezhebi dayatılarak, devlet mezhepçilik yapmaktadır.

Kuran kursları ve imam hatip okulları, şeriat ihraç eden ülkelerin güdümünde molla yetiştirmektedir. Buradan yetişenler, televizyonlarda ve gazetelerde Alevilere küfretmekle kalmayıp, devletin önemli birimlerinde kadrolaşarak laik devlet ve demokrasiyi dinamitlemeye başlamışlardır.

Diyanet, 65 bin camisi, 100 bin dola-yındaki personeli, yaklaşık 4 trilyonluk bütçesiyle RP'nin "ocak-bucak teşkilatı" haline gelerek, şeriatı iktidara taşımak istemektedir.

Böyle bir örgütün bünyesinde yer almak isteyen Aleviler, önce, 1000 yıllık Alevi geleneğine ve tüm değer yargılarına ihanet etmiş olurlar; sonra da, laiklik ilkesine ters düşerek kendi kendilerini inkar etmiş olurlar... Böylece, hem cumhuriyetin ve demokrasinin geleceğini, hem de Aleviliğin kimliğini tehlikeye atmış olurlar...

Alevilerin, Diyanet'te yer alması doğru olmadığı gibi, Diyanet'in devlet bünyesinde yer alması da doğru değildir.

İbadet ve inanç özgürlüğü çerçevesinde herkes kendi ibadetini kendi olanaklarıyla, kendi inancını bir başkasının inancına üstün tutmadan, yaşatmalıdır. Laikliğin, demok-rasinin, insan hak ve özgürlüklerinin gereği budur...

12 Mayıs 1993 gecesini HBB televizyo-nunda "Alevilik Tartışması"na konuşmacı olarak katılan ve kendisini eski vaiz olarak tanıtan Hasan Ali Buldan adlı birisi, hiç de adını yansıtmayan bir kişilik çürümüşlü-

ğüyle Alevilere "sapık" diyerek hakaret etti. Baştan sona dek saldırgan tutumuyla düşünce kirliliği sergileyen bu kişi, devletin himayesinde faaliyet gösteren Kuran kurs-ları ile imam-hatip okullarının nasıl insan yetiştirdiklerinin de açık kanıtı oldu. O Kuran kursları ki, körpe yavrulara günde beş öğün namazla birlikte Atatürk'e küfret-mek, Atatürk'ün yaptığı kanunları ve koyduğu ilkeleri yıkmak için yemin ettir-meyi sürdürmektedir. Buradan yetişen nice Buldan'lar, yarın, milli eğitim bakanının gayretleriyle ortaokul dengi diploma alıp devletin çeşitli kademelerinde kadrolaşarak (yeminleri doğrultusunda) laik devlet ve demokrasiyi yıkacaklardır...

Aleviliği, Türkiye genelinde "iç tehdit" olarak gören Kenan Evren imzalı Genel-kurmay raporunu hazırlayanlar, bu tespitle-rinde yanılıyorlar. Asıl "iç tehdit" Aleviler değil, devlet eliyle beslenip büyütülen şeriat güçleridir. Aziz Nesin'in bu konu-daki feryatlarını kurmay beyinlere ve laik olduklarını söyleyen sözde aydınlara bir

kez de biz anımsatmak istiyoruz:

"Tehlike üzerimize çullandı çullanacak... Aymak zamanı ha geçti ha geçiyor... Bu tehlike, dinsel gericiliktir, bağnazlıktır, yobaz-lıktır, gericiliktir, ortaçağı bile yaşamadan ortaçağ karanlığına gömülmektir; üstelik 'Ata-türkçüyüz! Atatürkçüyüz!' diye sürünerek inleye inleye akılcılıktan kaçıp gericilik batağında eriyip yokolmaktadır. Seni bu batağa sokanlar, seçtiğin milletvekillerindir, bakanlarındır, kendi hükümetindir. Bu demektir ki, sen yıllardır kendi kendini karanlık bataklığına sürüklüyor ve kişiliğini, uygarlığını boğarak öldürüyorsun..."

"Beklemesini bilen sinsi gericiler, asker okullarına, Harp Okulu'na da imam-hatip çıkışlıları sokabilmek günün birinde İslami ve askeri darbe yaptırmak için yasaları zorluyorlar, sen sesini çıkarmıyorsun..."

"Eeee... Şimdi de özel ve resmi bütün öğrenci yurtlarına mescit yapmak için hazırladıkları yönetmeliği meclisten geçirmek için tartışıyorlar, sen hâlâ sesini çıkarmıyorsun..."

"Tarihimizde gericilik yolunda atılmış hiçbir adım, bir parmak bile geriye alınamamıştır. Nereye götürüldüğümüz çok açık, çok belli... Namık Kemal'in ağzıyla sana sesleniyorum:

"Ey yareli şir'i jıyan
"Uyan, uyan bu habi gafletten!" ●

Osmanlı'nın yezidi bugünün şeriatçısı

AYHAN AYDIN

At üstünde komşu ülkeleri yağmalamaktan başka bir yeteneği olmayan kanlı Osmanlı, teokratik yönetimiyle kendi siğ, Sünni diktasını en acımasız şekilde Kızılbaş toplulukları üzerinde bir terör gibi estirmiştir. Yüzyıllarca Yezid Osmanlı'nın kanlı padişahları, şeyhülislamı Kızılbaş'ın başını kesmek için fermanlar dizmiştir. Ebu Suud'ların Ebu Kasım ve Ebu Hamza'ların ölüm fermanları Anadolu'yu kan gölüne çevirmiştir.

Nedir suçu şu Kızılbaş'ın? Düşünmek, özgür düşünmek, vermek, yanlışları hataları eleştirmek; sevgi-dostluk-özgürlük-eşitlik- hakça paylaşım demek; halkı sömürmek için uydurulmuş "cennet-cehennem/zebanı, in/cin/melek" zıvalıklarına inanmak; kazandığı, ürettiği ürünün

Osmanlı askerlerince yağmalan-masına başkaldırmak; sazını-sö-zünü, cemini, inanç ve kültürünü yaşatmak istemek. Yani "Halkın yoluna dizilmek/Dost defterine yazılmak"!

Bal olmak, gül olmak, gönül olmak, ezgi olmak, yüzyılların solduramadığı kızıl sancak olmak, yüzyılların dindiremediği, dindiremeyeceği türkü olmak, çığlık olmak. "Her ne ararsa kendinde aramak", Yunus gibi alçakgönüllü olmak. Şeyh Bedreddin gibi gerekirse kendini ezen yönetime karşı ayaklanmak... Tanrıya kafa tutmak...

HBB Televizyonu'nda Aleviliğe söven, sapık diyen şu eski müftü, softa Buldan kim? O mu? O Yezid Osmanlı'nın, şeriatçı yobaz oğlu. O Buldan mı?

O, Türkiye'deki gerici, beyni kin ve yılan zehiri ile dolu azıllı yaratıklardan sadece biri.

İran'ın Suudi Arabistan'ın pa-rasal yardımlarıyla beslenen bu

yeşil zehirli yılanlar şimdi her taraftalar. Türkiye'yi karanlıklara, 1400 yıl önceki ilkel Arabistan karanlığına, şeriat çukuruna çekmek istiyorlar.

12 Mart ve 12 Eylül faşist darbeleriyle bizzat darbeciler tarafından beslenen ve çoğaltılan bu yeşil yılanlar, devletin tüm kurumlarına yerleşmiş durumdalar. Buldan'la açığa vurulan görüş şeriatın görüşüdür, Kubilay'ı kör testereyle kesen dincilerin görüşüdür.

Türkiye gazetesinde, Yavuz Bülent Bakiler Pir Sultan'a "sapık" demedi mi? Zaman gazetesinde bulmacasında Aleviliğe "sapık" dememiş miydi?

İşte Osmanlı'nın şeriatçı yav-ruları! İşte karanlıklar, işte düş-manlarımız! İşte bize yaşama hakkı tanımayanlar, işte kan, işte kin! İşte, tiyatro'ya "fuhşiyat", demokrasi ve laikliğe "piç ve fahişe" diyen şeriatçı basının tirajı 1 milyon!

Sevgiyi yoz ederler
Kül ekerler kör gözüne
Demiri toz ederler
Kan serperler gökyüzüne

Bunlar dostluğun, sevginin, insanın düşmanıdır. Bunlar emeğin düşmanıdır. "Bunlar engerekler ve çıyanlardır / Bunlar aşımıza ekmeğimize göz koyanlardır".

Kızılbaşın, özgürlüklere inan-anların yaşayabileceği tek rejim demokratik laik rejimdir. Devletin akıl ve mantık ilkelerince yönetilmesi, hiçbir inancın yönetime hakim olamaması, devletin hiçbir inanç karşısında tutum almaması, devletin dinden soyutlanması - ve gerekirse akıl ve mantığı bilime özgürlüğe saldıran dini törpüleme-si - anlamına gelen laiklik, erdemliliğin bir gereğidir.

Türkiye laik bir ülke değildir. İnsan başı kesmek için fetva vermiş Ebu Suud'u bir caddeye isim yapan, TV-Radyo ve yayın organlarında Sünni Müslümanlı-

ğın hakimiyet kurmasına çalışan, binlerce şeriatçı imam-hatipli yetiştiren, Diyanet'e trilyonlar aktaran, İlhan Arsel'in din adamlarının gerçek yüzünü gösterdiği 'Ay dın' ve Aydın kitabını Diyanet'ten aldığı fetvayla topla-tan, yine Diyanet'ten aldığı fetvayla Şeytan Ayetleri isimli kitabı ülkeye sokmayan, okullara zorun-lu din dersi koyarak Kızılbaşlara baskı yapan, Ateistlerin yaşama hakkına sahip olmadığı böyle bir devlet laik değildir.

Kızılbaş bilinçli olmak zorundadır, uyanık olmak zorundadır. Varlığını sürdürmek için mücadeleci olmak zorundadır. Haklarını savunmak zorundadır.

Melih Cevdet Anday'ın dediği gibi, "Sivas ilinin Banaz köyünden Pir Sultan Abdal dirilmelidir!"

Kahrolsun şeriat! Yaşasın laiklik ve demokrasi ●

Şehitler'imizi yaşatacağız

"Laik-Demokratik Türkiye" Sivas'ta katledilen Alevi gençlerimizin, sanatçı ve aydınlarımızın cenazesine yüzbinlerle katıldı, destek verdi

Şeriatçılarla milliyetçi-faşistlerin devlet gözetiminde gerçekleştirdikleri Sivas katliamında yitirdiğimiz canlarımızın cenaze töreni için 5 Temmuz Pazartesi günü Sivas'tan Ankara'ya, Pir Sultan Abdal Derneği genel merkezine geldik. 70 dernek ve kuruluşun katıldığı toplantıda **Kervan** dergisini temsil ettik. Arif Sağ, Gülşen Altun, Dertli Divani Baba, İlk gözümüze çarpan Alevi aydın-sanatçılarındandı.

Toplantı, cenaze töreninin hazırlığıyla görevli 8 kişilik bir üst komite seçti. Pir Sultan Abdal Derneği, Divriği Kültür Derneği, Ozan-Der ve İHD'den birer temsilci, **Kervan** temsilcisi B.Delibas, Belediye-İş'ten bir baştemsilci, Tiyatrolar Birliği ve memur sendikaları temsilcisiyle bilim adamı Atilla Erden'den oluşan komite, iki gün içinde dev cenaze törenini örgütledi. Cenazelerin camiye götürülüp götürülmeyeceği konusunu ele aldı ve Alevi canlarımızın, camiye götürülmeden, **Alevi geleneklerine göre toprağa verilmelerini** kararlaştırdı. Çankaya belediye başkanı Doğan Taşdelen'in, Akın Birdal'ın (İHD) ve bir-iki kişinin sonraki tutumu "cenazelerin camiye götürülmesi gerektiği" yönünde oldu, ama konu kısa sürede netleştirildi: Cenaze sahiplerinin büyük çoğunluğunun da istediği gibi, şehitlerimizin cenazeleri Alevi geleneklerine göre toprağa verilecekti!

Komitenin, Arif Sağ ve Aşık Mahzuni'nin başını çektiği Alevi sanatçıların, 50'ye yakın kurum ve kuruluşun "Tüm Laik ve Demokratik Güçlere" yaptıkları çağrılar sonucunda, 6 Temmuz sabahı Türkiye'nin her bir yanından 300 bin kişi Ankara'ya aktı ve sabahın erken saatlerinde Dikmen'deki Pir Sultan Abdal Derneği genel merkezi önünde kortej oluşturmaya başladı.

Meydana girenler "geliyor geliyor, Pir Sultan'lar geliyor", "bir gideriz, bin geliriz" sloganlarıyla karşılanıyordu. E.İnönü ve SHP heyeti alana girince "katil hükümet", "hükümet istifa", "Sivas'ın hesabı sorulacak" gibi sloganlar ağırlık kazandı. Acı ve öfke dolu halk yığınları, sosyal demokratlara hiç de sempati duymuyordu.

Tören devam ederken hoparlörden Ruhi Su'nun, Nesimi Çimen'in parçaları yayınlıyor, Behçet Safa Aysan'ın, Uğur Kaynar'ın şiirleri okunuyordu. Karikatürcüler Derneği'nin dövizlerinde Asaf Koçak gülümserken, anaların ağıtlarına "Türkiye laiktir laik kalacak", "kahrolsun şeriat", "mollalar İran'a" sloganları eşlik ediyordu.

Saat 11'de konuşmalara geçildi. İHD genel başkanı Akın Birdal katliamın devlet yönetiminde ve organize bir şekilde geliştiğini ve içişleri bakanının istifa etmesi gerektiğini söyledi. Pir Sultan Abdal Derneği genel başkanı Murtaza Demir, "Sivas'a türkü söylemeye gittik, elimizde sopa bile yoktu... Devletin valisine 7 saat yalvardık. 'Bizi yakacaklar, çocuklarımızı kardeşlerimizi yakacaklar' dedimse de dinleteme-

Kahrolsun şeriat!

**Aşık Nesimi Çimen ve yazar Asım Bezirci'yi
İstanbul'da 150 bin kişi toprağa verdi**

Sekiz Temmuz günü İstanbul'u, egemen sınıfın yüzyıllardır öldürmediği Pir Sultan'lar aydınlattı. Demokratik kitle örgütleri, sendikalar, köy/bölge dernekleri, öğrenciler sabah erken saatlerde çeşitli kollardan kortejler halinde gelip Kabataş-Setüstü'ndeki Türkiye Yazarlar Sendikası (TYS) önünde toplanmaya başladılar.

Bina önündeki törende yapılan konuşmalarda **devletin katliamdaki rolü** vurgulandı. Laikliğe ve aydınlarla karşı yapılan saldırı kınandı. Yazar Yaşar Kemal konuşmasında devleti suçlarken, "dış güçlerin etkisinden" sözetti. Konuşmalardan sonra kortej, en önde Pir Sultan flamasını ve şehitlerimizin resimlerini taşıyarak yürüyüşe geçti.

İş günü olmasına karşın katılım ögle saatlerinde 150 bine ulaşmıştı. İşçiler, emekçiler, ev kadınları, fabrika kapısından, pencerelerden, balkonlardan korteji alkışlarla selamlıyorlardı. Kabataş-Karaköy-Şişhane-Kasımpaşa-Okmeydanı

Yoluyla Şişli'ye gelen yürüyüş kolu, önce Şişli Camisi'ne, oradan da Mecidiyeköy üzerinden Zincirlikuyu mezarlığına geldi. Burada **Asım Bezirci'nin** naşı karanfil yağmuruna tutuldu.

Değerli edebiyatçı Asım Bezirci'nin cenazesinin defninden sonra onbinlerce insan Karacaahmet Sultan Derneği'ne doğru yola çıktı. Altunizade'de kortej oluşturdu, Karacaahmet mezarlığına doğru yürüyüşe geçildi. Nesimi Çimen canın naşı, vasiyeti üzerine camiye sokulmadan, **Alevi geleneklerine göre** defnedilirken kavgamızda yaşattığımız Ruhi Su yoldaşımız, gür sesiyle Nesimi dostuna Pir Sultan'dan deyiş okuyordu.

Önde Hz.Ali, Nesimi Çimen'in resimleri ve şehit ozanımızın sazını tutan bir genç... Arkada Aşık Nesimi'nin ağıt yakan ailesi... **Nesimi** canı binlerce insanın "Sivas'ın hesabını soracağız", "kahrolsun şeriat" haykırışları arasında toprağa verdik.

KERVAN-İstanbul

dim..." dediği konuşmasında devletin katliamdaki rolünü vurguladı. Öteki konuşmacılar da katliamın devlet destekli olduğunu söylediler.

Konuşmaların ardından cenazeler alana getirilmeye başlandı. Alan, "Sivas'ın hesabı sorulacak", "Sivas yobazlara mezar olacak", "kahrolsun şeriat, katil devlet" sloganları ile inledi. Cenazeler ağıtlar okunarak dernek önüne getirildiğinde "Kırk Şehitler"imizden Muhibe Akarsu, Muhlis Akarsu, Gülen-der Akça, Mehmet Atay, Sehergül Ateş, Belkıs Çakır, Serkan Doğan, Murat Gündüz, Gülsüm Karababa, Uğur Kaynar, Handan Metin, Huriye Özkan, Ahmet Özyurt, Yeşim Özkan, Asuman Sivri, Yasemin Sivri ve Nurcan Şahin'in tabutları gül ve karanfillerle bezenildi.

Kortej yürüyüşe geçtiğinde, ellerinde Pir Sultan Abdal pankartı üzerinde ölenlerin isimleri, şehitlerimizin portreleri ve onlarca bağlama ile gençlerimiz en önde yürüdüler. Yüzbinler onları izledi. Yol boyunca yüzbinlerce Ankaralı alkışla, ağlayarak, korteje çiçek atarak, şeriatçıların yaptığı katliamın acısını Alevi toplumuyla paylaştı. Laik- Demokratik Türkiye'nin milyonlarının başı eğik değildi.

Yürüyüş boyunca atılan belli başlı sloganlar; "polisler baktı yobazlar yaktı", "Sivas'ın hesabı sorulacak", "kahrolsun Sivas'taki devlet katliamı", "katil devlet, katil polis", "kahrolsun şeriat, diyanete hayır", "Sivas vuruldu devlet uyudu", "yaşasın halkların kardeşliği", "mollalar İran'a", "Türkiye İran olmayacak", "Pir Sultan'lar ölmez", "Sivas şeriate mezar olacak", "suskun toplum istemiyoruz", "katillerin ahırı işte burada" (devlet kuruluşlarının önünden geçerken), "şeriatın ininde geberteceğiz" idi... Tamamını not edemediğimiz sayısız döviz arasında da, "şeytan yuvalarını dağıtacağız", "köpekler kudurdu", "gelin canlar bir olalım", "aydınlıktan değil karanlıktan korkun" gibi dövizler dikkatimizi çekti.

Dikmen caddesi-TBMM-Hipodrum-Yenimahalle Demetevler güzergahını izleyerek Karşıyaka mezarlığına ulaşan yürüyüş 5 saat sürdü. Yürüyüşte devletin yargısız infazlar, işkence, vb. haksızlıkları gerçekleştirdiği kurumların başında yer alan polis örgütüne toplumun duyduğu kin de dile getirildi. Dikmen Caddesi'ndeki Polis Evi önünden geçerken kortejden "katil polis", "polis durdu mollalar vurdu", "devlet destekli katliama son" sloganları yükseldi. Yüzbinlerin tepkisi özellikle TBMM'nin önünden geçerken şiddetlendi.

Sivas'ta Madımak Otel'i'nde yanyana can veren şehitlerimizin bir bölümünü, Karşıyaka Mezarlığı'nda yanyana toprağa verdik. Saygı duruşuna durduğumuzda yüzbinlerce insanın gözünde yaş, dilinde ağıt, sıkılı yumruklarında ise öfke vardı. Pir Sultanlarımız ölürken yeni Pir Sultanlar doğmaktaydı.

Seyit Rıza Güven - M.Ali Gökçe

TÜM CANLARIN, LAİK-DEMOKRATİK TÜRKİYE YANLILARININ BAŞI SAĞOLSUN